

புரிதலுக்கான மொழி

2008-2010 தேசியக் கலந்துரையாடலை
அடிப்படையாகக் கொண்டது

நாமும் பள்ளியில் இராந்தால்....

நம் மொழியில் கேட்டுப்பறிந்து
கொண்டிருக்கலாம்
பேசியிருக்கலாம்
புதிய செடிகள் வளர்க்கலாம்

புரிதலுக்கான மொழி

2008-2010 தேசியக் கலந்துரையாடலை

அடிப்படையாகக் கொண்டது

विद्यया ऽ मृतमश्नुते

एन सी ई आर टी
NCERT

தேசியக் கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சிக் குழுமம்

NATIONAL COUNCIL OF EDUCATIONAL RESEARCH AND TRAINING

32158 — Samajh ka Madhyam
Rashytriya Parisamvad 2008-2010 per
Aadharit (Tamil Language)

ISBN 978-93-5292-636-7

First Edition

August 2024 Shravana 1946

PD 1T BS

© **National Council of
Educational Research and
Training, 2024**

₹ 65.00

*Printed on 80 GSM paper with
NCERT watermark*

Published at the Publication
Division by the Secretary,
National Council of Educational
Research and Training, Sri
Aurobindo Marg, New Delhi
110 016 and printed at Taj
Printers, 69/6A, Najafgarh Road
Industrial Area, Near Kirti Nagar
Metro Station, New Delhi 110 015

ALL RIGHTS RESERVED

- No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise without the prior permission of the publisher.
- This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade, be lent, re-sold, hired out or otherwise disposed of without the publisher's consent, in any form of binding or cover other than that in which it is published.
- The correct price of this publication is the price printed on this page. Any revised price indicated by a rubber stamp or by a sticker or by any other means is incorrect and should be unacceptable.

**OFFICES OF THE PUBLICATION
DIVISION, NCERT**

NCERT Campus
Sri Aurobindo Marg
New Delhi 110 016 **Phone : 011-26562708**

108, 100 Feet Road
Hosdakere Halli Extension
Banashankari III Stage
Bengaluru 560 085 **Phone : 080-26725740**

Navjivan Trust Building
P.O.Navjivan
Ahmedabad 380 014 **Phone : 079-27541446**

CWC Campus
Opp, Dhankal Bus Stop
Panihati
Kolkata 700 114 **Phone : 033-25530454**

CWC Complex
Maligaon
Guwahati 781 021 **Phone : 0361-2674869**

Publication Team

Head, Publication Division : *Anup Kumar Rajput*

Chief Production Officer : *Arun Chitkara*

Chief Editor : *Bijnan Sutar*

Chief Business Manager : *Amitabh Kumar*

Assistant Production Officer : *Deepak Kumar*

மேம்பட்ட பதிப்பு

2024

முன்னுரை

குழந்தைகளின் துவக்கக்கல்வி அடிப்படையில் மொழிக்கல்வியே ஆகும். எனவே 2020-ஆம் ஆண்டு தேசியக்கல்விக்கொள்கை தாய்மொழியில் கல்வி என்பதை மீண்டும் மிக அழுத்தமாக வலியுறுத்தி முன்மொழிகிறது. இதற்கு முந்தைய கல்வி சம்பந்தமான ஆவணங்களும் தாய்மொழியில் கல்வி என்பதையே பரிந்துரைக்கின்றன. இந்தியா ஒரு பன்மொழிநாடு, எனவே அனைத்துக் குழந்தைகளின் கல்வியையும் இயல்பாகத் தங்கு தடையின்றி மேலே கொண்டு செல்ல இந்தியமொழிகளை பயிற்றுமொழியாக ஆக்குவது நமது கடமை. தாய்மொழியில் கல்வி அனைத்துப் பாடப்பொருள்களுக்கும் உறுதியான அடித்தளம் அமைப்பதில் உறுதுணையாக இருக்கும். தேசியக்கல்விக்கொள்கை 2020 ஐந்தாம் வகுப்பு வரை தாய்மொழியே பயிற்றுமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று தெளிவாகக் கூறுகிறது. இது எட்டாம் வகுப்பு வரையிலும், அதற்கு மேலும் தொடரமுயலவேண்டும். பன்மொழியத்தை ஊக்குவிக்க அறிவியல், மற்றும் மற்ற பாடப்பொருள்களுக்கும் தாய்மொழிகளில் சிறப்பான கற்பித்தல் கருவிகள் கிடைக்கச்செய்ய வேண்டும். இதனால் பிள்ளைகளின் வீட்டுமொழிக்கும், பள்ளிமொழிக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளி குறையும். மேலும் மொழிகளுக்கு இடையே உறுதியான இணைப்பு உருவாகும். இதற்கு தாய்மொழியே அடித்தளமாக அமையும்.

இந்த அரும்பெரும் முயற்சியில் துணைநின்ற மொழிக்கல்வித்துறையின் பங்களிப்பு சிறப்பானது. அதற்கு அத்துறைக்கு நன்றி. இந்த நூல் குழந்தைகளின் கல்வியில் பணியாற்றும் பல்வேறு மாநில திட்ட அலுவலர்களுக்கு ஒரு ஆதார நூல் என்னும் முறையில் உறுதுணையாக விளங்கும் என்று நம்புகிறோம்.

தினேஷ் பிரசாத் சக்லானி

இயக்குநர்

புது டில்லி
மார்ச், 2024

தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி யிற்சிக் குழுமம்

முன்னுரை

காலனிகளாக இருந்தநாடுகளின் சமுதாயங்களில் பிள்ளைகளின் வாழ்வும் அவர்களது கல்வியில் மொழியின் பங்கும் பலவகையான முரண்களால் சூழப்பட்டுள்ளன. இவற்றை ஆராயும் முயற்சிகளும் பெருமளவு சமுதாயக் கொள்கைகளாலும் அரசியல்சர்ச்சைகளாலும் சூழப்பட்டு விடுகின்றன. எனவே கல்வியில் மொழிக் கொள்கைகள் நெடுங்காலமாக கலந்தரையாடல் மற்றும் ஆராய்ச்சிக்கு உட்படாமல் இருந்து வந்திருப்பதில் வியப்பு ஒன்றும் இல்லை. இந்த நிலையை மாற்றும் குறிக்கோளுடன் தேசியக்கல்விஆராய்ச்சி பயற்சிக்குழுமம் புரிதலின் மொழி என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்குத்தொடர்கள் நடத்தியது. உதய்பூர், பாட்னா, வாரணாசி மற்றும் தில்லியில் நடத்தப்பட்ட இந்தக் கருத்தரங்குகளின் மையக்கருத்து பள்ளிகளில் மாணவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கை

அனுபவங்களை ஆராய்வதே ஆகும். மொழிப் பயன்பாடு பற்றி நெடுங்காலமாகத் தடை பட்டிருந்த கல்விக் கொள்கை விவாதங்களை மீண்டும் துலக்குவது இதன் நோக்கம். இந்த நூல் இந்த நோக்கத்தை மேலே கொண்டு செல்லும் குறிக்கோளுடன் இந்த நூல் வெளியிடப்படுகிறது

மேற்கூறிய நான்கு கருத்தரங்குகளில் எழுப்பப்பட்ட வினாக்கள் அவற்றுக்கு விடை தேடி எழுந்த கலந்துரையாடல்கள் ஆகியவற்றைக் கண்டு உருவானதே இந்நூலின் அடித்தளம். இந்நூலின் வாயிலாக பிள்ளைகளின் கல்வியுடன் தொடர்புடையவர்களாக விளங்கும் ஆசிரியர்கள், அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்போர், அதிகாரிகள், மக்கள் பிரதிநிதிகள் சமுதாய அமைப்புகளில் பணி புரிவோர் ஆகியோர் பயிற்று மொழி பற்றி சிந்திக்கும் கலந்துரையாடலும்தூண்டப்படுவார்கள். இப்படிப்பட்ட கலந்துரையாடல் இன்றைய வரலாற்றுத்தேவை. கல்வி உரிமைச்சட்டம் பிள்ளைகளின் தாய் மொழியின் முக்கியத்துவத்தை மீண்டும் நிலைநாட்டுகிறது. இந்த நடவடிக்கையில் காலனி ஆதிக்கத்தின் விளைவாக கல்வியில் ஏற்பட்டுவிட்ட சமுதாயச் சிக்கலைத் தீர்க்கும் ஆற்றல் உள்ளது. எந்த சட்டத்திலும் பொதிந்துள்ள ஆற்றலை வெளிக்கொணர சமுதாய ஒத்துழைப்பும் நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்பு ம் தேவை என்பது வெளிப்படடை.. ஆங்கிலக் கல்வி பெருகுவது வெறும் தற்போதைய யதார்த்தம் மட்டும் அல்ல., ஒரு சிக்கலான சமுதாய அமைப்பும் கூட. இதைக் கலந்துரையாடல் வழி உணர்தல் என்கிற வளைய திற்குள் கொண்டு வந்தால்தான். மாற்றத்தை எதிர்பார்க்க முடியும்.

தேசியக் கலைத்திட்ட கட்டமைப்பு 2005 மாற்றத்திற்கான திசை மற்றும் அதன் இயல்பு பற்றி பல குறிப்புகள் தந்துள்ளது.

அந்த குறிப்புகளைப்பின்பற்றி இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஆங்கில மொழியின்கல்வி யானது கருத்தரங்குகளில் பங்கேற்ற குழுக்களின் அறிக்கைகளில் மையப்படுத்தப்பட்டது. இவை வகுப்பில் பயிற்றுமொழியை பிள்ளைகளின் இயல்பான வளர்ச்சியின் உள மொழியியல் நோக்கில் முன்வைக்கின்றன . இந்தியாவின் பன்மொழிச் சூழல் இந்த விஷயத்தில் ஒரு முக்கியமான கூறாகும். நம் பிள்ளைகள் பிறப்பிலிருந்தே பன்மொழிச் சூழலில் வாழ்கிறார்கள். இந்த சூழலில் பொதிந்துள்ள பொதுப்படைப்பறிவை உள்வாங்குகின்றனர். இந்த பரந்துபட்ட நோக்கில் நமது கல்விமுறை பற்றியும், மொழிக் கல்வி பற்றியும், பயிற்றுமொழி பற்றியும் உள்ள பிரச்சனையில் விரவி நிற்கும் ஜடத்தன்மையைவைத்துப்பார்த்து புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

இந்நூல் மொழிக்கொள்கைகள், மொழிச் செயல்பாடுகள் முதலியவற்றை புதிதாக ஆராய்வதற்கு அடித்தளம் அமைக்கும் என நம்புகிறேன். 'புரிதலுக்கான மொழி' கருத்தரங்குத்தொடர்களில் பங்கேற்ற அனைவருக்கும் குழுமத்தின் சார்பாக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கருத்தரங்குகளில் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துகளைத் திரட்டி சலியாத முயற்சியுடன் இந்த நூலை உருவாக்கியதற்காக மொழித்துறையைச் சேர்ந்த முனைவர் சந்தியா சிங் மற்றும் முனைவர் கீர்த்தி கபூர் ஆகியோருக்கு நன்றி. கருத்தரங்குத்தொடரை ஊக்கத்துடன் அமைத்தமைக்கு மொழித் துறைத்தலைவர் ராம ஜன்ம சர்மாவக்கும் நன்றிகள். மொழி பற்றிய பிரச்சனைகளை ஆழ்ந்து சிந்திக்க மாநில கல்வி நிறுவனங்களுக்கு இந்நூல் உத்வேகம் தரும் என நம்புகிறேன்.

4 மார்ச் 2010
புது தில்லி

கிருஷ்ண குமார்
இயக்குநர்
தேசியக் கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சிக்குழுமம்

அறிமுகம்

மொழி நம் வாழ்விலும் பண்பாட்டு நெறியிலும் இன்றியமையாத அங்கமாகும். மொழியே பண்பாட்டை உருவாக்குகிறது. இது நம்முடைய அடையாளமும் ஆகும். தாய்மொழியில் கல்வி பிள்ளைகளின் சமூக உணர்வையும் அறிவு வளர்ச்சியையும் செழிப்பாக்குகிறது.

'புரிதலுக்கான மொழி' தலைப்பிடப்பட்ட நூல் 2008-10 -இன் காலகட்டத்தில் நாடெங்கிலும் நடத்தப்பட்ட கலந்துரையாடல்களின் அடிப்படையில் முதலில் ஹிந்தியில் எழுதப்பட்டது. தற்போது தேசியக் கல்விக்கொள்கை 2020 -இன் ஆராய்ச்சிகளையும் உள்ளடக்கி இந்த நூல் ஆங்கிலம் உட்பட 23 மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு நாட்டின் எல்லா கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் அவற்றின் மாநில மொழியிலேயே அளிக்க முயற்சி செய்யப்படுகிறது. இந்த நூல் நான்கு கருத்தரங்குகளிலும் எழுப்பப்பட்டுள்ள வினாக்களையும் அதன் மீது நடந்த கலந்துரையாடல்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது

இந்த நூல் மொழிக்கொள்கைகள் வகுப்பதிலும் மொழித் திட்டமிடலை செயல்படுத்துவதிலும் புதிய துவக்கமாக பணியாற்றும் என நம்புகிறேன். 'புரிதலுக்கான மொழி' கருத்தரங்குத்தொடர்களில் பங்கேற்ற அனைவருக்கும் குழுமத்தின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த திட்டத்தை ஊக்குவித்த இயக்குனர் பேராசிரியர் கிருஷ்ண குமாருக்கு குறிப்பாக நன்றி சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவருடைய வழிகாட்டலிலேயே இந்த திட்டம் நிறைவேறியது. இந்த நூல் மொழி பற்றிய பிரச்சனைகளை ஆழ்ந்து சிந்திக்க மாநில நிறுவனங்களுக்கு ஊக்கம் தரும் என நம்புகிறேன்.

சந்தியா சிங்
பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர்
மொழிக்கல்வித்துறை
தேசியக் கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சிக்குழுமம்

நூல் படைப்பாக்கக்குழு

சந்தியா சிங்

மொழிக்கல்வித்துறை

தேசியக் கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சிக்குழுவம்

கீர்த்தி கபூர்

மொழிக்கல்வித்துறை

தேசியக் கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சிக்குழுவம்

தமிழாக்கம்: மு. ஞானம்

- பயிற்றுமொழி தாய்மொழியாக இருந்தால் மொழி மற்றும் கலாச்சார இடைவெளியை இட்டு நிரப்ப உதவியாக இருக்கும்.
- துவக்கக்கல்வி ஒரு வகையில் மொழிக்கல்வியே ஆகும். கணிதம், சுற்றுச்சூழல், சமுதாயவியல் பற்றிய தொடக்கக் கல்வியும்கூட தாய்மொழியில் நன்றாகப் பெறமுடியும்.
- தாய்மொழி/வட்டார மொழியில் கல்வி எல்லா நிலைகளிலும் தொடரவேண்டும். ஏனெனில் இம்மொழிகளின் வளர்ச்சி மூலமாக பிள்ளைகளின் உளவியல் வளர்ச்சி மற்றும் பரஸ்பர கருத்துப் பரிமாற்றத்தின் அனைத்து ஊடகங்களும் பிள்ளைகளுக்கு கிடைக்கும். இதனால் பரஸ்பர உறவுகள் நலம் பெறுவதுடன் கருத்துருவாக்கங்கள் தெளிவாக அமையும்.
- துவக்கக் கல்வியில் பயிற்று மொழி குழந்தைகளின் தாய்மொழியாக இருந்தால் அவர்கள் பெற்ற முன்னறிவு, அவர்களின் மொழி ஆற்றல், மன வளர்ச்சி ஆகியவற்றை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளமுடியும்.
- குழந்தையின் வீட்டுமொழி, அக்கம்பக்கத்து மொழி, பள்ளிமொழி இவற்றுக்கு ஒரு இணைப்பு அதாவது ஒரு பாலம் அமைக்க முடிந்தவரை முயற்சிக்க வேண்டும். ஆங்கிலவழிப் பள்ளிகளிலும்கூட பிள்ளைகளின் தாய்மொழி இணைப்பு மொழியாகப் பயன்படுவதை ஊக்குவிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஒரு பயிற்று மொழியிலிருந்து இன்னொரு பயிற்று மொழிக்கு பள்ளி மாறாமலேயே போகவும், வரவும் முடியும்.
- பள்ளிக் கல்வியின்போது பன்மொழிக் கல்வியை ஊக்குவிக்க முடிந்தவரை முயற்சிக்க வேண்டும்.

- இந்தியமொழிகளின் கல்வி (அடிப்படை வரைவு, 2005), என்.சி.இ.-ஆர்.டி.

நன்றியுரை

தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சி குழுவும், (என்.சி.இ.ஆர்.டி.) புதுடில்லி, யுனிசெஃப் பாட்னா, ஆர்.ஐ.இ. புவனேஷ்வர், ஆர்.ஐ.இ. மைசூர், ஆர்.ஐ.இ. அஜ்மீர், எஸ்.சி.இ.ஆர்.டி. பாட்னா, வித்யாபவன் சொசைட்டி உதய்பூர், காசி ஹிந்து பல்கலைக்கழகம், காசி ஆகியவற்றின் துறை அறிஞர்களுக்கு நன்றி.

அனிதா ராம்பால், பேராசிரியர் கல்வித்துறை (சி.ஐ.இ.) தில்லி பல்கலைக்கழகம், தில்லி, அருண் கமல், பேராசிரியர், பாட்னா பல்கலைக்கழகம், ரமாகாந்த் அக்னி ஹோத்ரி, பேராசிரியர் மொழியியல்துறை, தில்லி பல்கலைக்கழகம், தில்லி, ரோஹித் தன்கர், இயக்குநர், திகந்தர், ஜெயப்பூர், எச்.கே. திவான், செயல்திட்ட இயக்குநர், வித்யாபவன் சொசைட்டி, ராஜஸ்தான், ராஜேஷ் சந்தேவா, பேராசிரியர், சி.ஐ.ஐ.எல், மைசூர், ஹசன் வாரிஸ் முன்னாள் இயக்குநர் எஸ்.சி.இ.ஆர்.டி. பாட்னா, பிரியதர்ஷன், நியூஸ் எடிட்டர், என்.டி.டி.வி. இண்டியா, புது தில்லி அவதேஷ் பிரதான், பேராசிரியர், ஹிந்தித்துறை, காசி ஹிந்து பல்கலைக்கழகம், காசி, அஹமத் சஜ்ஜாத் முன்னாள் பேராசிரியர் ராஞ்சி பல்கலைக்கழகம், ராஞ்சி, சுபாராவ், ஒருங்கிணைப்பாளர், பெண்சார்கல்வி மற்றும் வளர்ச்சி மையம், காசி ஹிந்து பல்கலைக்கழகம், காசி, ரியாஸ் அகமது, துணைவேந்தர், வித்யாபவன் சொசைட்டி, ராஜஸ்தான், பிரேம்பால் சர்மா, இணைச்செயலாளர், ரயில்பவன், ரயில்வே அமைச்சகம், புதுதில்லி, சதானந்த் ஷாஹி, பேராசிரியர், ஹிந்தித்துறை, காசி ஹிந்து பல்கலைக்கழகம், காசி ஞானதேவ் மணி திரிபாதி, முதல்வர், தபேந்து இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் ஹையர் ஸ்டடீஸ், எஸ். ரகுநாதன், முன்னாள் கல்வித்துறை செயலர், டில்லி மாநில அரசு, அபூர்வானந்த், பேராசிரியர், ஹிந்தித்துறை, தில்லி பல்கலைக்கழகம், ராஜேஷ் பூஷன், செயலர், தகவல் மற்றும் ஒலிபரப்புத்துறை, பாட்னா, சாரதாசுமாரி, சீனியர் லெக்சரர், எஸ். சி.இ.ஆர்.டி, புது தில்லி, உஷா சர்மா, ரீடர், ஆர்.ஐ.இ. அஜ்மீர், நாதன்ஜா, ஆசிரியர் மீரம்பிகா வித்யாலயம், புது தில்லி, மணீந்த்ர நாத் டாகுர், இணைப்பேராசிரியர், ஜே.என்.யு. பேராசிரியர் கிருஷ்ணசுமார், இயக்குநர் என்சி.இ.ஆர்.டி. புது தில்லி, பேராசிரியர் ராம் ஜன்மசர்மா, தலைவர், மொழித்துறை, என்.சி.இ.ஆர்.டி., புது தில்லி, ஏ.கே. மிஸ்ரா, பேராசிரியர், என்.சி.இ.ஆர்.டி. ஷில்லாங், சந்தியாசிங், ரீடர், மொழித்துறை, என். சி.இ.ஆர்.டி. புது தில்லி, கீர்த்திகபூர், பேராசிரியர், மொழித்துறை, என். சி.இ.ஆர்.டி. புது தில்லி ஆகியோருக்கு தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சிக் குழுவும் நன்றி தெரிவிக்கிறது.

உ.பி., பிஹார், ஜார்கண்ட், உத்தராகண்ட், குஜராத், மத்தியப்பிரதேசம், சத்தீஸ்கர், ஹரியானா, மகாராஷ்டிரா, கர்நாடகா, ராஜஸ்தான் மற்றும் தில்லியைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் பயிற்சியாளர்கள், புத்தகத் தயாரிப்பாளர்கள் புத்தகத் தயாரிப்பின் பல்வேறு கட்டங்களில்

ஒத்துழைப்பு நல்கிய அனைவருக்கும் தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சிக் குழுமம் நன்றி தெரிவிக்கிறது. இந்த தமிழ்ப் பதிப்பில் மு. ஞானம், மொழிபெயர்ப்பாளர், கே. ராமநாதன், மீள்பார்வையாளர் மற்றும் ஜித்தன்குமார், இளநிலை திட்ட அலுவலர் ஆகியோரின் பங்களிப்பும் நன்றிக்குரியது.

மேம்பட்ட பதிப்பு

ஒருங்கிணைப்புக்கு முனைவர் சந்தியா சிங், பேராசிரியர் மற்றும் துறைத்தலைவர், மற்றும் மொழிக்கல்வித்துறை. என். சி இ. ஆர். டி. முனைவர் இரா மேகநாதன், பேராசிரியர், ஜிதின் குமார் மற்றும் நீலம் குமாரி, இளநிலை திட்ட உதவியாளர்கள், அம்ஜத்ஹிசேன், கிராஃபிக் டிசைனர், ஆகியோரின் ஒத்துழைப்பும் குறிப்பிடத்தக்கது

பொருளடக்கம்

முன்னுரை (மேம்பட்ட பதிப்பு)	iii
முதல் பதிப்பு	v
அறிமுகம்	vii
1. கல்வி தொடர்பான ஆவணங்களில் மொழி	1-12
➤ கல்வி ஆணைய அறிக்கை: பள்ளிக் கலைத்திட்டம் - 1964-66	
➤ தேசியக் கல்விக் கொள்கை - 1968	
➤ தேசியக் கல்விக் கொள்கை - 1986	
➤ நடைமுறைத் திட்ட வரைவு - 1992	
➤ தேசியக் கலைத்திட்டக் கட்டமைப்பு - 1988, 2000	
➤ தேசியக் கலைத்திட்டக் கட்டமைப்பு - 2005	
➤ தேசியக் கல்விக் கொள்கை - 2020	
2. குழந்தையின் புரிதலும், மொழியும்	13-21
➤ குழந்தையின் புரிதலும், மொழியும்	
➤ புரிதலின் அடிப்படைஎன்னும் வகையில்	
➤ மொழியும், சமூக சமத்துவமும்	
➤ குழந்தையின் மொழி	
3. பன்மொழியம்	22-33
➤ பன்மொழியத்தின் குறிக்கோள்	
➤ குழந்தையின் மொழி ஆற்றல்	
➤ உலகப்பொது இலக்கண கருதுகோள்	
➤ பன்மொழியமும், சிறுபான்மையினர் மற்றும் பழங்குடியினரின் மொழிகளும்	
➤ பன்மொழியமும், தென்னிந்திய மொழிகளும்	
➤ பன்மொழியமும், ஆங்கில வகுப்பும்	
➤ பன்மொழிய வகுப்பு	
➤ பன்மொழியத்தின் சவால்கள்	
4. மற்ற பாடப்பிரிவுகளில் மையமாக மொழி	34-49
➤ வரலாற்றுப் பலகணி வழியே	
➤ அனைத்துப்பாட ஆசிரியர்களும் மொழி ஆசிரியர்களே	

- சிந்தனைச் சுதந்திரமும் புதிய சுயசிந்தனைப் பிரச்சினையும்
 - மொழியும் பிற பாடப்பிரிவுகளும்
 - கலைச்சொற்களும், பிள்ளைகளின் புரிதலும்
 - உயர் கல்வியும் மற்ற பாடப்பிரிவுகளும்
- 5. மொழிகளில் கலந்துரையாடல்** **50-56**
(ஆங்கிலம் மற்றும் ஹிந்திதொடர்பாக)
- ஆங்கிலம் மற்றும் ஹிந்தியின் தொடர்பு
 - 1967-க்குப் பிறகு
 - 1987-க்குப் பிறகு
 - மாற்றத்திற்கான புதிய காலகட்டம்
 - ஆங்கில வளர்ச்சியின் வரலாறு
 - புதிய சொல்லாக்கங்களின் தேவை
- 6. கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்களும், சவால்களும்** **57-65**
- ஆசிரியரை ஆயத்தம் செய்தல்
 - சமுதாயத்தை ஆயத்தம் செய்தல்
 - நிர்வாகத்தை ஆயத்தம் செய்தல்
- பிற்சேர்க்கை** **66-69**
துணை நூல்கள் **70-71**

1.

கல்வி தொடர்பான ஆவணங்களில் மொழி

- கல்வி ஆணைய அறிக்கை: பள்ளிக் கலைத்திட்டம் - 1964-66
- தேசியக்கல்விக்கொள்கை - 1968
- தேசியக் கல்விக் கொள்கை - 1986
- நடைமுறைத் திட்ட வரைவு - 1992
- தேசியக் கலைத்திட்ட கட்டமைப்பு - 1988, 2000
- தேசியக் கலைத்திட்டக் கட்டமைப்பு - 2005
- தேசியக் கல்விக்கொள்கை - 2020

நமக்கு இரு உதடுகள். இரண்டும் இணைகின்றன. நாவுடன் சேர்ந்து ஒரு லயத்தில் இயங்குகின்றன. அப்போதுதான் மொழி உண்டாகிறது. ஒன்று அசைய மற்றது அசையாமல் இருந்தால் உரையாடல் நடைபெறாது. 1971 மக்கள்தொகைக் கணக்கீட்டின்படி நம் நாட்டில் ஏறத்தாழ 1652 மொழிகள் உள்ளன. அவற்றில் 47 மொழிகளே பள்ளியில் பிள்ளைகளின் கற்றலுக்கான மொழி ஊடகமாக அமைந்துள்ளன (ஆதாரம்:

இந்திய மொழிகளின் கல்வி, 2005). மற்றவை இன்றும் அசையாமல் மெளனமாகவே உள்ளன. ஒருக்கால் இவற்றில் பல இன்று இல்லாமல் போயிருக்கக் கூடும். இந்த மெளனம் சில மொழிகள் பயிற்று மொழியாக ஆகமுடியாமல் போனது மட்டும்தானா? அல்லது பல கலாச்சாரங்கள், பல சமுதாயங்கள், கோடிக்கணக்கான பிள்ளைகளின் எப்போதைக்கும் மெளனமாகப் போவதின் அறிகுறியா? சிந்திக்கவேண்டும்.

எந்த ஒரு மொழியும் தனக்குத் துணையாக இருக்கும் மொழியோடுதான் வளர்ச்சி பெறும் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஹிந்தியை மட்டுமே ஆராய்வோமானால் ஹிந்தி பல வட்டார மொழிகள் இணைந்தே உருவானது என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். எல்லாத் துணை மொழிகளுடன்

கொஞ்சிக் குலாவி முன்னேறும் மொழியில் நினைக்கும் பிள்ளைகள் தங்கள் மொழியில் பாடம் கேட்கவேண்டும். நமது ஏராளமான மெளன்மொழிகள் இரண்டு உதடுகளும் சேர்வதையும் (புரிதலும், மொழியும் இணக்கம் காண்பதையும்), மொழியில் ஜனநாயகம் இடம்பெறுவதையும் எதிர்பார்த்து காத்து நிற்கின்றன. விடுதலைக்குப்பின் அமைக்கப்பட்ட ஆணையங்களின் கல்வித் தொடர்பான அனைத்து ஆவணங்களிலும் தாய்மொழியையே (குறிப்பாக தொடக்கக் கல்வியில்) பாடமொழியாக அமல்படுத்த வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. பிள்ளைகளின் புரிதலுக்கு அவர்களின் மொழி தேவை என்பதும், அவர்கள் அதில் சுதந்திரமாக தங்கள் கருத்தை சொல்லவேண்டும் என்பதும் வலியுறுத்தப்பட்டது. பல்வேறு ஆவணங்களில் மொழி தொடர்பான பரிந்துரைகள் கீழே தரப்படுகின்றன.

கல்வி ஆணைய அறிக்கை: பள்ளிக் கலைத்திட்டம் - 1964-66

இன்று நாம் தொடக்கக் கல்வியில் அடிப்படையான ஒரு பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணவேண்டும். தாய் மொழியில் நன்றாகக் கற்பித்து எழுத்தறிவின்மையை எப்படி முடிவுக்குக் கொண்டுவருவது என்பதே அது. தொழில்துறையில் முன்னேறிய நாடுகளில் கூட தொடக்கக்கல்வியின் முழுப்பாடத்திட்டமும் ஒரு மொழியின் அடிப்படையிலேயே முன்பு இருந்தது. கல்வி வளர்ச்சி அடைந்தபிறகு, பொருளாதாரத்தில் வளம் சேர்ந்த பிறகே தொடக்கக் கல்வியில் இரண்டாவது மொழியைத் துவங்கினார்கள்.

ஆங்கிலம் போன்ற அந்நிய நாட்டு மொழியைக் கற்பதற்கு முன்பு தாய்மொழியில் போதிய தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது எங்கள் நம்பிக்கை. மேலும் லட்சக்கணக்கான பிள்ளைகள் சேர்கின்ற கீழ்நிலை தொடக்கக்கல்வியில் (Lower Primary) ஆங்கிலத்தைச் சரியாகக் கற்றுத்தர பயிற்சிபெற்ற ஆங்கில ஆசிரியர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் தேவைப்படுவார்கள். அது இப்போது சாததியமில்லை. அப்படியே கிடைத்து விட்டாலும் கல்விக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகைக்கு அது பெரும் சுமையாக இருக்கும். இது ஒரு பெரும் வேலை. வீணாக இந்த முயற்சியை மேற்கொண்டால் பள்ளிப் பருவத்தில் ஆங்கிலத்தின் தரம் உயர்வதற்கு பதிலாகத் தாழ்ந்துவிடும் என்பது எங்கள் கருத்து. எனவே அன்னிய நாட்டு மொழியாக ஆங்கிலப்படிப்பை சில பள்ளிகளின் சோதனை

முயற்சியாக துவங்குவதைத் தவிர்த்து ஐந்தாம் வகுப்புக்குமுன் துவங்கக்கூடாது என்பதே எங்கள் பரிந்துரை”

– கல்வி ஆணையை அறிக்கை, 1964-66 - பக். 218-219

தேசியக் கல்விக் கொள்கை – 1968

இந்திய மொழிகள் மற்றும் இலக்கியங்களின் உரிய வளர்ச்சியும் கல்வி மற்றும் கலாச்சார வளர்ச்சியும் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்தவை. இது இன்றி மக்களின் படைப்பாற்றல் வளர்ச்சி பெற முடியாது. கல்வித்தரம் உயராது, மக்களிடம் அறிவு வளர்ச்சி சென்றடையாது, படித்தவர்களுக்கும், படிக்காத சாதாரண மக்களுக்கும் இடையே பெரும் இடைவெளி இப்படியே இருந்து வரும். அதிகம் ஆனாலும் ஆகுமே தவிர குறையாது. முன்பே பல மொழிகள் கல்வி ஊடகமாக துவக்கப் பள்ளி மற்றும் உயர்நிலைப் பள்ளி நிலையில் பயன்பட்டு வருகின்றன. உயர்கல்வியிலும் இதை அமல்படுத்துவது அவசியம்.

ஹிந்தி: ஹிந்தியின் வளர்ச்சிக்கு சாத்தியமான எல்லா முயற்சிகளும் செய்ய வேண்டும். அரசியல் சாசனத்தின் 351-ஆம் பிரிவைக் கருத்திற்கொண்டு தொடர்பு மொழியாகவும், இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த கலாச்சாரத்தை பிரதிபலிக்கும் மொழியாகவும் ஹிந்தியை வளர்ப்பது அவசியம். ஹிந்திபேசாத மாநிலங்களில் உயர்கல்வியில் எங்கெல்லாம் ஹிந்தி வழிக்கல்வி உள்ளதோ அங்கெல்லாம் அதை ஊக்குவிக்க வேண்டும். (குறிப்பு: இது அனைத்து இந்திய மொழிகளுக்கும் பொருந்தும்)

உலக மொழிகள்: ஆங்கிலம் மற்றும் மற்ற உலக மொழிகளைக் கற்பிப்பதில் தனி கவனம் செலுத்துவது அவசியம். குறிப்பாக அறிவியல் மற்றும் தொழில்துறை அறிவில் உலகம் தொடர்ந்து முன்னேறிவருகிறது. இந்த வளர்ச்சியுடன் இந்தியா இணைந்து முன்னேற வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, முக்கிய பங்களிப்பும் தரவேண்டும். இதற்குக் குறிப்பாக ஆங்கில அறிவை வலுப்படுத்தவேண்டும்.”

– தேசியக்கல்விக் கொள்கை - 1968 பக். 3-4

மும்மொழித்திட்டமும் 1968-ஆம் ஆண்டு கல்விக் கொள்கையில் வலியுறுத்தப்பட்டது. இதனை தேசிய கலைத்திட்ட கட்டமைப்பில் (2005) கீழ்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டது.

மும்மொழிக்கொள்கை

முதல் மொழி

- பள்ளியில் முதல்மொழியாக தாய்மொழி அல்லது பிராந்திய மொழி கற்பிக்கப்பட வேண்டும்.

இரண்டாம் மொழி

- ஹிந்திபேசும் மாநிலங்களில் இரண்டாவது மொழியாக ஏதாவது ஒரு தற்கால இந்தியமொழி அல்லது ஆங்கிலமும்.
- ஹிந்தி பேசாத மாநிலங்களில் இரண்டாவது மொழியாக ஹிந்தி அல்லது ஆங்கிலமும் இருக்கவேண்டும்.

மூன்றாம் மொழி

- ஹிந்தி பேசும் மாநிலங்களில் மூன்றாவது மொழியாக ஆங்கிலம் அல்லது இரண்டாவது மொழியாகப் படிக்காத ஏதாவது ஒரு தற்கால இந்திய மொழியும்.
 - ஹிந்திபேசாத மாநிலங்களில் மூன்றாவது மொழியாக ஆங்கிலம் அல்லது இரண்டாவது மொழியாக படிக்காத ஏதாவது ஒரு தற்கால இந்திய மொழியும் இருக்க வேண்டும்.
- இந்திய மொழிக்கல்வி-அடிப்படை வரைவு, பக். 13

தேசியக்கல்விக்கொள்கை - 1986

1986 - ஆம் ஆண்டு கல்விக்கொள்கையில் 1968-ஆம் ஆண்டு கல்விக்கொள்கையின் அடிப்படையில் மொழிக்கல்வி பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டுள்ளது. 1986-ஆம் ஆண்டு கல்விக்கொள்கையும் உயர்கல்வித்துறையிலும் பிராந்திய மொழி வழிக் கல்வியையே வலியுறுத்துகிறது. மும்மொழித்திட்டத்தை முழுவேகத்துடன் அமல்படுத்த வேண்டும்; கல்வியின் ஒவ்வொரு படிநிலையிலும் பிள்ளைகளின் மொழி வளர்ச்சியை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்; ஆங்கிலம் மற்றும் மற்ற அந்நிய நாட்டு மொழியைக் கற்க வசதி செய்து தரவேண்டும். அரசியல் சாசனத்தின் 351-ஆம் பிரிவில் குறிப்பிட்டிருப்பதன்படி தொடர்பு மொழியாக ஹிந்தியை வளர்க்க வேண்டும். ஒரு மொழியிலிருந்து மற்ற மொழிகளுக்கு மொழிபெயர்ப்பு

மற்றும் இருமொழி அகராதி தயாரிப்பு பலமொழி அகராதி தயாரிப்பு ஆகியவற்றை தீவிரமாக செயல்படுத்த வேண்டும்.

- செயல்திட்ட வரைவு, 1992, பக். 94

1986 - ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட கொள்கை செயல்திட்டத்தில் இந்திய மொழிகள் வளர்ச்சி தொடர்பாக சில முக்கிய ஆலோசனைகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

1. தற்கால இந்திய மொழிகளில் பாடப்புத்தகங்களும், துணைநூல்களும் தயாரித்து வெளியிட வேண்டும்.
2. பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும்.
3. பாடநூல்கள் மற்றும் துணை நூல்கள் ஆங்கிலத்திலிருந்து இந்திய மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்படவேண்டும். மொழிபெயர்ப்புப் பணியை தொடர்ந்து கண்காணித்து வரவேண்டும். புரிதலின் ஊடகக் கண்ணோட்டத்தின்படியும் இந்த ஆலோசனைகள் கவனத்திற்கு உரியவை.

பட்நாயக் குழு - 1986 (அ)

- உயர்நிலைப் பள்ளி நிலையிலும், உயர்கல்வி நிலையிலும் பயிற்றுமொழி மெல்ல மெல்ல உள்ளூர் மொழி அல்லது மாநிலமொழி அல்லது ஹிந்தி அல்லது ஆங்கிலமாக இருக்கலாம்.
- தொடக்கக்கல்வி முக்கியமாக மொழிக்கல்வியாகவே இருப்பதால் தாய்மொழி அல்லது மாநில மொழியும் கட்டாயப் பாடமாக கற்பிக்க வேண்டும் என்பது எங்கள் கருத்து.
- மனிதனின் மொழிகள் கற்கும் ஆற்றல், குறிப்பாக சிறுவயதில் எல்லையற்றது. எனவே போதிய வசதி இருந்தால் ஆங்கிலமும் தொடக்க நிலையில் கற்பிக்கப்படலாம். சில வருடங்கள் மட்டுமே ஆங்கிலக் கல்வியை வலியுறுத்துவதால் எதிர்பார்க்கும் பலன்கள் கிட்டா. பொதுவாகக் கருதப்படுவதற்கு முற்றிலும் மாறாக மொழிகள் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்பு கொண்டு வளர்கின்றன.
- மும்மொழித் திட்டத்தில் மூன்று மொழிகள் என்பது குறைந்தபட்சத்திட்டமே என்பது வெளிப்படை. சமஸ்கிருதத்தை தற்கால இந்திய மொழிகளில் ஒன்றாகக் கற்பிக்க வேண்டும். அதன் இயல்பு, செம்மொழி சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மிகவும் மாறுபட்டு இருக்க வேண்டும்.
- செம்மொழிகளும், வெளிநாட்டு மொழிகளும் அவற்றுக்கே உரிய முறையில் கற்பிக்கப்பட வேண்டும். அவை புதிய இலக்கணச்

சிக்கல்களைப் புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு அளிப்பதோடு நமக்கு எட்டாத தூரத்தில் இருக்கும் அந்த பாரம்பரியங்களையும், கலாச்சாரங்களையும், மாந்தர்களையும் சென்றடைய அவை உதவும்.

— இந்திய மொழிகளின் கல்வி - அடிப்படை வரைவு, பக். 16

நடைமுறைத்திட்ட வரைவு- 1992

மும்மொழித் திட்டத்தின் நடைமுறை அடிப்படை

மும்மொழித் திட்டத்தின் நடைமுறையைத் தீர்மானிப்பதில் கீழ்க்கண்ட வழிகாட்டுதல் நெறிகள் துணை செய்யும்.

1. ஆங்கிலம் பல்கலைக்கழகங்களின் முக்கிய பயிற்று மொழியாகவும் மத்திய மற்றும் பல மாநிலங்களின் ஆட்சி மொழியாகவும் இருக்கும்வரை அதற்கு உயரிய இடம் கிடைத்தே வரும். பல்கலைக்கழகங்களில் மாநில மொழிகள் பயிற்றுமொழி வழியாக ஆகிவிட்டாலும்கூட நடைமுறை ஆங்கில அறிவு எல்லா மாணவர்களுக்கும் பயனுள்ளதாகவே இருக்கும். பல்கலைக்கழகங்களில் செல்பவர்கள் அதில் நல்ல தேர்ச்சி பெறுவது அவசியம்.
2. பள்ளியில் எந்த ஒரு மொழியிலும் எவ்வாறு தேர்ச்சி பெற இயலும் என்பது மாணவர்கள் அந்த மொழியை எத்தனை ஆண்டுகள் படித்தனர் என்பதை மட்டும் பொறுத்தது அல்ல, மாணவர்களுக்கு அதில் எப்படிப்பட்ட ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டது, எந்த நிலையில் கற்பிக்கப்படுகிறது, அதன் அணுகுமுறை என்ன, கற்பித்தல் முறை என்ன ஆகியவற்றையும் பொறுத்தது. சரியான வசதிகள் இன்றி நீண்டகாலம் மொழி கற்பிப்பதால் நல்ல பயன் விளையாது. உகந்த சூழ்நிலைகள் இருந்தால் குறைவான சமயத்திலும் நல்ல பயன்கள் விளையக்கூடும். சிறு வயதிலேயே பிள்ளைகளுக்கு இரண்டாவது மொழியைக் கற்பிப்பதற்கு பல வாதங்கள் முன்வைக்கப்பட்டாலும் தொடக்கப் பள்ளிகளில் லட்சக்கணக்கான பிள்ளைகளுக்கு மொழிக்கல்வி தர தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது மிகக் கடினமான வேலை என்பதே எங்கள் கருத்து.
3. ஹிந்தி அல்லது ஆங்கிலத்தை கட்டாயமான இரண்டாவது மொழியாக எந்த நிலையில் தொடங்குவது எவ்வளவு காலம் கற்பிப்பது என்பது அந்தத்த இடத்தின் ஊக்கத்தையும், தேவையையும் பொறுத்தது. இதை மாநிலங்களின்

தீர்மானத்திற்கு விட்டுவிடவேண்டும்.

4. எந்த நிலையிலும் நான்கு மொழிகள் கற்பது கட்டாயம் ஆக்கப்படலாகாது. ஆனால் தன்னார்வத்தின்பேரில் நான்கு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட எண்ணிக்கையிலான மொழிகள் கற்பதற்கு வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டும்.

-நடைமுறைத்திட்ட வரைவு-1992

தேசியக்கலைத்திட்டக் கட்டமைப்பு 1988-2000

1988 மற்றும் 2000-ஆவது ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட தேசியக் கலைத்திட்டக் கட்டமைப்புகளில் பள்ளிக்கல்வியில் எல்லா நிலைகளிலும், குறைந்தபட்சம் தொடக்க நிலையில் பயிற்று மொழி தாய்மொழி அல்லது மாநில மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று யோசனை கூறப்பட்டது (என்.சி.எஃப்.எஸ்.இ. 2000). ஆனால் இங்கே தாய்மொழிக்கும் மாநில மொழிக்கும் உள்ள வேற்றுமையை கண்டுகொள்ளவில்லை. மாணவனின் தாய்மொழி மாநில மொழியாக இல்லாவிட்டால் முதல் இரண்டு ஆண்டுகள் தாய்மொழி பயிற்று மொழியாக இருக்கலாம். மூன்றாம் வகுப்பிலும் அதற்கு மேலும் மாநில மொழி பயிற்று மொழியாக இருக்கலாம் என்று இந்த வரைவில் கூறப்பட்டுள்ளது (என்.சி.எஃப்.எஸ்.இ. 2000).

- இந்திய மொழிகளின் கல்வி - அடிப்படை வரைவு, பக். 15-16

தேசியக்கலைத்திட்டக் கட்டமைப்பு - 2005

இரு மொழியம் அல்லது பன்மொழியத்தால் நிச்சயமாக அறிவார்ந்த பயன் உண்டாகிறது என்பதை இன்று நாம் நன்கு அறிவோம். மும்மொழித்திட்டம் இந்தியாவின் மொழிச்சூழலின் சவால்களையும், வாய்ப்புகளையும் எதிர்கொள்ளும் ஒரு முயற்சியே ஆகும். பல மொழிகள் கற்க வாய்ப்பளிக்கும் ஒரு வியூகம் ஆகும். இது இதை உணர்வுபூர்வமாகவும், செயல்பூர்வமாகவும் ஏற்றுக்கொள்வது அவசியம். இதன் முக்கியக் குறிக்கோள் இந்தியாவில் பன்மொழியத்தையும், தேசிய நல்லுணர்வையும் பரப்புவதாகும். கீழ்க்கண்ட வழிகாட்டுதல்கள் இந்த குறிக்கோள்களை அடைவதில் துணைநிற்கும்.

- மொழிக்கல்வி பன்மொழி மூலமாக நடத்தப்படவேண்டும். பல்மொழிகள் கற்பது என்பது மட்டுமின்றி ஒரு வியூகமாகவே இதைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். பன்மொழி வகுப்பு ஒரு மனிதவளமாகவே பயன்படுத்தப்படவேண்டும்.

- 3.1-இல் விளக்கியுள்ளபடி பிள்ளைகளின் வீட்டு மொழி(கள்) பள்ளியில் பயிற்று மொழியாக இருக்கவேண்டும்.
- பள்ளியில் மேல்நிலைகளில் கல்வி பிள்ளைகளின் வீட்டு மொழி(கள்) வாயிலாக கற்பிக்கும் வசதி இல்லையானால் தொடக்கக்கல்வி அவர்களின் வீட்டுமொழியில் தரப்பட வேண்டும். நாம் பிள்ளைகளின் வீட்டுமொழிகளுக்கு மதிப்பு அளிக்க வேண்டும். நமது அரசியல் சாசனத்தின் 350-வது பிரிவின்படி “ஒவ்வொரு மாநிலமும், ஒரு மாநிலத்தின் உள்ளே வழங்கும் சிறுபான்மைப் பிரிவு மக்களுக்கும் தொடக்கநிலையில் அவரவர் தாய் மொழியில் கல்வி அளிக்க போதிய வசதி செய்து தர முயற்சி செய்ய வேண்டும்.”

— தேசியக் கலைத்திட்டக்கட்டமைப்பு, 2005, பக். 42

எனவே தேசியக்கலைத்திட்டக்கட்டமைப்பு (2005) க்காக உருவான சிறப்பு கவனக்குழு இந்திய மொழிகளின் கல்வியில் கீழ் வரும் யோசனையைத் தெரிவிக்கிறது.

“பள்ளி நிலையில் குறிப்பாக தொடக்க நிலையில் கல்வியில் அறிவுறுத்தல்கள் தாய்மொழியிலேயே இருக்க வேண்டும்.”

1986- இல் என்.சி.இ.ஆர்.டி. மொழிக்கல்விக்காக அமைந்த கமிட்டி கூறிய யோசனையாவது,

தொடக்கக் கல்வியில் பயிற்று மொழியாக தாய்மொழியே இருக்க வேண்டும். இந்தியச் சூழலில் இது மிக அவசியம். ஏனெனில்,

- இது மக்களை தேசிய மறுகட்டமைப்பில் பங்கேற்கத் தகுதியுள்ளவர்களாக ஆக்குகிறது.
- சில மேட்டுக்குடியினரின் பிடியிலிருந்து கல்வியறிவை விடுவிக்கிறது.
- இது பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு மற்றும் பரஸ்பரச் சார்பு உடைய சமுதாயத்தை உருவாக்கவதில் துணை செய்கிறது.
- பெருவாரியான மக்களுக்கு கருத்துச்சுதந்திரம் வைத்துக்கொள்வதன் மூலம் மக்களாட்சியை சிறப்பாகப் பாதுகாக்க துணைசெய்கிறது.
- தகவல்களை பரவலாக்க வழிகோலுகிறது. கட்டுப்படுத்தப்பட்ட பொது ஊடகங்களுக்கு பதிலாக சுதந்திரமான ஊடக வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்கிறது. அத்துடன் மிகப்பெருவாரியான மக்களின் கல்வி மற்றும் ஆளுமையின் வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்பு அளிக்கிறது.

— இந்திய மொழிகளின் கல்வி – அடிப்படை வரைவு, பக். 14-15

தேசியக் கல்விக் கொள்கை-2020

இளங்குழந்தைகள் தங்களது வீட்டுமொழியில்/தாய்மொழியில் அற்பமல்லாத கருத்துக்களை மிக விரைவாகக் கற்று மனங்கொள்கிறார்கள் என்பது நன்கு அறியப்படுகிறது. வீட்டுமொழியானது தாய்மொழியாக அல்லது உள்ளூர்ச் சமூகத்தினர் பேசும் அதே மொழியாகப் பெரும்பாலும் இருக்கிறது. எனினும், சில நேரங்களில் பன்மொழிக் குடும்பங்களில், பிற குடும்ப உறுப்பினர்களால் பேசப்படுகிற வீட்டுமொழி ஒன்று இருக்கக்கூடும்; அது சிலநேரங்களில் தாய்மொழி அல்லது உள்ளூர் மொழியிலிருந்து வேறாக இருக்கலாம். இயலும் இடத்திலெல்லாம், கற்பிக்கும் வாயில் (மொழி) குறைந்தது 5-ஆம் வகுப்பு வரையில், பெரிதும் விரும்பத்தக்க நிலையில் 8-ஆம் வகுப்புக்கும் அதற்கு அப்பாலும் வீட்டுமொழி/ தாய்மொழி/ உள்ளூர் மொழி/ வட்டாரமொழி என்பதாக இருக்கும். அதன்பின்பு வீட்டு/உள்ளூர் மொழியானது, இயலும் இடத்திலெல்லாம் கற்பிக்கப்படும் ஒரு மொழியாகத் தொடரப்பட வேண்டும். இது பொது மற்றும் தனியார் பள்ளிகளால் பின்பற்றப்பட வேண்டும். அறிவியல் உள்ளடங்கலாக, உயர்தரப் பாடப் புத்தகங்கள் வீட்டுமொழியில்/ தாய்மொழியில் கிடைக்கத்தக்கதாகச் செய்யப்படும்.

- 2 முதல் 8 வயது உரை உள்ள குழந்தைகள் மொழிகளை மிக விரைவில் மனம் பற்றுகிறார்கள் என்றும் பன்மொழித்தன்மை இளம் மாணவர்களுக்குப் பெரும் அறிதிறன் நன்மைகளை அளிக்கிறது என்றும் ஆராய்ச்சிகள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. அடித்தளம் முதற்கொண்டு, தொடக்கத்திலேயே வெவ்வேறு மொழிகள் (தாய்மொழி மீது ஒரு குறிப்பிட்ட முக்கியத்துவத்துடன்) குழந்தைகளின் பார்வைக்கு வைக்கப்படும். அதிகமான இடையெதிர்வினை உரையாடல்களுடனும், தொடக்கக் காலத்தில் தாய்மொழியில் படிப்பதும், பிந்தியநிலையில் எழுதுதலும் மற்றும் 3-ஆம் வகுப்பிலும் அதற்கு அப்பாலும் பிற மொழிகளைப் படிப்பதற்கும் எழுதுவதற்கும் வளர்த்தெடுத்த செய்திறத்துடனும், எல்லா மொழிகளும் துய்த்துமகிழ்த்தக்க மற்றும் இடையெதிர்வினையாற்றும் பாணியில்

கற்பிக்கப்படும்.

- மாணவர்கள் தங்கள் வீட்டு மொழியில்/ தாய்மொழியில் மற்றும் ஆங்கிலத்தில் அறிவியல், கணிதம் ஆகிய இரண்டு பாடங்கள் பற்றிச் சிந்திக்கவும், பேசவும் திறமை கொள்ளும் வகையில், அந்தப் பாடங்களில் உயர்தர இருமொழிப் பாடப் புத்தகங்களையும், கற்பித்தல்-கற்றல் துணைக்கருவிகளையும் தயாரிப்பதில் எல்லா முயற்சிகளும் செய்யப்படும்.
- இந்திய மொழியைக் கற்பித்தலும்-கற்றலும் தொடக்க நிலையிலேயே பள்ளிக் கல்வி மற்றும் உயர்கல்வியின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஒன்றிணைக்கப்படும் தேவையுள்ளது. மொழிகள் தொடர்புறவும் துடிப்பும் கொண்டு எஞ்சியிருக்கும் பொருட்டு, பாடப்புத்தகங்கள், பயிற்சிச் சுவடிகள், காணொளிகள், விளையாட்டுகள், கவிதைகள், புதினங்கள் முதலியன உள்ளடங்க இத்தகைய மொழிகளில் உயர்தரமான கற்றல் மற்றும் அச்சிட்ட பாடக்கருவிகளின் ஒரு சீரான நீரோட்டம் இருக்க வேண்டும். மொழிகள் அவற்றின் சொற்களஞ்சியங்களுக்கும் அதிகாரங்களுக்கும் முரண்பாடில்லாத நாளிதுவரையாக்கப்பட்ட சொற்கள் விரிந்த அளவில் பெற்றிருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அண்மையில் நடப்பிலுள்ள வாதப்பொருள்கள் மற்றும் கருத்தியல்கள் இத்தகைய மொழிகளில் திறம்படக் கலந்தாய்வு செய்யப்பட முடியும். அத்தகைய கற்றல் கருவிகள், அச்சிடப்பட்ட கருவிகள், உலக மொழியிலிருந்து முக்கியப் பொருட்களின் மொழிபெயர்ப்புகள், இடையறாமல் நாளிதுவரை செப்பமாக்கிய சொற்களஞ்சியங்கள் ஆகியவற்றை இயல்வித்தலானது ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், ஈப்ரு, கொரியன், ஜப்பானியம் போன்று உலகைச் சுற்றிலுமுள்ள நாட்டு மொழிகளில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. எனினும், இந்தியா உகந்த முறையில் துடிப்புடனும் நடப்பில் நேர்மையுடனும் அதன் மொழிகளைக் காக்க உதவும் வகையில்

அத்தகைய கற்றல், அச்சிட்ட பாடக்கருவிகள், அகராதிகள் ஆகியவற்றை வெளிக்கொணர்வதில் மிகவும் மெதுவாக இருக்கிறது.

- இந்திய மொழிகள், கலைகள், பண்பாடு ஆகியவற்றை உள்ளூர் ஆசிரியர்களிடம் மற்றும்/அல்லது உயர்கல்வி அமைப்புகளில் படிக்கும் எல்லா வயது மக்களுக்கும் படிப்புதவித் தொகைகள் நிறுவப்படும். இந்திய மொழிகளின் மேம்பாடு என்பது அம்மொழிகளை முறையாகப் பயன்படுத்தினால் மட்டுமே சாத்தியமாகும். எல்லா இந்திய மொழிகளிலும் துடிப்பான கவிதை, புதினங்கள், புனைகதை அல்லாத நூல்கள், பாடப்புத்தகங்கள், இதழ்கள் மற்றும் பிற படைப்புகளை உறுதிசெய்வதற்காக, இந்திய மொழிகளில் தலைசிறந்த கவிதை, உரைநடைக்குப் பரிசுகள் போன்ற ஊக்குதவிகள், பல்வேறு பிரிவுகளில் நிறுவப்படும். இந்திய மொழிகளில் புலமை என்பது வேலைவாய்ப்புகளுக்கான தகுதிநிலை, அளவைமானிகளின் ஒரு பகுதியாகச் சேர்க்கப்படும்.

- தேசியக்கல்விகொள்கை-2020

மனிதவளமேம்பாட்டுத்துறை அமைச்சகம்

இவ்வளவு ஆவணங்கள், ஆராய்ச்சிகளின் பரிந்துரைகள் இருந்தும் இன்று சுமார் 75 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் இவ்வாறு முழுமையாக நடக்கவில்லை. என்.சி.இ.ஆர்.டி. மொழி தொடர்பாக நடத்திய இரு ஆய்வுகளிலும் (பார்க்க. பக். 51-540) மாநில வாரியாக பயிற்று மொழிகளின் விவரங்களிலும் பெரும்பாலான மாநிலங்களில் பல மொழிகள் பயிற்று மொழியாக பயன்பட்டு வருவது புலனாகிறது. ஏட்டளவில் பயிற்று மொழி பற்றி பரிந்துரைகளும், வரைவுகளும் உற்சாகம் ஊட்டுபவையாக உள்ளன. ஆனால் வீட்டு மொழிக்கும், பள்ளி மொழிக்கும் உள்ள இடைவெளியை இவை நிரப்புவது இல்லை. நாளுக்கு நாள் வீட்டுமொழிக்கும், பள்ளி மொழிக்கும் ஒருபுறம் இடைவெளி அதிகரித்துக்கொண்டே போக மறுபுறம் ஆங்கிலம் உட்பட இந்திய மொழிகளின் பரஸ்பர தொடர்பும் அறுந்துபோய்க் கொண்டிருக்கிறது. புரிதலும், தன் கருத்தை வெளிப்படுத்துவதும் அமுங்கியே போகும் அளவு பிள்ளைகளுக்குமன

அழுத்தம் அதிகரித்துவிட்டது. இதனாலேயே தேசியக்கலைத்திட்டக் கட்டமைப்பு (2005) பிள்ளைகளின் வீட்டுமொழியே பள்ளியிலும் அவர்களுடைய புரிதலுக்கான மொழியாக இருக்க வேண்டும், அப்போதுதான் பிள்ளைகள் வெறுமனே மனப்பாடம் செய்யாமல் புரிந்துகொண்டு படித்து முன்னேறுவார்கள் என்று மீண்டும் மிக வலியுறுத்திக் கூற வேண்டியதாயிற்று. கல்வி அவர்களுக்கு சுமையாக ஆகாமல் ஒரு இன்ப அனுபவமாக இருக்க வேண்டும். கல்வி சுமையாக இருப்பதற்கு பல தவறான கருத்துகளும், குழப்பங்களும் காரணம்.

இவற்றை கவனத்தில் கொண்டுதான் என்.சி.இ.ஆர்.டி.யின் மொழித்துறை ஒரு முயற்சி எடுத்து நாடு முழுவதிலும் உள்ள கல்வி வல்லுநர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களை அழைத்து ஒரு கலந்துரையாடல் நடத்தியது. இந்தக் கலந்துரையாடல் பாட்னா, காசி, உதய்பூர் மற்றும் தில்லியில் தொடராக நடைபெற்றது. இதில் பிள்ளைகளின் மொழியே அவர்களின் புரிதலுக்கான ஊடகமாக வேண்டும் என்று அனைவரும் ஒப்பினர். ஆனால் அதைச் செயல்படுத்துவது எப்படி என்பதே பெரும் பிரச்சனை. இந்த கருத்தரங்குகளின் சாரமாக இதற்கு ஒரு பரந்துபட்ட ஆயத்தப்பணியின் தேவை உணரப்பட்டது. கல்வித்துறையில் மட்டுமின்றி சமுதாயத்துறையிலும், ஆட்சித்துறையிலும் விழிப்புணர்வுடன் கூடிய ஆயத்தப்பணி செய்ய வேண்டும். புரிதலுக்கான ஊடகம் தொடர்பாக புரிதலை உண்டாக்க செயல் ரீதியாக முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும்.

2.

குழந்தையின் புரிதலும், மொழியும்

- குழந்தையின் புரிதலும், மொழியும்
- புரிதலின் அடிப்படைஎன்னும் வகையில்
- மொழியும், சமூக சமத்துவமும்
- குழந்தையின் மொழி

மொழியும், புரிதலும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவை ஆனால் கல்வியில் புரிதலின் அவசியம் ஏறத்தாழ ஒதுக்கியே விடப்பட்டுவிட்டது. கடந்த ஆண்டுகளில் கல்வி சம்பந்தமான பதிய கொள்கைகள் முதன் முறையாக கல்வியில், புரிதலுக்கு முக்கியத்துவம் தரக்கூறுகின்றன.

இதற்கு முன்பு புரிதல் என்பதே புரிந்துகொள்ளப்படவில்லை. அறிவைக் கொடுப்பதும், பெறுவதும் என்கிற பாரம்பரியமே தொடர்ந்து இன்றும் பெருமளவு தொடர்கிறது. முதலில் பிள்ளைகளின் மொழி என்ன என்பதில் நம் புரிதலை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

குழந்தையின் புரிதலும் மொழியும்

- பள்ளிக்கு வரும் முன்பு பிள்ளைகள் மொழி வாயிலாக உலகத்தை உணர்கிறார்கள்.
- பிள்ளைகள் மொழியைக் கற்பதில்லை, மூளையில் படைத்துக் கொள்கின்றனர்.
- பிள்ளைகள் புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். புரிதலை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவும் செய்கின்றனர்.
- அவர்களின் அக்கம் பக்கத்தில் பல மொழிகள் இருப்பது, பிரச்சனை அல்ல வரப்பிரசாதம் ஆகும். பன்மொழிச்சூழல் கல்வியில் சமத்துவத்தைக் கொண்டு வருவதில் துணைசெய்யும்.
- பாடத்திட்டமும், மொழியம் சொந்த வாழ்வில் இணையும்போது அவை இன்னும் வளம் பெறும்.
- ஆறு வயது சிறுமியின் மொழியும் சிக்கலானதாக இருக்கக்கூடும்.

அவளிடம் மொழியின் இலக்கணம் உண்டு. அதன் வழியே அனைத்தையும் அவளால் வெளிப்படுத்த இயலும். அவள் மீது வேற்று மொழி ஊடகம் திணிக்கப்பட்டால் அவளது புரிதல் வலுமிக்கதாக இராது.

சோம்ஸ்கி (1959) யின் “ரிவ்யூ ஆஃப் ஸ்கின்னர்ஸ் வர்பல் பிஹேவியர்” நடத்தைக் கோட்பாட்டின் அஸ்திவாரத்தையே ஆட்டிவிட்டது. மொழி ஆற்றல் பிறவியிலேயே இருக்கிறது. மொழி அமைப்பை கற்றுக்கொள்வது என்பதே கிடையாது என்று சாம்ஸ்கி தர்க்கரீதியாகக் கூறினார். ஆனால் பியாஜே (1962-1983) இன்ஹேல்டர் மற்றும் பியாஜே (1956), வ்யோகோத்ஸ்கி (1978, 1986) போன்ற உளவியல் அறிஞர்கள் இந்த இரண்டு மிகைப்பட்ட கூற்றுகளுக்கும் நடுவழி ஒன்றை கைக்கொண்டனர். நடத்தைக் கோட்பாட்டினர், மூளையை வெற்று ஸ்லேட் போலக் கருதினர். அறிவாற்றல் கோட்பாட்டினர் (சாம்ஸ்கி முதலியோர்) மொழி மூளையில் அகில உலக மொழி இலக்கண வழியில் முதலிலேயே இருக்கிறது என்றனர். பியாஜே மற்ற அறிவாற்றல்கள் போலவே, சுற்றச்சூழலுடன் உள்ளார்ந்த செயல்பாடு வழியாக வளர்ச்சி பெறுகிறது என்கிறார்.

- இந்திய மொழிகளின் கல்வி - அடிப்படை வரைவு, பக். 8

புரிதலின் அடிப்படை என்ற முறையில் மொழி

புரிதலுக்கும் மொழிக்கும் உள்ள உறவு காற்றுக்கும் காற்றலைகளுக்கும் உள்ள உறவு போன்றது. நமது புரிதல் நமது மொழியில்தான் நடைபெறுகிறது. மொழியில்லாமல் புரிதலை கற்பனைகூட செய்யமுடியாது. ஆனால் பள்ளிகளின் மொழியை ஒரு டூலாக - கருவியாக பயன்படுத்துகின்றனர். நாம் இந்த விஷயத்தில் பணியாற்றி மொழி மனிதனின் புரிதலுக்கான ஒரே அவசியமான அடிப்படை என்ற உறுதிப்பாட்டை நிலைநிறுத்த வேண்டும். நாம் இப்போது என்ன செய்கிறோம், இதைப் பற்றியும் மொழியே நமக்கு விழிப்புணர்வு தருகிறது. மொழியே நிகழ்காலத்திலிருந்து இறந்தகாலத்திற்கும், எதிர்காலத்திற்கும் போய்வர ஒரே அவசியமான கருவி. நேற்று என்ன இருந்தது என்பதன் அடிப்படையிலேயே நமக்கு இன்னும் என்ன வேண்டும் என்று கற்பனை செய்ய முடியும். ஒருவர் தம் விஷயத்தில் பகுத்தறிவு பூர்வமான முடிவெடுப்பது மொழியினால்தான். மனிதனின் எல்லா நிலைகளும் அவனுடைய சுற்றுச்சூழலினாலேயே வடிவமைக்கப்படுகின்றன. இந்த

வடிவமைப்பு புரிதலினால்தான் சாத்தியமாகிறது. மனிதன் இந்த புரிதலை மொழியின் வாயிலாகவே அடைகிறான். மொழியினாலேயே நாம் பொருண்மை மிக்க கருத்துருவாக்கம் உருவாக்குகிறோம். உறவுப் பின்னலை ஏற்படுத்துகிறோம். நமது அனுபவங்களுக்கு பொருண்மை அளிக்கிறோம், நமது எண்ணங்களுக்கு வடிவங்கொடுத்து காண்கிறோம். மற்றவர்களின் எண்ணங்களைப் புரிந்துகொள்கிறோம். எனவே மனிதனை உருவாக்க அவசியமான ஒன்று என்னும் முறையில் மொழி புரிதலுக்கான ஊடகமாக விளங்குகிறது.

பிள்ளைகளுக்கு தம் மொழியின் அமைப்பு அவர்களுடைய மூளையில் முன்பே பதிந்திருக்கிறது. கருத்துருவாக்கங்களின் அமைப்பு இந்த மொழியினாலேயே உருவாகிறது. குழந்தை ஒரு புதிய பொருளைப் பார்க்கும் போது அதை தன் முந்தைய அனுபவத்துடன் தொடர்பு படுத்துகிறான். அதிலிருக்கும் புதிய அம்சங்களைப் பார்த்து அது பற்றி ஒரு கருத்தை உருவாக்கிக் கொள்கிறான். குழந்தை சற்று பெரியவன் ஆனதும் அறிந்த பொருட்களோடு அறியாத பொருட்களை தொடர்புபடுத்த முடியும். மேலும் அது தொடர்பாக பேசவும் முடியும். இது மொழியினாலேயே சாத்தியம். எனவே பிள்ளைகளுக்கு பழைய மற்றும் புதிய கருத்துக்களை வெவ்வேறு சூழல்களில் பயன்படுத்த வாய்ப்பளிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அவனுக்கு புரிதல் ஏற்படும்.

ஒரு குழந்தை பறக்கின்ற மயிலைப் பார்த்து 'காக்கா' என்கிறது. நடக்கும் மயிலைப் பார்த்து 'வள், வள்' என்கிறது. இதில் ஒன்றரை வயது குழந்தையின் கருத்து உருவாவதைப் பார்க்கிறோம். அதாவது அதற்கு பறப்பது காகம், நடப்பது நாய், ஆறுமாதம் கழித்து சுவற்றில் ஊர்கின்ற பல்லியை அவன் பல்லி என்கிறான். அம்மா அதை காக்கா என்றால் திடுக்கிடுகிறான். இப்போது வேற்றுமை இன்றும் அதிகமாகத் தெளிவாகிவிட்டது. இது அவனது கற்றலுக்கும், புரிதலுக்குமான வழிமுறை, ஒரு பொருளைப் பார்த்ததும் குழந்தைகள் 'இது என்ன?' என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்பது சொல் அல்ல, கருத்தே ஆகும். முதலில் பேச ஆரம்பித்த மொழியிலேயே அவர்கள் புரிதலை ஏற்படுத்திக்கொள்கிறார்கள், பொருளை ஏற்கிறார்கள், அவர்கள் ஏற்கும் பொருள் என்ன என்பதை நாம் புரிந்துகொள்வது அவசியம்.

- ஒரு பங்கேற்பாளர்

மொழியும் சமுதாய சமத்துவமும்

சமுதாய வாழ்வு - மொழி - மனிதன் தொடர்பு மிக ஆழமானது, தங்களுக்கிடையே இணைந்தது, படைப்புத்திறனில் இந்த தொடர்பின் பின்னணி முக்கியமானது, குழந்தை தன் அனுபவங்களை மொழியின் வாயிலாக இணைத்து அவற்றுக்கு பொருள் காண்கிறான். இது ஒரு மொழியின் வாயிலாகவே நடைபெறுகிறது. அது அவர்களது தாய்மொழி/வீட்டுமொழியாகவே இருக்க முடியும். அதாவது படைப்புத்திறனின் முதல் முயற்சி தன் சொந்த மொழியிலேயே துவங்குகிறது. ஏனெனில் உணர்வுபூர்வமான உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து வரும் சொற்கள் சொந்த மொழியிலிருந்தே வருகின்றன.

குழந்தை முதன் முதலில் பள்ளி செல்லும்போது அவன் தன் மொழியில் பேசக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறான். ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடும் மொழியிலேயே அவன் பேச வேண்டும் என்று அவனுக்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது. அது அவன் இது வரை பேசாத, சிந்திக்காத மொழி. இதன் விளைவு மிக அபாயகரமானதாக இருக்கக் கூடும். குழந்தை தன்னை தாய்மொழியிலேயே ஆக்கிக்கொள்கிறான். தன் அனுபவங்களை அந்த மொழியிலேயே விளங்கிக்கொள்கிறான். அதைக் கல்வியில் புறந்தள்ளுவது குழந்தையை புறந்தள்ளுவது மட்டுமல்ல சமுதாய சமத்துவம், சமூக நீதி, சுதந்திரம் ஆகியவற்றை புறந்தள்ளுவதும் ஆகும். இந்தப் போக்கு மெளனமாய் பணிந்து போகும் கலாச்சாரத்தை உண்டாக்குவதுடன் ஒரு வன்முறைமிக்க சமுதாயத்தையும் உண்டாக்கக்கூடும் ஏனெனில் பேசமுடியாதபோது அது மற்ற பல வழிகளை திறக்கும். அவை சரியற்றவையாகக்கூட இருக்கலாம். சகிப்புத்தன்மையை உருவாக்கவும் குழந்தைகளுக்கு தங்கள் மொழியில் யோசிக்க, எழுத, படிக்க வாய்ப்பு தரவேண்டும். காந்திஜி இன்றிலிருந்து ஏறத்தாழ 100 ஆண்டுகள் முன்பு (1909 இல்) இந்திய சுயராஜ்யம் நூலை ஆங்கிலத்தில் எழுதாமல் குஜராத்தியில் எழுதியது காரணமில்லாமல் அல்ல.

நமது கல்விமுறை சிலரின் மொழியை ஏற்கிறது, சிலரின் மொழியை ஏற்க மறுக்கிறது. இந்த மறுப்பு கல்வி கற்க அல்லது அறிவைப் பெற இருக்கும் ஒரே கருவியை மறுப்பதாகும். புதிய கருவிகள் செய்வதும், புதிய ஆராய்ச்சிகள் செய்வதும், தன்னைப் பற்றியும், சமுதாயத்தைப் பற்றியும் புதிய முறையில் சிந்திப்பதும் நம் தாய்மொழியில் சிந்திப்பதால் மட்டுமே சாத்தியம். ஒவ்வொரு பள்ளியும் மொழிக்கல்வியை நெகிழ்ச்சி உடையதாக ஆக்கும் போதுதான் இது சாத்தியமாகும்.

குழந்தையின் அடையாளப்படுத்திக்கொள்ளும் பிரச்சனை

வெவ்வேறு மொழிக் கொள்கைகள் கொண்ட இரு பள்ளிகளைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள், ஒரு பள்ளியில் குழந்தையின் சொந்த மொழி-அது பழங்குடியினர் மொழியாக இருக்கலாம் அல்லது குழந்தையின் வீட்டு மொழியாக இருக்கலாம். இயல்பாக முழு மதிப்புடன் வகுப்பில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. அவன் தன் மொழியில் எப்படிப் பேசுகிறானோ அதை தவறு என்றோ பட்டிக்காட்டு மொழி என்றோ சொல்வதில்லை, அவன் தன் மொழியில் தந்தையையோ, தாத்தாவையோ அல்லது ஒரு பெரியவரையோ 'நீ' என்கிறான். பள்ளியில் ஆசிரியரை 'நீ' என்று சொன்னால் அவனை 'பட்டிக்காட்டான்' என்று கூறி அவமதித்து உட்காரவைத்துவிடுவதில்லை. அந்தக் குழந்தையை மெல்ல மெல்ல பரந்த உலகம் மற்றும் அறிவுடன் இணைப்பதற்காக மாநிலமொழிக்கு அருகில் கொண்டு வர முயற்சிக்கிறது. இந்த வேலையை அது அவனுடைய தன்மானத்தையும் தன்னம்பிக்கையையும் சிதைக்காமல் மெல்ல மெல்லச் செய்கிறது. இந்தப் பள்ளியில் குழந்தையின் முந்தைய அறிவு வரவேற்கப்படுகிறது. இங்கே குழந்தை தாய்மொழியிலிருந்து மாநில மொழிக்கு இயல்பாக மாறுகிறது.

இன்னொரு பள்ளியில் குழந்தை சேர்ந்த உடனே கல்வி ஒரு அந்நிய மொழியில் துவங்குகிறது. அங்கே அவன் தன்மொழியில் வாயைத் திறந்தாலே 'பட்டிக்காட்டான்' என்று சொல்லப்படுகிறான். இந்தப் பள்ளி குழந்தையின் மொழியை ஏற்பதில்லை. இந்த இரண்டு பள்ளிகளையும், அங்கு பயிலும் குழந்தைகளையும் பரிசீலித்தால் முதல் பள்ளியின் மாணவன் தன்னம்பிக்கை நிறைந்தவனாக இருப்பான். தன் வேர்களுடன் இணைந்திருக்கும் அந்தக் குழந்தையின் மனத்தில் தன் மொழியை மறைக்க வேண்டும் என்பதோ, அது பற்றி தாழ்வு மனப்பான்மையோ இராது. அவனுக்கு மாநில மொழியிலும், ஆங்கிலத்திலும் நல்ல தேர்ச்சி இருக்கும். இரண்டாவது பள்ளி மாணவனுக்கோ அவனது மொழி மறுக்கப்பட்டதால் தன்னம்பிக்கை குறைவாக இருக்கும். வேற்றுமொழி என்னும் சிக்களில் விழுந்து அவனுடைய கவனம் உணர்வை வெளிப்படுத்துவதற்கு மாறாக உச்சரிப்பிலும், இலக்கணத்திலும் சென்று விடும். மேலே படிக்கும்போது அவன் கருத்தைச் சீர்செய்வதற்கு பதிலாக மொழியை சீர்செய்வதில் ஈடுபட்டிருப்பான்.

தும்கா வட்டாரத்தில் எழுத்தறிவு இயக்கத்தின்போது ஹிந்தியில் பாடப்புத்தகங்கள் (முதியோர்களுக்கு) தயாரிக்கப்பட்டிருந்தன. புத்தகங்கள் நன்றாகவே இருந்தன. ஆனால் அவற்றால் புரிதல் ஏதும் உண்டாகவில்லை. பிறகு உள்ளூர் மக்களின் புதிய பாடங்கள் எழுதப்பட்டன. அவை அவர்களுக்கு மிகவும் பிடித்தது. அவை சந்தாலி மொழியில் எழுதப்பட்டன. துவக்கத்தில் இதுதான் சரி, பிறகு அலுவலக நடைமுறை மொழியைச் சேர்ப்பதும் அவசியம் என்று சிலர் கூறினர்.

இந்த அனுபவத்தை பள்ளிக் கல்வியிலும் பயன்படுத்த வேண்டும். அதாவது புரிதலுக்கு தாய்மொழி பிறகு மெல்ல மெல்ல அதிக வழக்கில் உள்ள மொழி அல்லது மக்கள் தொடர்பு மொழி.

- ஒரு பங்கேற்பாளர்

குழந்தைகள் தங்கள் சுற்றப்புறத்தையும், உலகத்தையும் புரிந்துகொண்டு பள்ளியில் தங்கள் அடையாளத்துடன் வருகிறார்கள். பள்ளியில் அவனது வீட்டு மொழி மறுக்கப்பட்டால், இதுவரை அவன் தன்னை உருவாக்கிக் கொண்ட மொழி மறுதலிக்கப்படுகிறது என்றே பொருள். குழந்தை எந்த மொழியில் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டானோ, எந்த மொழியால் உலகத்தின்பால் புரிதல் ஏற்படுத்திக் கொண்டானோ அதை மறுதலிப்பது அவனுடைய தாய்மொழியை மறுதலிப்பது மட்டுமல்ல அவனுடைய புரிதலின் அடிப்படையை மறுதலிப்பதும் ஆகும். எனவே நாம் குழந்தையின் மொழியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம். நாம் அதனை அவற்றுடனேயே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். துவக்கத்தில் அவனுடைய மொழியில் படிக்க அவனுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். மெல்ல மெல்ல மாநில மொழியுடனும் விரிவான அறிவுக்கான மொழியுடனும் அவனை இணைக்க வேண்டும். இந்த முயற்சியில் மாநில மொழியின் மீது அவனுடைய மொழியின் தாக்கம் ஏற்படுவதைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த முயற்சி புதிய பொருளை பொருண்மையோடு புரிந்துகொள்ள உதவும். படிக்கக் கற்பதில் தற்சார்பையும், தன்னம்பிக்கையையும் கொண்டுவரும். குழந்தை முதலில் பேசக்கற்கும் மொழியிலேயே அவனுடைய புரிதல் உருவாகிறது. அதைக்கொண்டுதான் அவன் பொருளைப் புரிந்துகொள்கிறான் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதற்காக நாம் வகுப்பில் புதிதாக ஆயத்தங்கள் செய்யவேண்டும்.

நாம் சுயராஜ்யத்தைப் பற்றியும் அந்நிய மொழியில் பேசுவது எவ்வளவு துயரமான விஷயம், எந்த கல்வி முறையை ஆங்கிலேயர்களே ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டார்களோ அது நமக்கு அலங்காரமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர்கள் எதை கிட்டத்தட்ட மறந்தே போய் விட்டார்களோ அதை நாம் அறியாமையால் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் தங்கள் தங்கள் மொழியை மேம்படுத்த முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். வேல்ஸ், இங்கிலாந்தின் ஒரு சிறு மாநிலம். அதன் மொழி கடுகளவுதான். ஆனால் அதைப் புதுப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வேல்ஸ் குழந்தைகள் வேல்ஸ் மொழியிலேயே பேச வேண்டும் என்பதற்கு அவர்கள் முயற்சி எடுத்து வருகிறார்கள். அதில் இங்கிலாந்தின் நிதி அமைச்சர் லாய்ட் ஜார்ஜ் பெரும்பங்கு வகிக்கிறார். நமது நிலை என்ன? நாம் ஒருவருக்கு ஒருவர் கடிதம் முதும்போது தவறான ஆங்கிலத்தில் எழுதுகிறோம். நமது மிகச் சிறந்த கருத்துக்களைக் கூறுவது ஆங்கிலத்தில், இது நீண்ட காலம் தொடர்ந்தால் நம் வரும் தலைமுறைகள் நம்மை வெறுக்கும். அவற்றின் சாபம் நமக்கு ஏற்படும்.

நாம் நமது மொழிகளை வளப்படுத்தி பெருமைப்படுத்த வேண்டும் என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. நாம் நமது மொழியிலையே கல்வி பயில வேண்டும். இது பற்றி விரிவாகப் பேச இங்கு இடம் இல்லை. பயனுள்ள ஆங்கில நூல்களை நாம் நமது மொழியில் மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

- காந்தியின் இந்திய சுயராஜ்யம் நூலிலிருந்து

- காலம், மொழி, புரிதல் ஆகியவை மாறக்கூடியவை. இந்த மாறும் போக்கை கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டே புரிந்துகொள்ள நாம் வாய்ப்பளிக்க வேண்டும்.
- குழந்தை உலகமொழிகள் அனைத்தையும் கற்கும் திறனுடன் பிறக்கிறான். நாம் இந்த திறனை மதிக்கவேண்டும்.
- குழந்தையின் கருத்துருவாக்கத்திற்கும், அவனுடைய அனுபவங்களுக்கும், அவனுடைய மொழிக்கும் வகுப்பில் இடம் அளிக்கவேண்டும்.
- நாம் அவனுக்கு ஒலிகளுடன் விளையாட வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும்.
- நாம் அவனுக்கு தான் புரிந்துகொள்ளும் பொருளை உருவாக்கிக் கொள்ள வாய்ப்பளிக்க வேண்டும்.

- விளக்கிச்சொல்லாமலே கருத்துருவாக்கத்திற்கு வகைசெய்யும் முறையை ஆசிரியர்கள் ஆயத்தப்படுத்த வேண்டும்.
- பாடப்புத்தகங்களின் எல்லைகளை விரிவாக்க வேண்டும்.
- இயந்திரத்தனமான மொழி பெயர்ப்பை படைப்பாக்கமாக செய்ய வேண்டும்.
- பொருளற்ற வகையில் மொழி கற்பிக்கும் முயற்சியைக் கைவிடவேண்டும். அ, ஆ, இ, ஈ அல்லது a, b, c, d தான் மொழி என்கிற மயக்கத்தை அகற்ற வேண்டும்.
- மொழி குழந்தையின் அடையாளம், கலாச்சாரம், வளர்ச்சி ஆகியவற்றுடன் இணைந்தது.
- மொழி அவர்கள் முன்னேறுவதற்கான வழியாகும்.
- குழந்தை ஒரு புதுப்பொருளைக் காணும்போது அதை மொழியுடன் தொடர்பு படுத்தியே பார்க்கிறான்.
- மொழி உணர்ந்ததை விளக்குவதற்கும், ஆராய்வதற்கும் அடிப்படை.
- பேச இயலாத குழந்தைகளிடமும் ஒருமொழி உண்டு.
- தமிழில் உள்ளூர் மொழி வழக்கு உச்சரிப்பிலாகட்டும், வாக்கிய அமைப்பில் ஆகட்டும், சொற்றொடரில் ஆகட்டும் தடங்கல் இன்றி வருவதை அனுமதிக்கவேண்டும். இதனால் தமிழும் சரி, உள்ளூர் சமுதாய அமைப்பும் சரி இரண்டும் பலம்பெறும்.

பொருண்மை மிக்க கல்விக்கான முயற்சி

நமது கல்விமுறை குழந்தைகள் மீது மாநில மொழியையோ, வேறு மொழியையோ திணித்து மெளனமாகப் பணிந்து போகும் கலாச்சாரத்தைத் தோற்றுவித்துள்ளது. பிள்ளைகளின் புரிதலுக்கான அனைத்து வாயில்களையும் அடைத்துவிட முயல்கிறார்கள். பல தீவுகள் கொண்ட சின்னஞ்சிறிய நாடு பப்புவாகினி, இந்த நாடு தன் மொழிக்கொள்கையால் தொடக்கக் கல்வி 400-க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் அளிப்பது சாத்தியமே என்று நிறுவியிருக்கிறது. இந்த நாடு மொழியை புரிதலின் சாதனமாக்க முயன்றிருக்கிறது. குழந்தைகள் தங்கள் மொழியைப் பயன்படுத்திய வண்ணம் ஆங்கிலம் அல்லது வேறு மொழியுடன் அதை இணைக்க முயல்கிறார்கள். நாமும் இந்த வழியில் முயல வேண்டும். தொடக்கக் கல்வி விஷயத்தில் நாம் ஜப்பான், கொரியா, க்யூபா, பின்லாந்து மற்றும் கனடா ஆகியவற்றின் மொழிக்கொள்கையைப் பின்பற்ற வேண்டும். எந்தக் குழந்தையும் தன் மொழியின் காரணமாக பின்தங்கிவிடக்

கூடாது என்பதில் கனடா தனி கவனம் செலுத்துகிறது. நம் நாட்டில் 'கல்வி உரிமைச் சட்டத்தில்' தாய் மொழியில் கல்வியை மிகவும் வலியுறுத்தப்பட்டள்ளது. பிள்ளைகளுக்கு சிறந்த கல்வி அளிப்பதற்கு அது பொருண்மை நிறைந்ததாக இருப்பது அவசியம். இந்தக் கல்வி தங்கள் திறனில் குழந்தைகளுக்கு தன்னம்பிக்கை அளிப்பதாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கும் நாம் முயல வேண்டும். அப்படிப்பட்ட கல்வி குழந்தையின் முதல் மொழியில்தான் தரப்பட வேண்டும். முதல் மொழி நன்றாகத் தெரிந்தால் அடுத்த மொழி கற்பது எளிதாக இருக்கும் என்று மொழியியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

3.

பன்மொழியம்

- பன்மொழியத்தின் குறிக்கோள்
- குழந்தையின் மொழித்திறன்
- உலகப்பொது இலக்கணக் கருதுகோள்
- பன்மொழியமும், சிறுபான்மையினர் மற்றும் பழங்குடியினரின் மொழிகளும்
- பன்மொழியமும், தென்னிந்திய மொழிகளும்
- பன் மொழியமும் ஆங்கில வகுப்பும்
- பன்மொழிய வகுப்பு
- பன்மொழியத்தின் சவால்கள்

ஆகாயம் என்ன தெரியப்போகிறது” என்றார்கள் மக்கள். குழந்தைக்கு அதன் மொழியியல் கல்வி அளிப்பது சம்பந்தமாக இந்தக் கதை மிகவும் பொருள்மிக்கது. நாம் குழந்தை காலான்றி நிற்கும் நிலத்தை உறுதியாக்க வேண்டும். இதற்கு கல்விஉலகத்தில் செயல்படுத்தக்கூடிய கருத்துக்களைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டும். குழந்தை காலான்றி நிற்கும் நிலம் பற்றிய கல்வியை அளிக்கும் வழிகளைத் தேடவேண்டும் என்பது இதிலிருந்து தெளிவு. பன்மொழியம் அப்படிப்பட்ட ஒரு வழியே.

பன்மொழியத்தின் குறிக்கோள்

பன்மொழியம் நமது வாழ்வின் அவசியமான ஒரு பகுதியாகும். அது நமது கலாச்சாரத்துடனும், அடையாளத்துடனும் பின்னிப்

ஒரு நாள் ஒரு ஊரில் மிகவும் களேபரம். பெரிய வானவியல் அறிஞர் வந்திருக்கிறார். நட்சத்திரங்களைப் பற்றி மிகவும் அறிந்தவர். இரண்டு நாள் விருந்தோம்பலை அனுபவித்துக் கொண்டு வானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தார். மூன்றாவது நாள் கண்ணிலேயே தென்படவில்லை. மக்கள் தேட ஆரம்பித்தார்கள். எங்கே கிடைத்தார் தெரியுமா? ஒரு கிணற்றில் தத்தளித்துக்கொண்டிருந்தார். “நிலத்தையே பார்த்து நடக்கத் தெரியாதவனுக்கு

பிணைந்துள்ளது. நாம் அனைவரும் பன்மொழியாளர்களே. நாம் பன்மொழியாளர்களாக இருப்பது மற்றவர்களுடன் இணைவதிலும், அவர்களைப் புரிந்து கொள்வதிலும் துணை செய்கிறது. இன்று ஒரு நாட்டிலிருந்து இன்னொரு நாட்டிற்கு போவதும் வருவதும் நடைபெற்றுக் கொண்டுள்ளது. அந்நாட்டின் பொருளாதார, சமுதாய வாழ்வில் இடமும் பெறுகிறோம். எனவே ஒரு நாடு, ஒரு மொழி, ஒரு நாகரீகம் என்கிற கருத்துருவாக்கத்திற்கு இடமில்லை. அதைச் சிந்திப்பது பொருளற்றது மட்டுமல்ல, அகில உலக அறிவிலிருந்து கண்ணை மூடிக்கொள்வதும் ஆகும்.

பன்மொழியத்தின் குறிக்கோள்

பன்மொழியம் நமது வாழ்வின் அவசியமான ஒரு பகுதியாகும். அது நமது கலாச்சாரத்துடனும், அடையாளத்துடனும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. நாம் அனைவரும் பன்மொழியாளர்களே. நாம் பன்மொழியாளர்களாக இருப்பது மற்றவர்களுடன் இணைவதிலும், அவர்களைப் புரிந்து கொள்வதிலும் துணை செய்கிறது. இன்று ஒரு நாட்டிலிருந்து இன்னொரு நாட்டிற்கு போவதும் வருவதும் நடைபெற்றுக் கொண்டுள்ளது. அந்நாட்டின் பொருளாதார, சமுதாய வாழ்வில் இடமும் பெறுகிறோம். எனவே ஒரு நாடு, ஒரு மொழி, ஒரு நாகரீகம் என்கிற கருத்துருவாக்கத்திற்கு இடமில்லை. அதைச் சிந்திப்பது பொருளற்றது மட்டுமல்ல, அகில உலக அறிவிலிருந்து கண்ணை மூடிக்கொள்வதும் ஆகும்.

இதை நாம் அறிவோம். அதை முழுமையாகப் பயன்படுத்தவும் செய்கிறோம். இது குழந்தைகளின் வாழ்வுடனும் இணைந்துள்ளது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அப்படியிருக்க குழந்தைகளை அதிலிருந்து விலக்கி ஏன் வைக்க வேண்டும்? குழந்தைகளைப் புரிந்துகொள்வதிலும், அவர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதிலும், அவர்களை பள்ளியுடன் இணைப்பதிலும், அவர்களுடைய வீட்டு மொழிக்கும், பள்ளி மொழிக்கும் பாலம் அமைப்பதிலும் பன்மொழியத்தின் பங்கு முக்கியமானது.

குழந்தைகள் தாய்மொழியை அறிவார்கள். அக்கம் பக்கத்து சூழலில் அதன் பயன்பாட்டைப் பார்க்கிறார்கள். இப்போது அவர்களுடைய மொழியை வலுப்படுத்தி, அதற்கும் மற்றொரு மொழிக்கும் பாலம் அமைக்க வேண்டும். இவ்வாறே மேலும் இரண்டு மூன்று மொழிகள் அவனுக்கு கிடைக்க வேண்டும், அப்போது அவன் இயல்பாக கல்விபெற முடியும்.

தாய்மொழிப் பயன்பாடு முதுகெலும்பு போல தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டும். எழுதப்படிக்க நாம் ஒரு முறைதான் கற்கிறோம். தாய்மொழியில் எழுதுவதும், படிப்பதும் உறுதிப்பட்டால் மற்ற மொழிகள் எழுதுவதும், படிப்பதும் மிகவும் எளிதாகிவிடும்.

குழந்தையின் மொழித்திறன்

பெரும்பாலான குழந்தைகள் பள்ளிக்கு வரும் முன்பே ஒரு மொழியல்ல, பல மொழிகள் கற்றுக் கொள்கின்றனர். பள்ளிக்கு வரும் முன்பே குழந்தை ஐயாயிரம் அல்லது அதற்கு மேலும் சொற்களை அறிந்து கொண்டிருக்கிறான். ஆகவே பன்மொழியம் நமது அடையாளத்திற்கும், அடையாளப்படுத்திக்கொள்வதற்கும் அடிப்படை ஆகும். குக்கிராமத்தைச்சேர்ந்த ஒருமொழியாளன் என்று சொல்லப்படுகின்ற குழந்தைகூட பல்வேறு தொடர்புச் சூழல்களில், சூழலுக்கேற்ப சரியான மொழி வழக்கை கையாளும் திறனைக் கொண்டிருக்கிறான். அறிவாற்றல் வளர்ச்சி, சமுதாய சகிப்புத் தன்மை, பரந்துபட்ட

சிந்தனை, கல்வித்தேர்ச்சி ஆகியவற்றில் பன்மொழியம் ஆக்கபூர்வமான தொடர்பு கொண்டுள்ளது என்பது பல ஆய்வுகளில் தெரியவந்துள்ளது. பேச்சுவழக்கு மொழிகள், பழங்குடியினர் மொழிகள், கலப்பு மொழிகள் என்று நாம் வழங்குவது எல்லாம் மொழியியல் நோக்கில் சம அளவில் அறிவியல் பூர்வமான மொழிகளே. மொழிகள் ஒன்றின் அருகாமையில் ஒன்று செழிக்கின்றன. அதே

எல்லாக்குழந்தைகளும் நான்கு வயதிலேயே பல மொழிகள் கற்கும் திறனைப் பெற்றுள்ளனர்
X X X
இந்திய அரசியல் சாசனத்தின் 29-ஆவது பிரிவு அனைவருக்கும் தன் மொழி, கலாச்சாரத்தைக் காத்துக்கொள்ளும் உரிமை இருக்கிறது என்கிறது. பிரிவு 30 மற்றும் 350ஏ ஆகியவையும் தங்கள் மொழியைப் போற்றிப் பாதுகாப்பது பற்றியும் எளிமை பற்றியும் பேசுகின்றன.

சமயத்தில் தங்கள் தனிப்பட்ட அடையாளத்தையும் இழப்பதில்லை. பன்மொழியச் சூழல் உள்ள வகுப்பில் ஒவ்வொரு குழந்தையின் மொழிக்கும் மதிப்பு அளிப்பது கட்டாயமாக்கப்படவேண்டும். குழந்தைகளின் மொழி வேறுபாடுகளை, கற்பித்தல் முறைகளின் ஒரு அங்கம் என்று கருதி மொழி கற்பிக்கப்படவேண்டும்.

உலகப் பொது இலக்கணக் கருதுகோள்

மொழியியல் அறிஞர்களும் மொழி கற்பித்தல் பற்றி இதையே கூறுகின்றனர். உலகில் எந்த ஒரு மொழியிலும் உயிரெழுத்துக்களும், மெய்யெழுத்துக்களும் உள்ளன. ஒவ்வொரு மொழிக்கும் ஒரு தனித்தன்மை உண்டு. ஒன்று மற்றதைப்போல இருக்க முடியாது. அது அதைப் பொருத்த அளவில் தனித்துவம் வாய்ந்தது. உதாரணமாக “நான் என் கருத்தைச் சொல்ல முயற்சிக்கிறேன் - ட்ரை பண்ணுகிறேன்” ‘சாப்பிட்டுப் பாருங்கள் - ட்ரை பண்ணிப் பாருங்கள்’ என்ற வாக்கியங்களில் ‘ட்ரை’ என்ற சொல்லின் பொருள் மாறுகிறது. இந்த எடுத்துக்காட்டில் சொல் ஒரே பொருளைத் தருவதில்லை என்பது தெளிவாகிறது. இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மொழி அறிந்தவனிடம், ஒரே மொழியின் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பகுதிகள் உள்ளன. வெவ்வேறு மொழிக்கும் வெவ்வேறு மொழி அமைப்புகள் இருக்கின்றன. ‘பச்சே நே போத்தல் தோடி’ (குழந்தை பாட்டிலை உடைத்தது) இது உர்து, பஞ்சாபி, ஹிந்தி ஆகியவற்றில் எந்த மொழியின் அமைப்பு? மூன்றின் மொழியமைப்பாகவும் இருக்கலாம், முண்டே நால் மை நீ ஜா சகதி (பையனுடன் நான் போக முடியாது) இங்கே பஞ்சாப்பில் முண்டே (பையன்) என்பதுடன் தே (ஆறாம் வேற்றுமை உருபு) சேர்க்க வேண்டியதில்லை. (ஹிந்தியில் அவசியம் ‘கே’ என்கிற ஆறாம் வேற்றுமை உருபு சேர்க்க வேண்டும்). இவை மொழியின் தனித்தனி அமைப்புகளாகும். குழந்தைகள் தாமாகவே அக்கம் பக்கத்தில் பேசப்படும் பேச்சுவழக்கின் ஒலிகள், வாக்கிய அமைப்பு, சொற்கள் ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்கிறார்கள். இரு மொழிகளுக்குள்ள வேற்றுமைகளையும் புரிந்து கொள்கிறார்கள். அவற்றின் அமைப்பையும் புரிந்துகொள்கிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக மைசூரைச் சேர்ந்த மனிதன் ‘கங்கி’ (சீப்பு) யை ‘காங்கி’ என்பான். நாம் மொழிகளின் அமைப்பைப் புரிந்து கொண்டால் கற்பதில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மொழி அறிவு உடையவனிடம் ஒரு உடலில் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆத்மாக்கள் உள்ளன. மொழி அழிந்தால் நாகரிகமும் மறையும் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஆப்பிரிக்காவில் மொழி அழிந்ததுடன் நாகரிகமும் அழிய இருந்தது. சரியான சமயத்தில் விழித்துக்கொண்டனர்.

பன்மொழியமும், சிறுபான்மை மற்றும் பழங்குடியினர் மொழிகளும்

குறைந்த மக்கள்தொகையினரால் பேசப்படும் மொழியினரின் பிள்ளைகள் பொதுவாக பள்ளிக்கு வரமுடிவதில்லை. பன்மொழியத்திற்கு மதிப்பளித்து நாம் அந்தப் பிள்ளைகளை கல்வி வட்டத்திற்குள் கொண்டு வரலாம். பன்மொழிச் சூழலில் மொழிச்சிறுபான்மையினருக்கு தங்கள் மொழியில் கல்வி பயில உரிமை உண்டு. மொழிப் பாதுகாப்புக்கு ஒரு முகமை ஏற்படுத்த வேண்டும். சிறுபான்மை மொழி ஆணையம் ஒன்று இருக்கிறது. அதன் கூற்றுப்படி சில மொழிகள் சிறுபான்மை மொழியாக இல்லாதபோதும் கல்வி வட்டத்திற்கு வெளியே உள்ளன.

நாகாலாந்தில் அரசு மொழி ஆங்கிலமாக இருந்தாலும் அவசியத்திற்கு ஏற்ப 17 பழங்குடியினரின் மொழிகளையும் துவக்க நிலை (கல்வி)யில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் ஒன்று எம்.ஏ. வரையில் கூட இருக்கிறது. அனைவருக்கும் கல்வி இயக்கத்தின் (சர்வ சிக்கஷா அபியான்) மூலம் குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் மொழியிலேயே கற்பிக்க முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

பழங்குடியினரின் பிள்ளைகளை முன்னேற்றுவதற்காகவே பன்மொழியம் வற்புறுத்தப்படுகிறது என்பதையும் ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. பழங்குடியைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் பள்ளி வரும்போது அவர்கள் ஒரு புது மொழியை சந்திக்கிறார்கள். அது அஸ்ஸாமியாக இருக்கலாம் அல்லது வேறு ஏதோ ஒரு மொழியாக இருக்கலாம். அவர்களை முக்கிய நீரோட்டத்தில் கலப்பதற்காகவே பள்ளிக்கு அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் மொழி செஞ்சு (ஆந்திரத்தில் பேசப்படும் ஒரு பழங்குடியினரின் மொழி) மொழியாக இருக்கலாம் அல்லது வேறு மொழியாக இருக்கலாம். ஆக அவர்கள் எந்த மொழியில் தங்கள் நாகரீகத்தின் புரிதலை ஏற்றார்களோ அதிலிருந்தே அவர்கள் விலகிப் போய்விடுகிறார்கள்.

பன்மொழியமும் தென்னிந்திய மொழிகளும்

தென்னிந்தியாவில் புரிதலுக்கு அங்கே வழங்குகின்ற மொழிகளான தமிழ், கன்னடம், மலையாளம், தெலுங்கு மொழிகளும், ஆங்கிலமும் போதும் என்று ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. மும்மொழித் திட்டத்தின்படி மூன்றாவது மொழியாக ஹிந்தி கற்பிப்பது சுமையாக இருக்கும்

என்று அங்கே நினைக்கிறார்கள். எல்லா மாநிலங்களிலும் அதனதன் அரசு மொழி இருக்கிறது. குழந்தைகளின் தாய்மொழிவேறு தனியாக இருக்கிறது. மூன்றாவது மொழியாக ஆங்கிலம் இருக்கிறது. இப்படியிருக்கையில் தொடக்கக் கல்வி தாய்மொழியிலேயே ஏன் இருக்க வேண்டும் என்ற வினா எழுகிறது.

ஏராளமான பிள்ளைகள் ஐந்தாவதுக்குப்பிறகு படிப்பை விட்டுவிடுகிறார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். தாய்மொழி அவர்களுக்கு முன்பே தெரியும். எனவே ஐந்தாவது வரை படிப்பு அவர்களது தாய்மொழியில் இருந்தால் எளிதாகும். இல்லாவிட்டால் ஐந்து ஆண்டுகளும் வேற்றுமொழி கற்பதிலேயே கழிந்து போகும். அவர்களினால் உருப்படியாக ஒன்றும் செய்யமுடியாது. மும்மொழித்திட்டம் என்பது ஒரு பன்மொழியக் கருத்து அல்ல அது ஒரு கல்விக் கோட்பாடும் அல்ல. அது ஒரு செயல்திட்டம். இதில் மொழியின் பன்முகத் தன்மையை மீண்டும் பார்க்கவேண்டும். இது பன்மொழியத்தால்தான் முடியும்.

பன்மொழியமும் ஆங்கில வகுப்பும்

ஆங்கிலக் கல்வியின் நோக்கம் பன்மொழியாளர்களை உருவாக்கி நமது மொழிகளை வளப்படுத்துவது என்பதே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தேசிய நோக்கு ஆகும். எனவே ஆங்கிலக் கல்வி எந்த நிலையில் ஆரம்பித்தாலும் (I-III, அல்லது IV அல்லது V/VI) அது பொருண்மை நிறைந்த நிலையில் கற்பிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் பொதுவாக ஆங்கில வகுப்பில் தாய்மொழி ஊடுருவி வருகிறது. பதில் எழுதவைக்கும்போது ஆசிரியர் கூடவே மொழி பெயர்ப்பும், விளக்கமும் அளித்துக் கொண்டே போகிறார். புரிதலுக்காக தாராளமாகத் தாய் மொழியைப் பயன்படுத்தலாம் அல்லது தேவையான இடத்தில் ஆங்கிலத்துடன் தொடர்புபடுத்தி விளக்கலாம். பிரபு (1987) இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு தருகிறார். “பெங்களூர் ப்ராஜெக்டில் தாய்மொழியை ஆங்கில வகுப்பில் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்பது தேவைக்கேற்ப தானே வரையறுக்கப்பட்டு விட்டது. அங்கே பாடமும் ஆங்கிலத்தில் இருந்தது. பதில்களும் ஆங்கிலத்திலேயே வந்தன. தேவைப்பட்ட இடங்களில் தாய் மொழியே ஆங்கிலத்தைப் புரிய வைத்தது. ஆங்கிலத்தில் பலவித பாடப்பொருட்கள் இருந்தது. அதைப் புரிந்துகொள்ள உண்மையான முயற்சியும் இருந்தால் தாய்மொழியின் தலையீடு தேவை இல்லை. அதற்கு மாறாக அதற்கு துணை நிற்கும்” க்ரேஷன் (1985 & 94). “பாடத்தின் கூடவே செய்யப்படும் மொழிபெயர்ப்பு சிறப்பாக

அமைவதில்லை” என்கிறார். வகுப்பில் இரு மொழிகளைப் பயன்படுத்துவது மொழியின் பின்புலத்தை விளக்கவும், கற்பிக்கும் மொழிப் பாடத்தை விளங்கிக்கொள்ளவும் இருக்கலாம்.

ஆங்கிலக் கல்விக்கான பாடப்பொருளை தயாரிப்பதற்கு தாய்மொழியின் மேற்கூறிய பயன்பாடுகளின் புரிதலை ஏற்படுத்துவதில் ஆசிரியர்கள் பங்கேற்பது அவசியம். மொழிக்கல்வியின் மேற்கூறிய தரம் என்னவாக இருக்கலாம் என்பது பற்றி ஆசிரியர்களுடன் உரையாட வேண்டும்.

சில யோசனைகள்

- தொடக்கப் பள்ளிகளில் மொழிகளுக்கு இடையேயும், பாடங்களுக்கும் மொழிக்கும் இடையும் உள்ள தடங்கல்களை அகற்ற முயல வேண்டும். தொடக்க நிலையில் குறைந்தது ஒன்றாம் வகுப்பிலிருந்து மூன்றாம் வகுப்பு வரை தங்களைச் சுற்றியிருக்கிற உலகைப்புரிந்துகொள்ளத் தரப்படும் செய்முறைகள் ஆங்கிலத்துடன் தாய் மொழியிலும் தரப்படலாம் (தாஸ், 2005). இது மாதிரியான பன்மொழிச் செய்முறைகளை வளர்த்தெடுக்க பாடப்பொருள் தயாரிக்க வேண்டும். ஆசிரியர்களின் துணையோடு ஒரு தெளிவான முறையையும் தயாரிக்க வேண்டும். அவற்றில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளின் எடுத்துக்காட்டுகள் தேவை, மொழிகளை மாற்றிப் பயன்படுத்துவதை தாராளமாக அனுமதிக்கவும் வேண்டும்.
- ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளில் ஒரே சமயத்தில் பாடம் நடத்துவது ஒரு கதையாகக்கூட இருக்கலாம். என்.பி.டி. (நேஷனல் புக் ட்ரஸ்ட்) ஆங்கிலத்துடன் இந்திய மொழிகளிலும் கதைகளை அச்சடிப்பது போல், (பார்க்க. அமிர்தவல்லி மற்றும் ராமேஸ்வர ராவ், 2001). ப்ரமிஸ் ஃபவுண்டேஷன் நான்கு இந்திய மொழிகளிலும் ஆங்கிலத்திலும் பெரிய புத்தகங்களை வெளியிட்டு உள்ளது. சி.ஐ.ஈ., எஃப்.எல். (ஆங்கிலம் மற்றும் அந்நியநாட்டு மொழிகளுக்கான மத்திய மொழி நிறுவனம்) முழுமையான மொழிக் கண்ணோட்டத்தின் கீழ் இருமொழிப் புத்தகங்களை வெளியிட்டு உள்ளது. இது மாதிரியான பன்மொழிய புத்தகங்கள் நேர்மொழிப் பெயர்ப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. எதுகை, ஒலி விளையாட்டு, உள்ளவையாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் குழந்தை மொழியின் ஒலி மற்றும் மொழியமைப்பைப் புரிந்து கொள்வான். ஒரு மொழியில் படிக்கும் திறன் இன்னொரு மொழியைப் படிக்க உதவுகிறது (வெஸ்ட்.

1941). இது ஒரே எழுத்து கொண்ட மொழிகளில் மட்டுமின்றி வெவ்வேறு எழுத்து கொண்ட மொழிகள் விஷயத்திலும் உண்மை. (வெஸ்ட் வங்க மொழியியலும், ஆங்கிலத்திலும் ஆராய்ச்சி செய்துள்ளார். இருவகை எழுத்து மற்றும் படிப்பதில் ஏற்படும் சௌகரியம் பற்றி இப்போது ஓரளவு தெரிந்துள்ளது).

- மேற்கூறிய யோசனைகள் இணையாகச் செயல்படும் மொழிகள் பற்றியது. இரு மொழிக்கல்வி கற்பது, கற்பிப்பது பற்றியும் அல்லது கலப்பு மொழி கொண்ட இருமொழியப் பாடங்கள் பற்றியும் சோதனைகள் நடந்துள்ளன (பார்க்க டோவெரா, 2005, ஃபெலிக்ஸ் 1998). இவற்றின் கல்வி வாய்ப்புகளை ஆராயலாம்.

- ஆங்கிலக் கல்வி – அடிப்படை வரைவு, பக். 13-14

பன்மொழிய வகுப்பு

ஒரு மொழியை எவ்வாறு கற்பிக்கிறோம்? இதற்கு எழுதப்பழகும் அறிவியலை முதலில் நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். இதில் மூளையும், கையும் இணைந்து செய்படுகின்றன. 5-6 வயதுவரை இது முழுமையாக வளர்ச்சி பெறுவதில்லை. ஆனால் அச்சு பற்றிய கருத்துருவாக்கத்திற்கு படிப்பதோடு எழுதுவதையும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. எழுதுவது என்பது கோடுகளாகக் கூட இருக்கலாம். இதை புரிந்துகொள்வதும் அவசியம், கேட்பதும், புரிந்து கொள்வதும் மிகவும் முக்கியம். கணக்கு கற்பிக்கிற விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுவோம். பிள்ளைகள் முன்பே கணக்கை அறிந்துள்ளனர். மிட்டாய்களை பகிர்ந்துகொள்வது யாரும் கற்பிக்காமலே வந்து விடுகிறது. இவ்வாறே தண்ணீரின் திட, திரவ, வாயு நிலைகளை தாய்மொழி மூலம் நன்றாக புரிய வைக்கலாம். ஆனால் இதை குழந்தையின் மனதில் கருத்து உருவான பிறகே செய்ய வேண்டும்.

யுனெஸ்கோவின் கல்வி அடிப்படை வரைவின் (2003) படி தொடக்கக்கல்வி தாய்மொழியில் இருப்பது அவசியம். இதை முடிந்தவரை தொடர வேண்டும். சில ஆய்வுகள் (எடுத்துக்காட்டாக சஹ்கல் 1983) தாய்மொழியில் படித்தவர்கள் மொழி அல்லது அறிவாற்றல் தரத்தில் ஆங்கிலத்தில் படித்தவர்களைவிட எந்த வகையிலும் குறைந்தவர்கள் அல்ல என்று காட்டுகின்றன. 15-17 வயதுடைய 78 பிள்ளைகளின் மீது நடத்தப்பட்ட ஆய்வில் தொடக்க நிலையில் இரண்டு ஆண்டுகள் வரை தாய்மொழியை பயிற்று மொழியாக பயன்படுத்துவது

தாய்மொழி மற்றும் இரண்டாவது மொழியில் நல்ல தேர்ச்சியை உண்டாக்குகிறது என்று குப்தா (1995) கூறுகிறார்.
- இந்திய மொழிகளின் கல்வி - தேசிய சிறப்புக் கவனக் குழு அடிப்படை வரைவு, 1-3; பக். 15.

தாய்மொழி வழியாக கலைச்சொற்கள் பரிமாற்றமும் நடைபெறமுடியும். இரண்டாவது மூன்றாவது மொழி நாளடைவில் சேர்க்கப்பட்டாலும் தாய்மொழியும் தொடர வேண்டும், பிள்ளைகள் தாய்மொழி வழியே மற்ற மொழிகளைப் புரிந்துகொள்ளத் துவங்குகின்றனர். நாம் செய்ய வேண்டிய தெல்லாம் கல்வி என்னும் நதியில் ஒரு நல்ல உறுதியான பாலம் கட்ட வேண்டியதுதான்.

நாம் தெரியாதவற்றையே கற்கிறோம் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். மற்றவற்றை சாதாரணம் என்று நினைத்து விட்டுவிடுகிறோம். தேவையை மனத்தில் கொண்டுதான் பிஹாரிலிருந்து அஸ்ஸாம் பஞ்சாப் ஆகிய இடங்களுக்கு செல்பவர்கள் அங்கேயுள்ள மொழியைக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

பன்மொழியத்தின் சவால்கள்

- ஒரு மொழியைப் பாடமாகப் படிப்பது வேறு பயிற்று மொழியாக அது செயல்படுவது வேறு என்பது முதல் விஷயம். மொழி கற்பிப்பது மொழி ஆசிரியரின் வேலை மட்டுமல்ல. மற்ற பாடங்களைக் கற்பிப்பது மொழிக்கூறுகளின்றி சாத்தியம் அல்ல. அறிவியலிலும் வினைச்சொற்கள், பெயர்ச்சொற்கள், பிரதிப்பெயர்ச் சொற்கள் உண்டு. ஹிந்தி அல்லது வேறு எந்த மொழியாயினும் அதன் மொழியமைப்பு அறிவியல் கருத்துக்களுடன் கற்பிக்கப்பட வேண்டும்.
- பன்மொழியத்தில் அடுத்த சவால் எழுத்து (வரி வடிவம்). எடுத்துக்காட்டாக ஜெமி மொழி (அஸ்ஸாம் மற்றும் நாகலாந்தில்) ரோமன் எழுத்தை எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. இதில் பிள்ளைகளுக்கு 'ஏ' யிலிருந்து 'இஸர்ட்' வரை சொல்லித் தருகிறார்கள். இந்த எல்லா எழுத்துக்களும் ஜெமி மொழியில் வருவதில்லை.
- பள்ளிகளில் எழுதுவதும், படிப்பதும் வலியுறுத்தப்படுவது மூன்றாவது சவால், கேட்பதற்கும், பேசுவதற்கும் வலியுறுத்தப்படுவதே இல்லை.

- பாடப்பொருளைப் பயன்படுத்துவது ஒரு சவால். அவை சுவையாகவோ, கலாச்சாரத்திற்கு ஒத்ததாகவோ இருப்பதில்லை. ஒரிஸ்ஸா பழங்குடியினரிடம் பிறந்தநாளுக்கு பரிசு வழங்கும் வழக்கம் கிடையாது. ஆனால் அதுமாதிரியான எடுத்துக்காட்டுகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

- இன்னொரு சிக்கல் மொழி ஆசிரியரை நியமிப்பது. மொழி ஆசிரியர் நியமிக்கப்படுவதே இல்லை.
- எந்தப் பாடம் நடத்துவோருக்காவது இந்தப் பொறுப்பை மொழிதானே என்று கொடுத்து விடுகிறார்கள்.

இக்காலத்தில் ஆங்கிலத்தில் படிப்பதைப் பார்க்கும்போது, முன்பெல்லாம் வைரவைடுர்யங்களைக் கொள்ளையடித்தனர், இப்போதெல்லாம் அறிவைக் கொள்ளையடிக்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது

- ஒரு பங்கேற்பாளர்

- சமுதாயத்தை எந்த நிலையிலும் இணைக்க முயல்வதில்லை. தொடக்க நிலையில் தாய்மொழி இருப்பது அவசியம். பிறகு வேறு மொழிகள் சேர்க்கப்படலாம். தடங்கல்கள் வரும். அவற்றுக்கு தீர்வு காணமுடியும்.
- வகுப்பில் பாடம் நடத்தும்போது ஒரு மொழியை ஒரே மொழியை கற்பித்துக்கொண்டுபோனால் வகுப்பில் உரையாடலே நடக்காது. ஆனால் வயல், களத்துமேடு, கடிதம் ஆகிய சொற்கள் மறைந்து வருவது போன்று மொழியில் பல சொற்கள் காணாமல் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன என்பது வருத்தமான விஷயம். வாட்டப்பிலி (நெல்லைத்தாற்றும் ஒருமுறை), ஒட்டடைச் சம்பா (ஒருவகை நெல் விளைச்சல்), மேழி (ஏரின் கைப்பிடி), ரேழி (வீட்டின் ஒரு பகுதி), சவுக்காரம் (சோப்) முதலிய சொற்கள் தமிழில் பயன்பாட்டிலேயே இல்லை.

பன்மொழியத்தினால்தான் நம் மற்ற மொழிகளைத் தெரிந்துகொள்கிறோம் என்பதை இலக்கிய கர்த்தாக்களும் கவனிக்கவேண்டும். கபீர் துறவு பூண்ட பன்மொழியக் கவிஞர். அவர் மக்களுக்குப் புரிய வேண்டும் என்பதற்காக சதுக்கடி என்று சொல்லப்படுகிற கலப்பு மொழியைப் பயன்படுத்தினார். ஹபீப் தன்வீரின் 'ஆக்ரா பஜார்' மற்றும் பிக்காரி டாகுர் எழுதிய பிரசித்தி பெற்ற 'விதேசியா' பன்மொழியத்திற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டுகள். நமது நாடு ஒரு பன்மொழிய நாடு, எனவே பல மொழிகள் தெரிந்திருப்பது நம்மை ஒருவரோடுவர் இணைப்பது மட்டுமின்றி மொழிகளையும் ஒன்றோடு ஒன்று இணைக்கும், மொழி எண்ணங்கள் என்கிற வண்டியின் சக்கரம், இருமொழியாளனாக இருப்பது மனிதனின் இயற்கை, எல்லாமொழிகயும் தன்மொழியில் பேசும் சமுதாயம் காண நாம் விரும்புகிறோம். எல்லோரும் தம்மைப் பற்றிய பேச்சு என்று எண்ண வேண்டும்.

ஜார்ஜ் ஸ்டோயினர் 'தி மாடர்ன் வர்ஸிஇன்ட்ரான்ஸ்லேஷன்' என்கிற தன் நூலை தன் தாய்க்கு சமர்ப்பித்து, "பல மொழிகளை தன் மொழியில் பேசும் என் தாய்க்கு" என்று எழுதுகிறார்.

பர்லிட்ஸ் மொழிப்பள்ளி..... செய்து கற்பவர்களுக்கான கருவிகளுக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. அவர்கள் பள்ளிக்கூட சட்டம் இயற்றி இன்னொரு மொழி கற்றே தீர வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துவதில்லை. இன்னொரு மொழி கற்றுக்கொண்டால் நல்ல வேலை கிடைத்து செல்வந்தர்களாகி வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற்று விடுவோம் என்றோ, கற்காவிட்டால் ஏழையாகித் தோல்வியடைந்து விடுவோம் என்று கூட சொல்வதில்லை. அவர்கள் ஏதும் வாக்குறுதியும் கொடுப்பதில்லை, அச்சுறுத்துவதும் இல்லை. இன்னொரு மொழி கற்றால் வாழ்க்கையில் அதிக இன்பம் பெற முடியும் என்று மட்டுமே சொல்கிறார்கள்

- கல்விக்குபதிலாக, ஜான் ஹோல்ட்

அவளோடு போயிற்று போ மொழி

அபாயம் இன்னும் உண்டு

அந்தமானில் 85 வயதுடைய மூதாட்டி போவா சீனியர் இறந்தவுடன் பண்டைய மொழியான போவை மேலே கொண்டு செல்லக் கூடிய சங்கிலி அறுபட்டுப்போனது. இதை மொழியியல் துறையில் ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பு என்று கூறுகிறார்கள். ஏனெனில் அவள் உலகின் மிகப்பழமையான மொழிகளில் ஒன்றான போவை

பேசும் கடைசி பெண்மணி. அந்தமானின் பழைய மொழிகளின் மூலம் ஆப்பரிக்கா என்று சொல்லப்படுகிறது. பல அந்தமான் மொழிகள் 70 ஆயிரம் ஆண்டுகள் பழமையானவை எனக்கருதப்படுகின்றன. போவா, தன் தாய் தந்தையர் இறந்தபின் போ மொழி பேசக்கூடிய கடைசி மனுஷி என்று புகழ்பெற்ற மொழியியல் அறிஞர் அன்விதா அப்பி கூறுகிறார். போவா எப்போதும் மிகவும் தனிமையை உணர்ந்து வந்தார். மற்றவர்களுடன் பேச அவர் அந்தமான் ஹிந்தி மொழி வழக்கு கற்க வேண்டியதாக இருந்தது.

அந்தமான் மொழிகள் கற்காலத்து மொழிகள் என்று கருதப்படுகின்றன. எனவே போவா சீனியர் மறைந்ததோடு மொழிச்சிக்கலின் ஒரு முனை கை நழுவிப் போய்விட்டது என்றே சொல்ல வேண்டும். அந்தமான் பழங்குடியினரை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கின்றனர். கிரேட் அந்தமானிகள், ஜாரவாக்கள், ஓங்கிகள் மற்றும் சன்டனலிகள். போசீனியர் கிரேட் அந்தமானிப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர். இப்போது இந்த பிரிவில் சுமார் 50 பேரே மீதமுள்ளனர். அவர்களில் பெரும்பாலோர் குழந்தைகள்

- ஆதாரம்: பிபிசி செய்திகள்

4.

மற்ற பாடப்பிரிவுகளில் மையமாக மொழி

- வரலாற்றுப் பலகணி வழியே மொழி ஒரு கருவி. அதை நாம் வாழ்வைப் புரிந்து கொள்ளவும், அத்துடன் இணையவும், நம்மை வெளிப்படுத்தவும் பயன்படுத்துகிறோம்.
- அனைத்து பாட ஆசிரியர்களும் மொழி ஆசிரியர்களே மொழி வெறும் தகவல் பரிமாற்றக் கருவி அல்ல. அதன் வாயிலாகவே பெரும்பாலான அறிவைப் பெறும் ஒரு ஊடகம் ஆகும். நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் உண்மைகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும் நமது மூளையில் ஒழுங்குபடுத்தி வைக்கும் ஒரு அமைப்பு
- சிந்தனைச் சுதந்திரமும் புதிய சுய சிந்தனைப் பிரச்சனையும் மொழி வெறும் தகவல் பரிமாற்றக் கருவி அல்ல. அதன் வாயிலாகவே பெரும்பாலான அறிவைப் பெறும் ஒரு ஊடகம் ஆகும். நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் உண்மைகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும் நமது மூளையில் ஒழுங்குபடுத்தி வைக்கும் ஒரு அமைப்பு
- மொழியும் பிற பாடங்களும் அறிவைப் பெறும் ஒரு ஊடகம் ஆகும். நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் உண்மைகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும் நமது மூளையில் ஒழுங்குபடுத்தி வைக்கும் ஒரு அமைப்பு
- கலைச்சொற்களும், பிள்ளைகளின் புரிதலும் உண்மைகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும் நமது மூளையில் ஒழுங்குபடுத்தி வைக்கும் ஒரு அமைப்பு
- உயர் கல்வியும் மற்ற பாடங்களும் உண்மைகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும் நமது மூளையில் ஒழுங்குபடுத்தி வைக்கும் ஒரு அமைப்பு

அது. இது பலவகையிலும் நமது அடையாளச் சின்னம். முடிவாக சமுதாயத்துடனும், ஆட்சி அமைப்பிலும், ஆற்றலுடனும் மிகவும் நெருக்கமாகப் பிணைந்த ஒன்று. நாம் மற்றவருடன் பேச மட்டுமின்றி நமக்கு நாமே பேசவும் மொழியைப் பயன்படுத்துகிறோம் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இது உண்மையில் மொழியின் மிக முக்கியமான செயலாகும். முதலில் நாம் நம்முடன் உரையாடக் கற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால் நமது கருத்துகளை எப்படி தெளிவாகக் கூறமுடியும்?

வரலாறு, இயற்பியல், கணிதம் ஆகிய பல துறைகளில் பேசவும், புரிந்து கொள்ளவும் நமக்கு மொழி தேவை. நாம் இயற்கையைப் பார்த்தாலும் சரி, சமுதாயத்தைப் பார்த்தாலும் சரி பெருமளவு மொழியமைப்பின் மூலமாகவே பார்க்கிறோம்.

ஆங்கில வழிப் பள்ளியில் சேர்கின்ற ஏழைக்குழந்தைகளின் கதை கிட்டத்தட்ட ஒன்றுபோலவே இருக்கிறது. மொழியோடு ஒத்துப்போக

முடியாமல் மெல்ல மெல்ல ஒதுங்கிவிடுகிறார்கள். பிள்ளைகளை பள்ளியில் சேர்க்க அரசாங்கம் எவ்வளவோ திட்டங்கள் போடுகிறது. ஆனால் மொழியினால் வரும் வேற்றுமை பிள்ளைகளை எதற்கும் பயனற்றவர்களாக ஆக்கிவிடும் என்பதை கல்வி அமைப்பில் ஏன் சிந்திக்க மறுக்கிறார்கள்? புரிந்து கொள்வதேயில்லை.

ஒரு குழந்தையின் பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தை ஆங்கில வழியில் பள்ளியில் கல்வி பயில வேண்டும் என்று விரும்பினர். அந்தக் குழந்தைக்கு தன் வீட்டின் அக்கம் பக்கத்தில் ஆங்கிலச் சூழல் கிடையாது. அவன் வகுப்பில் மெல்ல மெல்ல பின் தங்கிக்கொண்டே போனான். ஏழாவது, எட்டாவது போவதற்குள் அவன் பலபாடங்களில் பெயில் ஆக ஆரம்பித்தான். அதனால் அவனது தன்மானமும் படைப்புத்திறனும் கிட்டத்தட்ட இல்லாமல் போய்விட்டது. இந்த நிலையைப் பார்த்து அவனை ஹிந்திவழி பள்ளியில் சேர்க்க வேண்டியதாகிவிட்டது. ஏனெனில் ஆங்கில வழி பள்ளி அவனை ஒன்பதாவது, பத்தாவது வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ள மறுத்துவிட்டது. புதிய சூழலைப் புரிந்து கொள்ள அவனுக்கு ஆரம்பத்தில் 3-4 மாதங்கள் பிடித்தன. அதன்பிறகு ஒரே முன்னேற்றம்தான். ஏனெனில் அவனுக்கு இப்போது எல்லா பாடங்களும் 'அவனுடைய மொழி'யிலே புரிந்து கொண்டிருந்தது. அவன் தன் புரிதலை தன் சூழலுடன் பொருந்திப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அவன் ஒன்பதாவதில் முதல் மாணவனாக வந்தான்.

- ஒரு பங்கேற்பாளர்

வரலாற்றுப் பலகணி வழியே

மத்திய காலத்திலும், அதற்குப் பிறகும் வளர்ந்த கைவினைத் தொழில்கள் தாய் மொழி மூலமாகவே வளர்ந்தன. வெவ்வேறு கலை நுட்பங்களுக்கு தனித்தனியே மையங்கள் இருந்தன. அங்கே தாய்மொழியில் கற்பித்து தேர்ச்சி அடையச் செய்தனர். இந்த தேர்ச்சி தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொடர்ந்தது. இப்போது அது இல்லை. ஏனெனில் முதலாளித்துவ வளர்ச்சி அந்த கலைநுட்பங்களை அழித்துவிட்டது. அத்துடன் அந்த கலை நுட்பங்கள் தொடர்பான சொற்றொடர்களும் மறைந்துவிட்டன. அந்த மொழிகளும் மறைந்துவிட்டன. புரிதலுக்கு ஊடகமாக இருந்த அந்த தொழில்நுட்பங்களும் மறைந்துவிட்டன.

கி.மு. 500 இல் காசியில் ஒரு நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்தது. புத்த பகவான் தன்னுடைய முதல் உபதேசத்தை ஒரு உள்ளூர் மொழியில் அளித்தார். அது மொழி எல்லைகளைக் கடந்து இந்தியா முழுவதிலும், ஆசியக் கண்டம் முழுவதிலும் ஒளியேற்றியது. மத்திய காலத்தைச் சேர்ந்த கபீர் ஸம்ஸ்கிருதம் கிணற்று நீர், பேச்சு வழக்கு மொழி ஓடும் நதி நீர் என்றார். அப்போதும் இந்தியாவில் பல மொழிகள் இருந்தன. ஆனால் இந்தியாவின் எல்லா மொழிகளிலும் அவரது குரல் ஒலித்தது. பக்தி இயக்கம் நாடு முழுவதையும் ஒன்றிணைத்து ஒலித்தது. பக்தி இயக்கம் நாடு முழுவதையும் ஒருங்கிணைத்தது. அனைவரிடத்தும் சமரசம் பெருகி ஓட வழி செய்தது.

- ஒரு பங்கேற்பாளர்

இவ்வாறே பழங்குடியினர் மொழி என்று சொல்லப்படும் மொழிகளில் ஒரு பெரும் அறிவுக்களஞ்சியம் உண்டு. பழங்குடியினரிடம் இருந்த அந்த அறிவுக்களஞ்சியம் அழிந்துவிட்டது. அழிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இப்போது இருக்கும் பழங்குடியினர் பகுதிகளில் பயிற்று மொழி ஆங்கிலம் அல்லது ஹிந்தியாகவே உள்ளது. குறிப்பாக ஆங்கில வழிக்கல்வியை மக்கள் அதிகம் நாடுகிறார்கள். அவர்களுடைய மொழியில் படிப்பு அநேகமாக இல்லை என்றே சொல்லலாம். இதனால் உள்ளூர் கலைகளும், தொழில்நுட்பங்களும் மரண அபாயத்தில் உள்ளன. கைத்தொழில்களையும், தொழில்நுட்பங்களையும், இசையையும் காப்பாற்றுவதற்கு ஒரே வழி நாம் நமது மொழிகளைப் போற்றிப் பற்றிக்கொள்வதுதான்.

அனைத்துப்பாட ஆசிரியர்களும் மொழி ஆசிரியர்களே மூளையில் ஒரு பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகாணும் செயல்பாடு மொழியின் உதவியோடு செயல்படுகிறது. எவ்வாறு கருத்துருவ வளர்ச்சிக்கு அது இட்டுச் செல்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொண்டால் புரிதலுக்கான ஊடகத்தைத் தீர்மானிப்பது எளிதாகும்.

குழந்தையின் கருத்துருவாக்கம், நாம் சொல்வதால் உண்டாவதில்லை. இலக்கியத்திற்கு வடிவம் கிடையாது. ஆனால் அதிலும் ஒரு கருத்துருவாக்கம் உண்டாகிறது. சமுதாயவியலின் பல கருத்துக்கள் படங்கள் வாயிலாக தெளிவாகி உருவாகின்றன.

படங்களை கணிதத்தின் வாயிலாக புரிய வைக்க முடியும். கணிதமே படங்களைப் புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றலை வளர்க்கிறது. படங்கள் வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்ளவும் உதவி செய்கின்றன. கணிதக்கருத்துருவாக்கங்கள் ஸ்தூல வடிவுடையவை, நிரந்தரமானவை. எனவே அதன் அமைப்பு புரிந்துவிடுகிறது. ஆனால் சமுதாய அமைப்பு மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது. அது தாய்மொழியில்தான் புரிந்து கொள்ளப்படும்.

தொடக்கக் கல்வியின் பாடத்திட்டத்தில் தாய்மொழி மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பல பொருண்மை வாய்ந்த சூழ்நிலைகளில்தான் மொழி மிகச் சிறந்த முறையில் கற்கப்பட முடியும். அதனாலேயே எந்த ஒரு பாடத்தையும் கற்பிப்பது ஒரு வகையில் மொழி கற்பிப்பதே. இந்தக் கண்ணோட்டம் உயர்நிலைக் கல்வியில் அருவப்பொருட்களைக் கற்பிக்கும்போது மொழியின் முக்கியத்துவத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. தொடக்க நிலையில் சூழ்நிலை சார்ந்த பொருண்மை மொழி ஆற்றலை வளர்க்கிறது என்றால் அடுத்த நிலைகளில் மொழி வாயிலாக பொருண்மை கிடைக்கிறது. மொழி கல்வியின் மையத்தில் இருக்கிறது. ஆக எந்த ஒரு ஆசிரியரும் முதலில் மொழி ஆசிரியரே, பிறகுதான் மற்ற பாட ஆசிரியர்.

- ஒரு பங்கேற்பாளர்

சிந்தனைச் சுதந்திரமும் புதிய சுய சிந்தனைப்

பிரச்சனையும்

காந்திஜி 'நயீ தாலீம்' என்கிற தனது புதிய கல்வி முறையை உருவாக்கும்போது தன் நண்பர் ஒருவரின் பள்ளியில் பிள்ளைகளிடம், "ஒருவன் ஒரு ஆப்பிளை நான்கு அணாவுக்கு வாங்கி ஒரு ரூபாயில் விற்றால் அவனுக்கு என்ன கிடைக்கும்?" என்று கேட்டார். "அவனுக்கு சிறைத்தண்டனை கிடைக்கும்" என்று குழந்தை பதில் சொல்லாவிட்டால் அவன் மொழியையும் கணிதத்தையும் தொடர்புபடுத்தி சிந்திக்கக் கூடிய சுதந்திர இந்தியாவிற்கு ஏற்ற பையன் அல்ல என்பது காந்திஜியின் கருத்து. நாம் நமது பிள்ளைகளுக்கு தன் கருத்தை தன் மொழியில் கூறும் சுதந்திரத்தைத் தரவேண்டும். இது அவன் தன்மொழியில் கல்வி பெறுவதால்தான் சாத்தியம்.

அறிவியல் மாணவர்களுக்கு இரட்டைப் பொறுப்பு உண்டு. ஒரே

சமயத்தில் இரண்டு மொழிகளின் அறிவு அவனுக்கு வேண்டும். ஒன்று அவனுடைய புரிதலுக்கான மொழி இன்னொன்று அறிவியல் மொழி. அறிவியல் பிம்பங்களில் பேசாது, அதற்கு நேரான மொழி வேண்டும். அது தயக்கமின்றி எது பற்றியும் கூறுகிறது. அறிவியல் மாணவன்

“நான்கன்ஃபார்மிஸ்ட்” ஆகவும் எதையும் முடிந்த முடிவாக ஏற்காதவனாகவும் இருக்க வேண்டும். புத்த பகவான், “பெரியோர்கள் சொன்னார்கள் என்பதற்காக எதையும் ஏற்காதே, சோதித்துப் பார்த்து ஏற்றுக்கொள்” என்று சொன்னார். இதெல்லாம் தன் மொழிச் சுதந்திரம் இன்றி நடக்காது. ஆசிரியர் மாணவனுக்கு அந்த சுதந்திரம் தரவேண்டும். எந்த ஒரு ஆசிரியரும், அவர் கணித ஆசிரியராக இருந்தாலு் சரி, அறிவியல் ஆசிரியராக இருந்தாலும் சரி, மொழி ஆசிரியரே. மொழி கற்பிப்பது அனைவரின் பொறுப்பு ஆகும். மொழி ஆசிரியரின் பொறுப்பு மட்டும் அல்ல. கணிதம், சமூக அறிவியல், பொருளியல் முதலிய விஷயங்களிலும் புதிய சுய சிந்தனை தன் மொழியில்தான் சாத்தியம்.

மொழியும் பிற பாடங்களும்

மொழி நம் அனைவரின் மனத்திலும் உள்ளது. கருத்துருவாக்கத்தின் அடிப்படை இந்த மொழி அமைப்புதான். நம்முடைய அனுபவங்களின் அடிப்படையில் நாம் நம் மனத்தில் உருவாகும் சித்திரத்திற்கு உயிரூட்டி அறிவை வளர்த்துக்கொள்கிறோம். கணிதம், அறிவியல் அனைத்திலும் இதுபோன்ற கருத்துருவாக்கங்கள் உண்டு. அவை பல்வேறு விஷயங்களை நம்முன் அப்படியே வைக்கின்றன. உதாரணமாக பூமி ஒரு கோளம் என்னும்போது கோளம் என்னும் கருத்துருவாக்கம் நம்முன் தானே உண்டாகிவிடுகிறது. இரண்டு ரொட்டிகள், மூன்று சகோதரர்கள் என்னும்போது நாம் ரொட்டிகளை இரண்டோடும், சகோதரர்களை மூன்றோடும் இணைக்கிறோம். நான்கு வயது குழந்தை இவற்றை செய்து கொள்கிறது. நாற்காலி என்றால் என்ன என்பதன் விளக்கம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு மாதிரி இருக்கும். ஒரு கருத்துடன் இன்னொரு கருத்து எப்படி பொருத்தப்பாடு காண்கிறது என்பதை குழந்தைகள் அறிவார்கள். பள்ளியில் தரப்படும் விளக்கமும், தரப்படும் முறையும் ஒருக்கால் சந்தேகத்தை உண்டாக்கக்கூடும். குழந்தையிடம் ஒரு மொழி உண்டு. அதனால் அவன் ஆளுமையை உருவாக்கிக்கொள்கிறான்.

அது தவிர அவன் வாழும் சமுதாயத்திடம் ஒருமொழி இருக்கிறது. பிறகு பயிற்று மொழியும் முக்கியமானதுதான். அது வழியே தான் அவன் பல விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்கிறான். குழந்தைக்குத் தெரிந்த ராழியில் படிப்பது, எழுதுவதும், புரிந்துகொள்வதும் எளிது. இதை எப்படி நடைமுறைப்படுத்துவது என்பதைத்தான் நாம் முடிவு செய்ய வேண்டும். கல்வியின் தொடக்க நாட்களில் புரிதலுக்கும், புரியவைப்பதற்கும் நமது சொற்கள் கிடைத்தால் எல்லாம் எளிதாகும். அப்போது கல்வியில் சிறப்புறுவது எளிது.

பள்ளிகளில் 'சிலிண்டர்கள்' என்ற சொல்லுக்கு உருளை வடிவம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது குழந்தையின் மனத்தில் என்ன பிம்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது. பந்து? வட்டம்? கோளம்? வட்டவடிவம்? கோளவடிவம்???

கலைச்சொற்களும், பிள்ளைகளின் புரிதலும்

இங்கே நாம் குழந்தையின் முன்னறிவுக்கும் புதிய அறிவுக்கும், புதிய சொற்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்தவிரும்புகிறோம். உருளை வடிவத்திற்குப் பதிலாக வளையல் வடிவம் அல்லது பந்து வடிவம் போன்ற சொற்களை ஏன் பயன்படுத்தக்கூடாது. காந்தத்திற்கு ஆகர்ஷண் (கவரும் முனை), விகர்ஷண் (எதிர்க்கும் முனை) என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இவை சாதாரணமாக புழக்கத்தில் இல்லையென்றால் தெரியாத சொற்களின் சுமையை, குழந்தைமேல் ஏன் ஏற்ற வேண்டும்? இதனால்தான் சக்தி, வலு, பலம், ஆற்றல் என எல்லாச் சொற்களையும் ஒரே மாதிரி பயன்படுத்துகிறார்கள். அறிவியல் நுட்பநோக்கில் இவற்றின் பொருள் மாறிவிடுகின்றன. நாம் குழந்தையின் மனத்தைப் பயன்படுத்தலாமா? என்.சி.இ.ஆர்.டி.யின் புத்தகத்திலிருந்து சில எடுத்துக்காட்டுகள்.

சீமாவின் நூறு

சீமா பல்வகைப்பட்ட பொருட்களினால் ஒரு டிசைன் செய்திருக்கிறாள்.

- வெவ்வேறு கூட்டங்களைக் கவனி. பொட்டுக்களின் மொத்த எண்ணிக்கை என்ன?
- வேறு 100 பொட்டுக்களை வைத்து கூட்டங்களின் படம் தயார் செய். உனக்கு இன்னும் எவ்வளவு பொட்டுகள் தேவைப்பட்டன?

- கணித்கா ஜாது, 2 வகுப்பு-2, என்.சி.இ.-ஆர்.டி.

எவ்வளவு எளிதாக குழந்தைகள் கணக்கு கற்கிறார்கள். எவ்வளவு எளிதாக தங்கள் அக்கம் பக்கத்து வாழ்க்கையுடன் இணைகிறார்கள்!

இலைகள்

எல்லா இலைகளின் நிறம், வடிவம், ஓரங்கள் யாவும் ஒரே மாதிரி இருக்கின்றனவா?

தயாராம் - “இலைகள் இத்தனை வகைகளாக இருக்கும் என்று எனக்கு தெரியவே தெரியாது. இதோ பாருங்கள், ஒன்று வட்டமாக இருக்கிறது, ஒன்று நீண்டதாக இருக்கிறது. ஒன்று முக்கோணமாக இருக்கிறது”

அம்மு - “இவற்றின் நிறங்கள் கூட எவ்வளவு விதம் விதமாக இருக்கின்றன! இளம் பச்சை, சில கரும் பச்சை, சில சிவப்பு, சில

மஞ்சள், சில கத்திரி நிறம், ஒன்று பச்சையாக இருந்தாலும் அதில் வெள்ளைப் புள்ளிகள்”

ஷப்னம் - “இலைகளின் ஓரங்கள் எத்தனை விதமாக இருக்கின்றன பாரேன்! ஒரு இலையின் ஓரம் நேர்க்கோடாக இருக்கிறது. இன்னொன்று வெட்டி வெட்டி வைத்தமாதிரி இருக்கிறது. ஒன்று அரம் போல இருக்கிறது”

ஷப்னம், அம்மு இருவரும் - “இனி நான் இலை தேவதையாக ஆகப்போகிறேன்”

எலுமிச்சை, மா, வேம்பு, துளசி, புதினா, கொத்துமல்லி கீரை போன்ற சில இலைகளைச் சேருங்கள். இவற்றை தனித்தனியே கசக்கி முகர்ந்து பாருங்கள். அனைத்தும் ஒரே மாதிரி வாசம் வீசுகின்றனவா? வாசத்தை வைத்து இலையை உன்னால் இனம் காணமுடியுமா?

இதோ பார் எவ்வளவு அழகிய படங்கள்! ஆம் இவை காய்ந்த இலைகளினால் ஆனவை. நீயும் காய்ந்த இலைகளைக் கொண்டு வெவ்வேறு பிராணிகளின் படங்களை உன் நோட்டில் வரை.

- ஆஸ்பாஸ், பர்யாவரண், அத்யயன் - வகுப்பு-3

பாலைவன மக்கள் தங்கள் அனுபவங்களை நடைமுறைப்படுத்த ஒரு சாஸ்திரம் உருவாக்கியுள்ளனர். இதில் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படும் தண்ணீரை மூன்று வகையாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். முதல் வகை - பாலர் பானி - நேரே மழையிலிருந்து கிடைக்கும் தண்ணீர். இது தரையில் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது. இதை நதி, குளம் முதலியவற்றில் சேர்க்கிறோம். இரண்டாவது வகை பாதாள பானி. இது கிணறு முதலியவற்றிலிருந்து எடுக்கப்படும் நிலத்தடி நீர். பாலர் பானிக்கும், பாதாள பானிக்கும் நடுவே மூன்றாவது பகை ரேஜாணி பானி தரையிலிருந்து இறங்கி பாதாளம் வரை போகாத தண்ணீரே ரேஜாணி பானி.

- விதான். பாகம்-1, வகுப்பு-11 ஹிந்தி

என்.சி.இ.ஆர்.டி

இந்த இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளும் சுற்றுச்சூழலை எளிய சொற்களில் முன்வைக்கின்றன.

இரண்டாவது எடுத்துக்காட்டிய, பாலர் பானி, பாதாள பானி, ரேஜாணி பானி ஆகிய உள்ளூர் மொழி வழக்குகளை எளிமையாகக் கூறியுள்ளனர். கலைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தவில்லை. குழந்தைகள் மனப்பாடம் செய்யாமல் எளிதாக இவற்றைப் புரிந்துகொள்வர்.

மேலும் சில எடுத்துக்காட்டுகள்

இன்று சுகந்தா மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறாள். அவளுடைய பள்ளியில் பிள்ளைகள் அனைவரும் ஆசிரியர்களுடன் போபால் சுற்றுலா போகிறார்கள். மீனாட்சி மேடமும், ராகேஷ் சாரும் மொத்தம் எத்தனை பஸ் வேண்டும் என்று பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மீனாட்சி மேடம்: நமக்கு நான்கு பஸ்கள் வேண்டும். ராகேஷ் சார்: ஐந்து தேவைப்படும் என்று எனக்குத்

தோன்றுகிறது.

மீனாட்சி மேடம்: ஒவ்வொரு பஸ்ஸிலும் 50 சீட்டுகள் இருக்கும். ராகேஷ் சார்: எவ்வளவு பிள்ளைகள் வருகிறார்கள் என்று முதலில் பார்ப்போம்.

வகுப்பு	
I	33
II	32
III	42
IV	50
V	53
மொத்தம்	

நமக்கு நான்கு பஸ்கள் வேண்டுமா? ஒரு பஸ்ஸுக்கு 50 பிள்ளைகள் உட்காருவார்கள் என்றால் 4 பஸ்களில் $50 \times 4 = \dots\dots$

- ஆகமொத்தம்குழந்தைகள் போகிறார்கள்.
- நான்கு பஸ்கள் கிடைத்தால் எவ்வளவு குழந்தைகள் அமரமுடியும்?
- எந்தக் குழந்தைக்காவது இடம்கிடைக்காமல் போய்விடுமா?

சில பிள்ளைகளுக்காக நாம் இன்னொரு பஸ் வரவழைக்க முடியாது

நாம் சமாளித்து உட்கார்ந்து கொள்வோம்

சீக்கிரம் சீக்கிரம், சட்புட்டென்று

பிள்ளைகள் வட்டமாக
உட்கார்ந்திருக்கின்றனர். அவர்கள்
பாடிய வண்ணம் இந்த விளையாட்டை
விளையாடுகின்றனர்.
நீளம் எது? உருண்டை எது? சொல்லு,
சொல்லு.
சீக்கிரம் சொல்லு சீக்கிரம் சொல்லு
ரீனா சொல்கிறாள்...

மட்டை நீளம் பந்து
உருண்டை சீக்கிரம்
சொல்லு சீக்கிரம்
சொல்லு

எல்லா பிள்ளைகளும் பாடுகிறார்கள்
நீளம் எது? உருண்டை எது? சொல்லு, சொல்லு.
சீக்கிரம் சொல்லு, சீக்கிரம் சொல்லு
மோனு சொல்கிறாள்

பாட்டில் நீளம்
மூடி உருண்டை
சீக்கிரம் சொல்லு
சீக்கிரம் சொல்லு

இவ்வாறு விளையாட்டு தொடர்கிறது.

- நீங்களும் உங்கள் வகுப்பில் இந்த விளையாட்டை விளையாடுங்கள். ஒவ்வொருவராக ஒரு நீண்ட பொருளையும், ஒரு உருண்டையான பொருளையும் சொல்ல வேண்டும். ஒருமுறை சொன்ன பொருளை மீண்டும் சொல்லக்கூடாது.

— கணித் கா ஜாது — நூல்-2 — வகுப்பு-2 — என்.சி.இ.ஆர்.டி

பீம்பேட்காவை நோக்கி

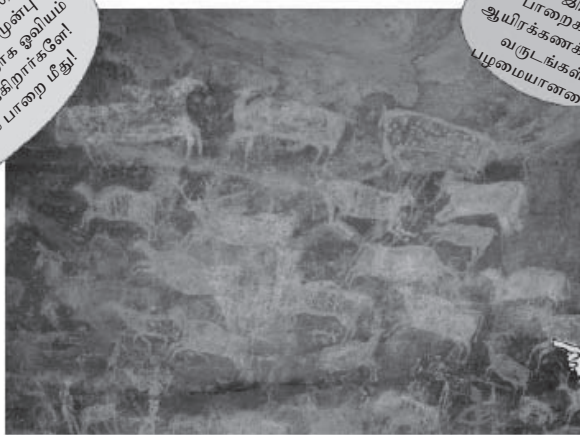
பஸ்களில் டீசல் நிரப்பிய பின் பயணம் மீண்டும் தொடர்ந்தது. நாம் முதலில் பீம்பேட்கா போவோம் என்று சொல்லப்பட்டது.

- அஞ்சனா : பீம்பேட்கா என்றால் என்ன?
 ரைனா மேடம் : அங்கே நிறைய குகைகள் இருக்கின்றன. குகைகளில் ஓவியங்கள் இருக்கின்றன. பத்தாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு தீட்டியவை.
 சுமோந்தோ : “பத்... தா...யிரம் வருடங்களா! ஒரு ஆயிரம் வருடம் முந்தையதைக் கூட என்னால் கற்பனை செய்ய முடியவில்லை.
 கோபி : “அம்மாடி. ஆயிரம் ரொம்ப அதிகம். நூறு வருடங்களுக்கு முந்தையதைக்கூட என்னால் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை.
 கௌரி : என்னால் நூறு வருடங்களை நினைத்துப் பார்க்கும் முடியும். எங்கள் அப்பாவைப் பெற்ற பாட்டிக்கு வயது நூறு.
 மஞ்ஜீத் : அப்படியானால் இந்த குகைகள் 100 பாட்டி அளவு வயதானது என்று சொல்லு.

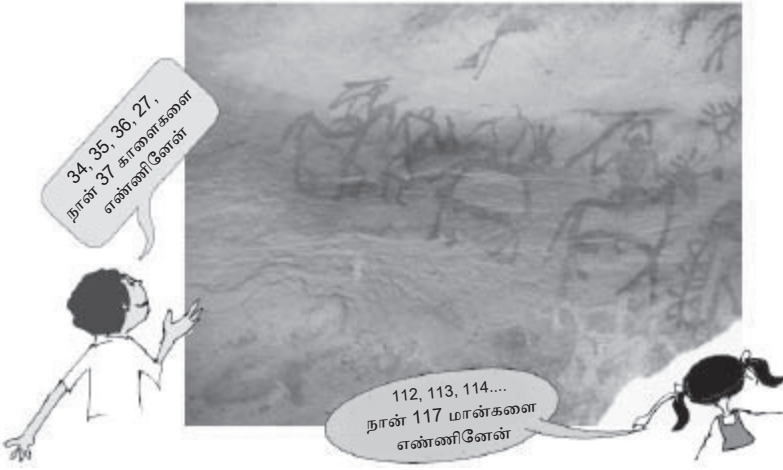
எல்லாப் பிள்ளைகளும் உரக்க சிரிக்கின்றனர். “ஹா... ஹா... ஹா...” பிள்ளைகள் அனைவரும் பீம்பேட்காவின் ஓவியங்களைப் பார்க்க விரும்பினர். சுமார் பதினோரு மணிக்கு பீம்பேட்கா சென்றடைந்தனர்.

என்ன ஆச்சரியம்! 10,000 வருடங்களுக்கு முன்பு இவ்வளவு நன்றாக ஓவியம் வரைந்திருக்கிறார்களே! அதுவும் பாறை மீது!

அட, இந்தப் பாறைகள் ஆயிரக்கணக்கான வருடங்கள் பழமையானவை

- சங்கரி - இந்தப் படத்தில் பெரிய பெரிய காளைகள் போட்டிருக்கிறார்கள். நான் படங்களில் காளைகளை எண்ணுகிறேன். நீ மான்களை எண்ணு.
- போனோமாலா - நான் மனிதர்களை எண்ணுகிறேன், காளை, மான், மனிதர்கள் அதிகம் எது என்று பார்ப்போம்.

- இங்கே காளைகளைவிட மான்கள் எவ்வளவு அதிகம்? ஆனால் போனோமாலா எல்லோரையும்விட அதிக மகிழ்ச்சியாக இருந்தாள். ஏனென்றால் மனிதர்களின் எண்ணிக்கை காளை, மான் இரண்டையும் சேர்த்து எண்ணுவதைவிட அதிகம். ஆனால் 200-க்குக் குறைவு.
- அவள் எத்தனை மனிதர்களை எண்ணியிருப்பாள்?

214, 154, 134, 177

மொத்தம் 600 குகை ஓவியங்கள் இருப்பதாக வழிகாட்டி சொன்னார்.

பீம்பேட்காவை விட்டு புறப்படும் நேரம் வந்து விட்டது.

- கணித் கா ஜாது - நூல்-2 - வகுப்பு-2 - என்.சி.இ.ஆர்.டி

(மேலே கூறிய எடுத்துக்காட்டுகள் பாடங்களை எளிய மொழியில் நடத்துவதற்கான அருமையான முயற்சிகள்.

உயர்கல்வியும் மற்ற பாடங்களும்

தொடக்கக் கல்வியில் இந்த மொழிகளைப் பயன்படுத்தினால் இந்த மொழிகளில் துவக்கக்கல்வியை அளித்தால் பிறகு என்ன ஆகும் என்பது அடுத்த கேள்வி. பத்தாவது வரை இந்த மொழிகளில் படித்தார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். பிறகு எந்த மொழியில் படிப்பார்கள்? அவர்கள் பி.ஏ., எம்.ஏ., தான் படிக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதை எந்த மொழியில் படிப்பார்கள்? சந்தாலி போன்ற பழங்குடியினர் மொழியில் படித்திருந்தால், நமது பல்கலைக்கழகங்கள் இது போன்ற மொழிகளில் கற்பிக்க இயலுமா? அப்படி கல்விபெற்றுவிட்டாலும் வேலை கிடைக்குமா என்பது மூன்றாவது கேள்வி.

வேலை கிடைக்காது என்றால் ஏன் கிடைக்காது? தன் மொழியில் கல்வி பெற்றால் வேலை கிடைக்காது என்றால் அது என்ன அமைப்பு? இங்கே வேலை கிடைப்பதற்கு ஆங்கில அறிவு அவசியம் என்றாகிவிட்டது. சமீபத்தில் உலகம் முழுவதும் ஏற்பட்ட பொருளாதார

உயர் கல்வியிலும் இந்த புரிதலை மேலே கொண்டு செல்ல வேண்டும். ஆனால் சில விஷயங்களைச் சிந்திக்க வேண்டும். எல்லா மொழிகளிலும் தேவையான பாடப்புத்தகங்கள் கிடைக்குமா? உலகம் முழுவதும் கல்வி பற்றி செய்திருக்கும் ஆய்வுகள் அனைத்தும் எல்லா மொழிகளிலும் கிடைக்குமா?
- ஒரு பங்கேற்பாளர்

மந்தத்தையும், வீழ்ச்சியையும் பார்த்தபின் ஆங்கில அறிவுமட்டும் போதாது என்று உலகத்தில் தோன்ற ஆரம்பித்துவிட்டது. நாம் நமது பிள்ளைகளுக்கும், சமுதாயத்திற்கும் இந்த நம்பிக்கையை ஊட்டவேண்டும்.

தொடக்கக் கல்வியிலிருந்து நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பு வரை இந்த ஆங்கில பிரமை பரவியுள்ளது. புரிதலுக்கான வழிமுறை மட்டுமல்ல, புரிதலுக்கான வழிமுறையைப் பெற்றபின் வாழ்வதற்கான வழிமுறை என்ன என்ற கேள்வியும் இருக்கிறது. அதாவது அறிவைப் பெற்றபின் வாழ்வது எப்படி என்ற கேள்வி. பொருளாதார அமைப்பும், சமுதாய அமைப்பும் மாறாதவரை புரிதலுக்கான ஊடகமாக நமது தாய் மொழிகளின் எதிர்காலமும், நாட்டின் ஆயிரக்கணக்கான மொழிகளின் எதிர்காலமும் இருண்டே இருக்கும். ஆகவே நமது கிராமங்களில் எவ்வளவுதான் ஹிந்தியையோ, ஆங்கிலத்தையோ கிண்டல் செய்தாலும் நமது

பெற்றோர் வேறுவழியின்றி நம் பிள்ளைகளை ஹிந்தி அல்லது ஆங்கில வழியில்தான் படிக்க வைப்பார்கள். எல்லாவற்றையும் விட ஆங்கில வழிக் கல்வியே நல்லது என்று நினைப்பார்கள். என்னவானாலும் வேலை கிடைத்து விடும் என்று நிம்மதி அடைந்து விடுவார்கள். நாம் உண்டாக்கிய சமுதாயத்தை நாம் தான் மாற்ற வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் புரிதலுக்கான ஊடகமாக நம் மொழிகளை ஆக்க முடியும்.

ரஷ்யா, ஜப்பான், சீனா ஆகிய உலகின் பல நாடுகள் துவக்க நிலையிலிருந்து பல்கலைக்கழக நிலைவரை தங்கள் மொழியிலேயே கல்வி அளிக்கின்றன. ஜெர்மனியிலும் அப்படித்தான். சீனாவில் ஆங்கிலமொழி இருந்தாலும் சீனமொழியே தொடக்கநிலையிலிருந்து உயர்நிலை வரை கல்வி மொழியாக உள்ளது. ஆனால் நமது நாட்டில் அப்படி இல்லை. இதன் விளைவாக நமது மொழிகள் கல்வி மொழியாக ஆக முடிவதில்லை. சுதந்திரத்திற்கு முன்பு வெவ்வேறு துறைகளில் இருந்த அறிஞர்களும், சுதந்திரச் சிந்தனையாளர்களும் குறைந்து கொண்டே போனார்கள். ஜகதீஷ் சந்திரபோஸ் தமது பல நூல்களை வங்க மொழியில்தான் எழுதினார். பிறகு அந்தப் பண்பினால் கவரப்பட்டு பெரும் அறிவியல் மேதையாகிய ஜயந்த் நார்லிகர் மராட்டியில் எழுதினார். ஹிந்தியிலும் எழுதினார். மேகநாத் ஸாஹா தன்னுடைய நூல்களை வங்க மொழியில் எழுதினார். அவர்கள் மராட்டி, வங்காளி, தெலுங்கு, தமிழ், மலையாளம் ஆகிய தம் மொழியில் அறிவை வளர்த்தனர். பிறகு இது குறைந்து கொண்டே போனது. இது வளர்ந்திருக்க வேண்டும். மாறாக குறைந்தது. ஏனென்றால் நமது லட்சியம் லாப நோக்குடையதாக மட்டுமே ஆகிவிட்டது. நன்றாக சம்பாதிப்பவர்களை உருவாக்குவதே குறிக்கோள் என்று ஆகிவிட்டது. நாடு முழுவதும் சாமான்கள் விற்பவர்களையும், விற்பவர்களுக்கு உதவுகிறவர்களையும், சாமான்கள் விற்க வெளியிலிருந்து அவற்றைக் கொண்டு வருபவர்களையும் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை எதிர்கொள்ள நாம் நமது மொழியில் கல்வியை வலியுறுத்த வேண்டும். நமது மொழியை கல்வி மொழியாக ஆக்க வேண்டும். இதற்காக பல மொழிகளுக்கும், பல துறைகளுக்கும் இடையே கலந்துரையாடல் நடைபெற வேண்டும். தற்கால கல்வி மொழியாகிய ஆங்கிலத்திலும் பல்வேறு நிலைகளில் கலந்துரையாட வேண்டும்.

1917-க்குப் பிறகு உருவான சமுதாய அமைப்பில் சிறு சிறு மொழிகளுக்கும் இடம் இருந்தது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். மஹ்மூத் ரசூல் ஹம் ஜாதோவ் ஒரு எழுத்தாளர். அவர் தாகிஸ்தானில் வசிப்பவர். அவர் தன் வம்சத்தில் படிப்பறிவு பெற்ற முதல் மனிதர். அவரது மொழி அவார். அவார் மொழி பேசுபவர்கள் 2-4 லட்சம் பேர் இருப்பதே அரிது. ஆனால் அந்த 2-4 லட்சம் பேருக்கு அவர்கள் மொழியில் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதன் பயனாகவே ரசூல் ஹம் ஜாதோவ் போன்ற உலகப் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர்கள் உருவாயினர். “எனது தாகிஸ்தான்” அவரது ஒப்பற்ற நூலாகும். உலகில் எந்த மொழியிலும் இப்படி ஒரு நூல் வந்திருக்காது. இது உலகின் மிகச்சிறந்த நூல்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் பார்த்தால் ஆப்பிரிக்காவில் இப்படி நடக்கவில்லை. அங்கே அறிவார்ந்த படைப்புகள் உருவாகவில்லை. கினியா நாட்டு எழுத்தாளர் அங்குகி ஆங்கிலத்தில் எழுதி புகழ்பெற்றார். ஆனால் தன் மொழியான கிகுயி மொழியில் எழுதவிரும்பிய போது அவரை பகிஷ்கரித்து விட்டனர். அவர் இன்று நாட்டைவிட்டு வெளியேறி வாழ்ந்து வருகிறார். நமது நாடும் இதுபோன்ற பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்கிறது. நம் மொழிகளின் சிறந்த எழுத்தாளன் எங்கோ மூலையில் கிடக்கிறான். இந்த துயரத்திலிருந்து மீள நாம் ரஷ்யா, ஜெர்மனி, சீனா, ஜப்பான் முதலிய நாடுகளிடம் பாடம் கற்க வேண்டும். நமது மொழிகளை அறிவியலோடும் அறிவார்ந்த படைப்புகளோடும் இணைக்க வேண்டும்.

- ஒரு பங்கேற்பாளர்

என் அனுபவம்

தாய் மொழியின் மீது இவ்வளவு பற்று எனக்கு இருந்தாலும் ஜியோமிதி, அல்ஜிப்ரா முதலியவற்றின் குஜராத்தி கலைச்சொற்கள் எனக்குத் தெரியாது. நான் ஆங்கில வழிக்கு மாறாக குஜராத்தி வழியில் கற்றிருந்தால் எண் கணிதம், அல்ஜிப்ரா, வேதியியல், வானவியல் ஆகியவற்றை நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மாறாக ஒரே ஆண்டில் எளிதாகக் கற்றிருப்பேன் என்பது எனக்கு இப்போது விளங்குகிறது. அந்தப் பாடங்கள் இன்னும் எளிதாகவும், தெளிவாகவும் புரிந்திருக்கும். எனது குஜராத்தி சொற்களஞ்சியம் இன்னும் வளம் பெற்றிருக்கும்.

அந்த அறிவை என் வீட்டில் பயன்படுத்தி இருப்பேன்.

அந்த மொழியின் (ஆங்கிலத்தின்) ரத்தினங்களை, அந்த மொழியின் ரத்தினங்களை மட்டும் ஏன், உலகில் மற்ற மொழிகளின் ரத்தினங்களையும் நாம் நமது மொழிகள் வாயிலாகத் திரட்ட வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். ரவீந்திரநாத் தாகூரின் ஒப்பற்ற படைப்புகளின் சிறப்புகளை அறிய நான் வங்கமொழியைக் கற்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நல்ல மொழிபெயர்ப்புகள் வாயிலாக அவற்றை நாம் பெறலாம். குஜராத்தி பையன்களுக்கும், பெண்களுக்கும் டால்ஸ்டாயின் கதைகளை ரசிக்க ரஷ்ய மொழி பழக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நல்ல மொழிபெயர்ப்புகள் வழியே அவற்றை படிக்க இயலும்.

கல்வியில் பயிற்று மொழியை உடனடியாக, என்ன செய்தேனும் மாற்ற வேண்டும். பிராந்திய மொழிகளுக்கு அவற்றுக்கு உரிய இடம் கிடைக்க வேண்டும்.

- ஹரிஜன் 9.7,38 - பக். 177 - மகாத்மா காந்திகே சயனித்
கார்ய - பகுதி-1

5.

மொழிகளில்

கலந்துரையாடல்

(ஆங்கிலம் மற்றும் ஹிந்தி தொடர்பாக)

- ஆங்கிலம் மற்றும் ஹிந்தியின் தொடர்பு
- 1967-க்குப் பிறகு
- 1987-இன் காலகட்டம்
- மாற்றத்திற்கான புதிய காலகட்டம்
- ஆங்கில வளர்ச்சியின் வரலாறு
- புதிய சொல்லாக்கங்களின் தேவை

சுதந்திரப்போராட்டத்தின்போதும் அதற்குப்பிறகு நாட்டின் கட்டமைப்பு வேலை நடைபெற்று வரும்போதும் அவற்றில் ஆங்கிலம் மற்றும் மற்ற மொழிகளின் பரஸ்பர உறவு சில சமயங்களில் சிறப்பாகவும், சில சமயங்களில் சிக்கலாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறது. 1947

வரை இவற்றிற்கிடையே ஒரு வகையான குறிப்பிடத்தக்க உறவு இருந்தது.

விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் தேசத் தலைவர்கள் செய்த வேலைகள் பலவும் ஹிந்திக்கும், சுதந்திரத்திற்கும் அர்ப்பணிக்கப்பட்டது. அக்காலக்கட்டத்தில் தாய்மொழி மீது பற்று இருந்தது. ஆனால் ஆங்கிலத்தின் மீது வெறுப்பு இல்லை. சுதந்திரத்தின் போது இன்னொரு விஷயம் நம்முன் வந்தது. புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானி ஜகதீஷ்சந்திர போஸ் தம் ஏராளமான நூல்களை வங்க மொழியில் எழுதினார். லக்ஷ்மண சாஸ்திரி தன் மொழியிலும் எழுதினார். ஆங்கிலத்திலும் எழுதினார். ஆனால் 1967-க்குப் பின் நிலைமைகள் மாறின. அதன் பிறகு ஆங்கிலம் அதிகம் புழக்கத்தில் வந்தது. இப்போதுள்ள பல வரலாற்று ஆசிரியர்களும் ஹிந்தி வளர்ந்த வரலாற்றையும் ஹிந்தியில் எழுதாமல் ஆங்கிலத்தில் எழுதினர். இன்றைய சமுதாயவியல் அறிஞர்களும் பூரணசந்த ஜோஷியைத்தவிர பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதினார்.

1967-க்குப் பிறகு

1967-க்குப் பின் ஒரு மாற்றம் வந்தது. கவனித்துப் பார்த்தால் இந்த

இடைப்பட்ட காலத்தில் இந்த மொழிகளின் தொடர்பில் மாற்றம் வந்தது தெரியும். 1967 காலகட்டத்தை ஆங்கிலத்திற்கு எதிர்ப்பு, வெறுப்பு ஆகியவற்றுக்கான காலகட்டம் எனலாம். காரின் நம்பர் பிளேட்டுகள் ஆங்காங்கே மாற்றப்பட்டன. உத்தரபிரதேசத்திலும், பீஹாரிலும் இந்த ஆங்கில எதிர்ப்பு அதிகமாக இருந்தது. ஆங்கிலத்திற்கு எதிராக இயக்கம் நடத்தியவர்கள், தங்கள் பிள்ளைகள் எங்கே, எந்த மொழியில் படிக்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிட்டார்கள். எனவே அந்த காலகட்டத்தில் ஆங்கில வழியில் கல்வி பயின்ற மாணவர்கள் மீது அந்த காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட தாக்கம் பற்றியும் ஆராயவேண்டும். இன்னொரு பக்கம் ஆங்கிலம் படிக்காமலேயே வாழ்க்கையில் முன்னேறியவர்களும் இருந்தனர் என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஏதும் கேடு விளைந்ததா, நல்லது விளைந்ததா என்பது பற்றியும் ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப்படலாம். இந்த காலகட்டத்தின் ஆரம்ப வித்து வெகு காலம் முன்பே விழுந்துவிட்டது. அதனை நேருஜி தன் 'டிஸ்கவரி ஆஃப் இண்டியா' வில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். "இங்கிலிஷ் ஸ்தானத்தின் இரண்டு வடிவங்களில் எந்த வடிவம் இந்தியாவுக்கு வந்தது என்கிற கேள்வி எழுகிறது. ஷேக்ஸ்பியர், மில்டன் ஆகியோரின் இங்கிலிஷ் ஸ்தானா? பரந்த மனப்பான்மையும், வீரதீரச் செயல்களும் கொண்ட இங்கிலீஷ் ஸ்தானா? அரசியல் புரட்சிக்கும், விடுதலை உரிமைக்கும் போரிடும் இங்கிலிஷ் ஸ்தானமா? அறிவியலையும், தொழிலையும் முன்னேற்றும் இங்கிலிஷ் ஸ்தானா? காட்டுமிராண்டித்தனமான ராணுவபலம் கொண்ட இங்கிலீஷ் ஸ்தானா? காட்டுத்தனமாக நடந்துகொள்ளும் பிற்போக்குத் தனமான நிலப்பிரபுத்துவவாதி இங்கிலீஸ் ஸ்தானா? (இந்தியாவின் கதை, பக். 333). இந்த வியாபாரிகள் ஸ்பெயின் தேசத்தவரா, போர்ச்சுகீசியரா என்பது பெரிய கேள்வி. சிலபேர் கொண்ட ஒரு வர்க்கம் உண்டாகிக் கொண்டே போகின்ற ஒரு நிலை தோன்றியது. அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை ஆங்கிலத்திலேயே செய்தனர். அவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் கிடைத்தன. அவர்கள் முன்னேறிக்கொண்டே சென்றனர். சமுதாயத்தில் சமநிலை உண்டாகவில்லை. பெருவாரியான மக்கள் பின் தங்கிப் போய் விட்டனர்.

பள்ளிக்கல்வியில் ஹிந்தி மற்றும் ஆங்கிலத்தின் காட்சிகள் மாறின. அங்கே முதல் வகுப்பிலிருந்து ஐதாம் வகுப்பு வரை ஆங்கிலம் கிடையாது. ஆறாவதிலிருந்து ஆங்கிலப் படிப்பு துவங்கியது. ஆசிரியர்களின் ஆங்கிலமொழி அறிவும், இலக்கண அறிவும் சிறப்பாக இருந்தது. ஆனால் சரளமாக ஆங்கிலத்தில் பேசமாட்டார்கள். இந்த

காலகட்டம் மக்களை இருபிரிவாகப் பிரித்தது. ஒன்று ஆங்கிலப் பழக்கம் கொண்ட பிரிவு, மற்றது ஆங்கிலத்தை எதிர்ப்பது.

1987-இன் காலகட்டம்

1987-இன் கால கட்டத்தில், எலெக்ட்ரானிக் மற்றும் புதிய ஊடகங்களின் பரந்த உலகம் நம் முன் வந்தது. இந்த காலகட்டம் தொலைதொடர்புப் புரட்சிக்கானது. இன்னொரு உலகத்தை உணர ஆரம்பித்தோம். ஆங்கிலம் இல்லாவிட்டால் பிள்ளைகள் பின்தங்கிவிடுவார்கள் என்று தோன்றியது. கிராமங்களிலும் ஆங்கிலப் பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டன. ஆங்கிலம் இல்லாவிட்டால் பின்தங்கி விடுவோம் என்று அனைவரும் நினைக்கத்துவங்கினர். இன்றும் அந்த காலகட்டமே தொடர்கிறது. தவறாகவோ, சரியாகவோ சரளமாக ஆங்கிலம் பேசினால் சிறப்பு. வேலையும் கிடைக்கும். இதைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கிறோமா, அல்லது கண்முடித்தனமாக ஓடிக்கொண்டே இருப்போமா? குழந்தையின் புரிதல் எந்த மொழியில் நடக்கும் என்பதை யோசித்து ஆராய்வதற்கு யாருக்கும் நேரம் இல்லை. வேலை வாய்ப்பு வேறு மொழியின் வாயிலாகக் கிடைக்கலாம். ஆனால் புரிதல் தாய்மொழியில்தான் நடக்கும். சுதந்திரத்திற்குப்பின் இந்தியா எத்தனை விஞ்ஞானிகளை, பொருளாதார நிபுணர்களை, சமுதாயவியல் அறிஞர்களை அளித்தது என்று பார்க்க வேண்டும். குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் தாய் மொழியில் கல்வி துவக்க நிலையில் இல்லாததே ஆகும்.

மாற்றத்திற்கான புதிய காலகட்டம்

தற்போது மொழி பற்றி மீண்டும் மாற்றத்திற்கான காலகட்டம் வந்துள்ளது. பிரான்ஸ், சீனா, ரஷ்யா, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகள் மொழி பற்றி புதிதாக யோசிக்க ஆரம்பித்தன. அவர்கள் இப்போது தங்கள் மொழியிலேயே பேச விரும்புகிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவின் நிலைவேறு. நாம் இன்னும் தாழ்வு மனப்பான்மையில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். தன் மொழியைப் பற்றி சமுதாயம் எதிர்மறை எண்ணம் கொண்டுள்ளது. நாம் தன்மானத்தை விட்டும் கூட நம்முடைய குழந்தைகளுக்கு ஆங்கிலம் கற்பிக்க விரும்புவதே இதற்கு பெரிய சான்று.

உலகின் பல நாடுகள் தன் மொழிகளை பெரிதும் மதித்தும், அவற்றை உயிரோட்டத்துடன் வைத்துக்கொண்டும் பெரிய வல்லரசுகளுக்கு சமமாக இருக்கின்றன. வளர்ச்சியில் முன்னேற்றுகின்றன என்கிற கண்ணோட்டத்துடன் ஹிந்தி மற்றும் ஆங்கிலத்தின் தொடர்பு

பற்றி நாம் யோசிக்க வேண்டும். நம் மொழிக்கு மதிப்பு அளித்துக் கொண்டே மற்றவர்கள் மொழிகளையும் நாம் மதிக்க முடியும் என்கிற நம்பிக்கையை நாம் மக்களுக்க ஊட்ட வேண்டும்.

தன் மொழிக்கு மதிப்பளித்து கினியாவைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற ஆங்கில எழுத்தாளர் அங்குகி ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதைவிட்டு தன் மொழியான கீசுயுவை கைக்கொண்டார். பாப்லோ நெருதா தன் மொழியில் படிக்க பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவப்படவேண்டும், அங்கே மற்ற மொழிகளும் வீற்றிருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்.

ஆங்கில வளர்ச்சியின் வரலாறு

ஆங்கிலமும் ஒரு நீண்ட போராட்டத்திற்குப் பிறகே இன்றைய நிலையை அடைந்துள்ளது என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஆங்கிலம் முன்பு இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்காவிலும் கூலிகள், விவசாயிகள், தொழிலாளர்களின் மொழியாக இருந்தது. ஷேக்ஸ்பியரும் இந்த மொழிக்காரர்தான். அதாவது ஆங்கிலம் மேட்டுக்குடியினரின் மொழி மட்டுமல்ல.

ஆங்கிலத்தின் வரலாற்றைப் பார்த்தால், நாம் நமது மொழிகளுக்காக நடத்தும் போராட்டத்தை ஆங்கிலமும் நடத்தியிருக்கிறது என்பதைக் காண்போம். 16-17-ஆவது நூற்றாண்டுவரை ஆங்கிலம் கல்வி மொழியாக இல்லை. தனக்குரிய இடத்திற்காக அதுவும் போராடியது. சில உயர்குடியினர் பள்ளி வளாகத்தில் ஆங்கிலத்தில் பேசக்கூடாது என்றே நிலை இருந்தது. பிரான்ஸிஸ் பேகன் நட்பு, அன்பு ஆகியவற்றைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் எழுதினார். நீதி, தத்துவம், கணிதம், அறிவார்ந்த விஷயங்கள் ஆகியவை பற்றி லத்தீன் மொழியில் எழுதினார். இங்கிலாந்தின் விஞ்ஞானிகள் லத்தீனில்தான் எழுதினர். நியூட்டனின் தாய்மொழி ஆங்கிலம். ஆனால் அவர் தன்னுடைய முக்கிய நூல்களை லத்தீனில்தான் எழுதினார். அவரும் அப்போது லத்தீனையே பயன்படுத்தினார். விஞ்ஞானிகள் கீழ்மட்டத்திலும் உருவானபோது ஆங்கிலத்தில் எழுத ஆரம்பித்தார்கள். பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டுக்குள் ஆங்கிலம் வியாபித்துவிட்டது. கல்வியில் ஆங்கிலம் முக்கிய இடம்பிடித்தது. இன்று ஆங்கிலமே மிகப்பெரிய அறிவுமொழி.

புதிய சொல்லாக்கங்களின் தேவை

ஒரு பக்கம் எல்லா மொழிகளும் ஒன்றாகின்றன. மறுபக்கம்

எல்லைகள் சிதைகின்றன என மொழியியலார்கவலைப்படுகின்றனர். உலகச் சந்தையானது ரஷ்ய மொழி, ஆங்கிலம், ஜெர்மன் மொழி அனைத்தையும் ஒன்று போல ஆக்கிவிட்டது. உண்மையில் மொழிகள் ஒன்று மற்றதுடன் மோதியே உருவாகின்றன. ஹிந்திகூட ஆங்கிலம் மற்றும் பல மொழிகளிலிருந்து ஏராளமான சொற்களை அப்படியே எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. ஆனால் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் தனக்கென்று ஒரு பண்பு உண்டு, ஒரு இயல்பு உண்டு, ஒரு தன்மை உண்டு. அந்த மொழி மற்றமொழிகளுடன் மோதி தன் பாணியில் புதிய சொல்லைப் படைத்துக் கொள்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக 'ஆபீசர்' என்பது 'அஃப்சர்' ஆயிற்று. 'ரிபோர்ட்', 'ரபட்' ஆயிற்று. 'சிமெண்ட்', 'சில்மிட்' ஆயிற்று. ஆனால் இப்போது ஆங்கிலத்துடன் மோதி புதிய சொற்களை உண்டாக்கும் தன்மையினை ஹிந்தியிடம் குறைந்து வருகிறது. பெரும்பாலான ஆங்கிலச் சொற்களை அவற்றின் உச்சரிப்புடன் அப்படியே எடுத்துக்கொள்ள அழுத்தம் தரப்பட்டு வருகிறது. எடுத்துக்காட்டாக கென்னெடாவை 'கனாடா' என்றும், 'ஒலிம்பிக்கை' 'ஒலிம்பிக்' என்றும் சைனாவை 'சீன்' என்றும், ரஷ்யாவை 'ரூஸ்' என்றும் எழுதுவது வழக்கத்தில் குறைந்து கொண்டே போகிறது. நாம் அவற்றை அதன் மூல வடிவத்திலேயே வைத்துக்கொள்ளும் பழக்கம் உள்ளவர்களாக ஆகிக்கொண்டுள்ளோம். தற்போது ஹிந்தி தாழ்வு மனப்பான்மைக்கு ஆளாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இது அறிகுறி. இது சமுதாயத்தின் மனோபலம் சம்பந்தப்பட்டது. மொழியின் அமைப்பு பலம் சார்ந்தது அல்ல.

மொழி வெறும் சொற்களாலும் அவற்றின் பொருள்களாலும் மட்டும் அமைவதில்லை, சொல் ஏற்படுத்தும் அழகு உணர்வினாலும் அமைகிறது. எடுத்துக்காட்டாக தாமரை என்ற சொல்லை எடுத்துக்கொண்டால் நம் அனைவரின் மனத்திலும் விரிந்து மலர்ந்த தாமரைப்பூவின் அழகே தோன்றுகிறது. அது தாமரை என்ற சொல்லிலிருந்து வேறுபட்டது. அதாவது நாம் தாமரையை எந்த

வடிவில் பார்த்தோமோ அதுவே நமக்குத் தாமரையாகும். "பால்கனியில் நிற்கும் பெண் சோகமாக இருக்கிறாள் என்று சொன்னால் நம் மனத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட பால்கனி உருவமே உண்டாகிறது. இன்றைய பரபரப்பான ஓட்டங்களின் இடையே இந்த சொல்லழகைக் கவனிக்க நமக்கு நேரம் இருப்பதில்லை.

—ஒரு பங்கேற்பாளர்

மொழிக் கலந்துரையாடல் முயற்சி

லடாக் மொழியை நிலைபெறு செய்ய சேக்மோல் முயன்று வருகிறார். இதற்காக அவர் லடாக் எழுத்தில் ரேவாயி ஓஜர் (Rewai Odzer) என்ற செய்தித் தாள் ஒன்றையும் மேலாங் (Melong) என்ற பத்திரிக்கையையும் நடத்தி வருகிறார். அத்துடன் சிறுவர் கதைகளை லடாக் மற்றும் ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் கொண்டுவரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு செயலையும் செய்து வருகிறார்.

இவற்றைத்தவிர துவக்க நிலைக்குரிய ஈ.வி.எஸ். (சுற்றுச்சூழல் அறிவியல்) பாடப்புத்தகத்துடனும், மொழி வளர்ச்சியுடனும் தொடர்பு கொண்டுள்ளார். இந்தப் பாடப் புத்தகங்கள் ஆங்கிலத்தில் இருந்தாலும் லடாக் மொழியின் சில காட்சிகளுடன் உள்ளன. ஆசிரியர்களுக்காக இதன் லடாக் பதிப்பும் கொண்டுவர இவர் திட்டமிடுகிறார். இவ்வாறு மெல்ல மெல்ல உள்ளூர் லடாக் மொழியில் அச்சாகி வெளிவருமானால் லடாக் மொழியில் புத்தகங்கள் வருவது சாத்தியமாகும்.

—இந்திய மொழிக்கல்வி, அடிப்படை வரைவு, 1.3 – பக். 60

டாக்டர் ராம் மனோகர் லோகியா மொழி பற்றி நிறைய பணியாற்றியுள்ளார். சொற்கள் புழக்கத்தில் வந்து உருவாகின்றன என்பார் அவர். சொற்கள் புழக்கத்தில் வந்து மெருகு பெற வேண்டும். சொற்களை புழக்கத்தினால் மெருகேற்றி புதிய சொற்களை உருவாக்கிக் கொள்ளும் கலை ஹிந்தியிலும், மற்ற இந்திய மொழிகளிலும் மெல்ல மெல்ல குறைந்து ஆங்கிலத்தின்முன் அவை மண்டியிட்டு வருகின்றன. இது ஒரு பெரிய கஷ்டம். ஆங்கிலம் கூட ஹிந்தியிலிருந்து பல சொற்களை எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. அவற்றைத் தன் பாணியில் மாற்றி அமைத்துக் கொண்டுள்ளது. அதாவது ஹிந்தி மற்றும் ஆங்கிலத்திற்கிடையே பரிமாற்றம் நடந்து வருகிறது. ஹிந்தியோ அல்லது வேறு மொழியோ மற்ற மொழிச் சொற்கள் புதிய காற்று போல் தட்டுத்தடங்கல் இன்றி வரவிட வேண்டும். ஆனால் ஹிந்தி தன் கதவுகளை எப்போதும் மூடி வைத்துக்கொள்ள முயலுகிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இதற்கு கலாச்சார ரீதியான அல்லது வரலாற்று ரீதியான காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் தன் கதவுகளைத் திறந்துவைக்கும் மொழிகளே

வளம் பெறுகின்றன என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஒலி, சொல், வாக்கிய அமைப்பு, பொருள் ஆகிய அனைத்து நிலையிலும் மொழிகள் இடைவிடாது உறவாடுகின்றன.

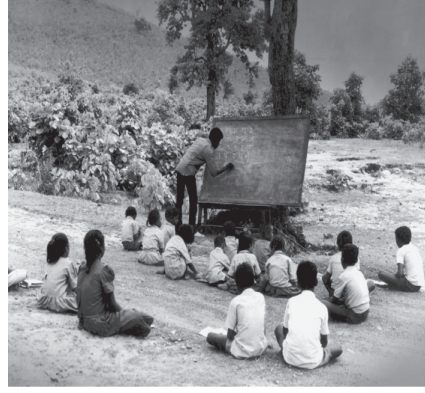
மொழி நமது பரஸ்பர தொடர்பினால் உருவாகிறது. நம் நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் மக்கள் மடிந்துகொண்டிருக்கும்போது நமக்கு அதில் சம்பந்தம் இல்லை என்று இருந்தால் நமது மொழி இரக்கமற்றதாக ஆகிவிடக்கூடும்.

மொழி விஷயம் ஒரு பெரிய சமுதாயப் போர் ஆகும். இந்தப் போரில் மொழி ஒரு அவசியமான ஆயுதம். நாம் இந்தப் போரில் நமது மொழியோடு நம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டு ஆங்கிலத்துடன் கலந்துரையாடி புதிய சொற்களை ஆக்கிக்கொள்ள முயல வேண்டும். ஆங்கில எழுத்தாளர்கள் அப்படியே செய்தனர்.

வட்டார வழக்கில் உள்ள சொற்கள் மூலமும் சொல்லாக்கத்திற்கு ஒரு சாத்தியக்கூறு உள்ளது. ஹிந்தி வட்டார வழக்குகளிலிருந்து விலக விலக மெலிந்து கொண்டே போய்விட்டது. எடுத்துக்காட்டாக வண்ணங்கள், சுவைகள், உறவுகள், விவசாயம், வணிகம் தொடர்பான சொற்கள் வட்டார வழக்கில் உள்ள நகர மொழியில் கிடையாது. உதாரணமாக வலி தொடர்பாக போஜ்புரியில் துக்காத்தா, பத்தா, பிடாத்தா, உபக்தா, கஸக்தா, டஸக்தா என சொற்கள் வெவ்வேறு பொருளில் உள்ளன. இவை ஹிந்தியில் கிடையாது. மொழிப் பண்பாடு என்னும் முறையில் ஹிந்தியை நாம் நிலை நிறுத்தவேண்டும். சொற்களை மோதவிட்டு அதன் வலிமையை மீட்டெடுக்க வேண்டும். எனவே ஆங்கில சொற்களுக்கு எதிராக நல்ல சொற்களை தேட சிறந்த முறைகளை ஆராய வேண்டும். இவ்வாறு மொழிகளுக்கு இடையே பரஸ்பரம் கொடுக்கல் வாங்கலுக்கும், கலந்துரையாடலுக்கும் வழி வகுக்க வேண்டும்.

6

கவனிக்க வேண்டிய விஷயங்களும், சவால்களும்

- ஆசிரியரைத் தயார் செய்தல் புரிதலின் ஊடகத்தைச் செயல்படுத்த நாம் நீண்ட தூரம் பயணிக்க வேண்டும். விடுதலை கிடைத்து 75 ஆண்டுகள் கழித்தும் நம்மால் இந்த பயணத்தை முடிக்க
- சமுதாயத்தைத் தயார் செய்தல்
- நிர்வாகத்தைத் தயார் செய்தல்

முடியவில்லை. இந்த பயணத்தை ஒரு ஆசிரியர், அல்லது ஒரு கல்வி நிர்வாகம், அல்லது ஒரு கல்வியியல் அறிஞர் தனியாக முடித்து விட முடியாது. நாம் கவனிக்க வேண்டிய விஷயங்களும், சவால்களும் ஏராளமாக உள்ளன. அதில் ஆசிரியரோடு சமுதாயம், நிர்வாகம் ஆகியவற்றின் பங்கும் முக்கியமானது. இதைப் புரிந்து கொள்வது மிக அவசியம்.

ஆசிரியரைத் தயார் செய்தல்

வெகு காலத்திற்குப் பின்பு நம்முடைய மொழிக்கு திரும்புவதற்கான தொடக்கம் இது. இதில் முதன்மையானதும் முக்கியமானதுமான பங்கு ஆசிரியருடையது. அவர்தான் தாய், தந்தையருக்குப் பிறகு குழந்தைகளுடன் அதிக நேரம் செலவழிப்பவர். சிறு குழந்தைகளை பள்ளியோடும், கல்வியோடும் இணைக்கும் பொறுப்பும் அவருடையது. பள்ளிமொழியையும், வீட்டு மொழியையும் இணைக்கும் பாலத்தைக் கட்டுவதும் அவரே. பள்ளிக்கும், வீட்டுக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியை இட்டு நிரப்புவது குழந்தையின் மொழியில் கல்வி அளிப்பதால்தான் சாத்தியம். இதற்கு ஆசிரியர்களைத் தயார் செய்வது மிகமிக அவசியம். பழங்குடியினர் வாழும் பகுதிகளில் நியமிக்கப்படும் ஆசிரியர்களுக்கு அங்கே வழங்கும் மொழி கற்பிக்க வேண்டும் என்று தேசியக் கலைத்

திட்டத்திட்டக் கட்டமைப்பு-2005 பரிந்துரை செய்துள்ளது. உள்ளூர் மொழியில் கல்வி கற்பிக்க ஆசிரியருக்கு உரிமை அளிக்க வேண்டும். வகுப்பில் பன்மொழியச் சிறுவர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களுடைய பன்மொழி அறிவை பயன்படுத்திக்கொள்ளும் சுதந்திரமும் அவருக்கு வேண்டும்.

- நமது நாட்டில் ஏராளமான மொழிகளும், வட்டார வழக்குகளும் உள்ளன. குழந்தைகளின் மொழியில் இன்னமும் நூல்கள் இல்லை. நமது அரசியல் சாசனத்தில் 22 மொழிகள் பட்டியல் இடப்பட்டுள்ளன. இந்த 22 மொழிகளில் நம்மிடம் புத்தகங்கள் இல்லை. இதற்கு ஆசிரியர்களும் அரசாங்கமுமே பொறுப்பு. அரசாங்கம் தன் பொறுப்பை நிறைவேற்றவில்லையானால் பிள்ளைகளுக்கு அவர்கள் தாய்மொழியில் கற்பிப்பது ஆசிரியரின் பொறுப்பு. ஆசிரியருக்கு இந்த சுதந்திரம் வேண்டும் என்று என். சி.எஃப் 2005 பரிந்துரைக்கிறது.
- பிள்ளைகளுக்கு கற்பிக்கும்போது தன்னுடைய அனுபவத்தின் அடிப்படையில் பாடங்களைத் தயாரிக்க ஆசிரியர் முன்வரவேண்டும். குழந்தைகளின் வகுப்புத் தேவைக்கேற்ப இவை தயாரிக்கப்படுவதால் இவை சிறந்த பாடங்களாக விளங்கும்.
- மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் எந்த சமுதாயச் சூழலிலிருந்து வருகிறார்களோ அது கற்பதன் மீது மிகுந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. பள்ளி மற்றும் வகுப்புச் சூழல் கற்கும் செயல்பாட்டை ஏன் கல்விச் செயல்பாடு முழுவதையுமே பாதிக்கிறது. இதைக் கவனத்தில் கொண்டு மாணவர்களின் உளவியல் சிறப்புக்கூறுகளை ஆராய்வதற்கு பதிலாக அவர்களுடைய சமுதாய, கலாச்சார, பொருளாதார, அரசியல் பின்னணிகளை அதிகம் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். இதில் புரிதலுக்கான மொழியின் பங்கை அடையாளம் காட்ட வேண்டும்.
- ஆசிரியருக்கு மொழி பற்றிய பரந்த புரிதல் வேண்டும்.
- தொடக்க நிலையில் குழந்தையின் மொழியை/மொழிகளை திருத்திக்கொண்டிராமல் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நான்காம் வகுப்புக்குப்பின்னர் சொல்வளமும் சுவையும் மிக்க வாய்ப்புகள் அளித்தால் பிள்ளைகள் தாமே மொழியின் நிலைபேறு வழக்கை கற்றுக்கொள்வார்கள். ஆனால் இது நடைபெறும்போது அவர்களது வீட்டுமொழியின்மீது மதிப்பு குறையாது இருக்க வேண்டும். தவறுகள் கற்றலின் அங்கம் என்பதை ஏற்கவேண்டும். பிள்ளைகள் தகுந்த சமயத்தில் தாமே திருத்திக்கொள்வார்கள்.

தவறுகளையும், குறைகளையும் கவனித்துக்கொண்டிராமல் குழந்தைகளுக்கு பரந்த சுவையான, சவாலான உள்ளீடுகளை அளிக்க வேண்டும்.

தாய்மொழியில் கல்வி அளிப்பது படிப்பை வளம்மிக்கதாகக் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். மாணவர்களின் பங்கேற்பு அதிகமாக இருக்கும். சிறந்த பலன்கள் கிட்டும். இந்த குறிக்கோளை எட்ட போதிய வசதிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். தாய்மொழியில் கல்வி பற்றி சாதகமான கண்ணோட்டத்தை உறுதி செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் மாணவர்கள் எளிதில் புரியக்கூடிய தாய்மொழியில் கல்வியை தயக்கமின்றி ஏற்பார்கள்.

– இந்திய மொழிக்கல்வி – தேசிய சிறப்பு கவனக்குழு அடிப்படை வரைவு, 1.3. - பக். 15

- கற்பது எப்படி நடைபெறுகிறது என்பது பற்றி ஆசிரியர்களுக்கு புரிதல் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் அதற்கு ஏற்ப சூழலை ஏற்படுத்துவார்கள்.
- வாய்ப்புகள் பறிக்கப்பட மாணவர்களும், பலவித இயலாமை கொண்ட மாணவர்களும் உட்பட எல்லாம் பிள்ளைகளும் கற்றலின் அவசியத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.
- இரண்டாவது மொழி கற்பிக்கும் முறை பற்றியும் ஆசிரியர் தனி கவனம் செலுத்த வேண்டும்.
- கற்பிப்பதற்கான நல்ல தயாரிப்பு நடைமுறைக்கேற்றதாகவும், சித்தாந்தத்திற்கு உகந்ததாகவும் இருக்க வேண்டும்.
- பன்மொழியத்தை சாதகமாக எப்படி பயன்படுத்துவது என்பது பற்றி ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சி தர வேண்டும்.
- அத்துடன் பன்மொழியத்தின் வரம்புகளையும் அவர்களுக்கு விளக்க வேண்டும்.
- ஆசிரியர் இடைவிடாது குழந்தைகளின் பெற்றோர்களுடன் கலந்துரையாடல் செய்ய வேண்டும்.
- பணிமுன் மற்றும் பணியிடைப் பயிற்சிகளில் இந்த விஷயங்களை (புரிதலின் மொழி, பன்மொழியம், மொழிகளில் கலந்துரையாடல், மொழிகளின் நிலை) சேர்க்க வேண்டும்.
- பள்ளிகளின் குழந்தைகள் கேட்பதையும், பேசுவதையும் வலியுறுத்தவேண்டும். எழுதுவதை மட்டும் வலியுறுத்தக்கூடாது.

சமுதாயத்தைத் தயார் செய்தல்

- இன்று ஒவ்வொரு சமுதாயமும் தன் குழந்தைகளுக்கு ஆங்கில வழியில் கற்பிக்க விரும்புகிறது. ஆங்கில வழியில் படித்த அவர்களுடைய பிள்ளை தாய் மொழியில் கற்ற பிள்ளைகளைவிட குறைந்த படைப்புத்திறன் கொண்டவனாக இருப்பான். அவன் பள்ளிக் கல்வியை தன்னுடைய வாழ்வுடன் இணைத்து சமுதாயத்தின் உண்மை நிலைகளுடன் ஒத்துப்போக இயலாதவனாக இருப்பான், ஆங்கில வழிக்கல்வி முறை அவர்களுக்கு மனப்பாடக் கல்வியாக அமைந்து விடுகிறது என்பதை அவர்களுக்குப்புரிய வைக்க வேண்டும். இது சமுதாயப் பிரதிநிதிகளின் (ஊர்ப் பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் போன்றவர்களின்) பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும். தாய்மொழியில் பெறும் கல்வி பிள்ளைகளை படைப்புத்திறன் மிக்கவர்களாகவும் ஆக்குவதுடன் தன்னம்பிக்கையும், திறமையும் வாய்ந்தவர்களாகவும் ஆக்குகிறது என்பதைப் பெற்றோர்களுக்கு புரியவைக்க வேண்டும். நாம் சமுதாயத்திற்கு (பெற்றோர்களுக்கு) இந்தப் புரிதலை எப்படி ஏற்படுத்துவது என்பது நம் முன்னே நிற்கும் பெரிய சவால்.
- பயிற்று மொழிபற்றி சமுதாயத்தில் முக்கியமாக இரண்டு பிரச்சனைகள் உள்ளன. ஒன்று வேலைவாய்ப்பு பற்றியது, இன்னொன்று சமுதாயத்தில் கௌரவப் பிரச்சனை. இந்த இரண்டு பிரச்சனைகளையும் தீர்க்க பெரும் சமுதாயச் சீர்த்திருத்தம் தேவை என்று உணரப்படுகிறது. இதில் சமூக ஊடகங்கள் பெரும் பங்காற்ற முடியும். பல்வேறு சமுதாயங்களுடனும் பெற்றோர்களுடனும் இணைந்து ஆங்கிலம் மட்டுமே பயிற்று மொழி அல்ல என்ற நம்பிக்கையை அவர்களுக்கு ஊட்ட வேண்டும்.
- இதற்கு தாய்மொழியில் பயின்று பல்வேறு துறைகளில் வெற்றிபெற்று சிகரத்தை எட்டிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நபர்களின் நேர்காணல்களையும் அனுபவங்களையும் சமூக ஊடகங்கள் (அச்சு, எலெக்ட்ரானிக், தெருமுனை நாடகங்கள்) வாயிலாக அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூறவேண்டும்.

ராஜஸ்தான் மாநில அரசுத் தேர்வில் ஹிந்தி மொழி வழியில் தேர்வு எழுதி முதல் முயற்சியிலேயே வெற்றிபெற்று முதல் வரிசையில் (2007 ஆண்டுத் தேர்வின் மூன்றாம் இடம்) இடம்பெற்ற ஜிதேந்திரகுமார் ஸோனி ஒரு மிகப்பெரும் சாதனை செய்துள்ளார்.

வினா: இந்தத் தேர்வில் ஹிந்தி மொழி வழியைத் தேர்ந்தெடுத்து நன்கு படித்துக் கொண்டு போய் வெற்றி பெற்றிருக்கிறீர்கள். இது பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

சோனி: என்னைப் பொறுத்தவரை எல்லா மொழி வழியும் ஒன்றுதான். எந்த மொழி வழியில் நமது எண்ணங்களையும், புரிதலையும் சிறப்பாக வெளிப்படுத்த முடியுமோ அந்த மொழிவழியே நமக்கு சரியாகவும், பயனுள்ளதாகவும் இருக்கும். இப்போது வந்துள்ள தேர்வு முடிவுகள், ஹிந்தி மொழி வழியைப் பற்றி நமது தவறான எண்ணத்தை தகர்ப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

- பிரதியோகிதா தர்பண், 2010, பக். 46-48

- தன் மொழியில் படித்து உயர்தகுதி பெற்ற இளைஞர்களுடன் உரையாடி அவர்கள் அனுபவத்தை ஊடகங்கள் வழியே பெற்றோர்களுக்கு தெரிவிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களது (ஆங்கிலமே வெற்றிக்கு வழி என்கிற) மயக்கம் தெளியும்.

வேலைவாய்ப்புச் சவால்-1

இன்றைய சந்தை மொழி ஆங்கிலம். மொழி என்ற வகையில் ஆங்கில மொழி அறிந்தவன் விரைவில் வேலை வாய்ப்பு பெறுகிறான். இந்திய மொழிகள் மட்டுமே அறிந்தவன் பின் தங்கி விடுகிறான். ஏன் இப்படி? இன்று வெளிநாட்டு பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் புரிதல் மொழி ஆங்கிலம், புரிதலுக்கான மொழியும், வேலை வாய்ப்பும் என்கிற கோணத்தில் அரசாங்கம் யோசிக்கவேண்டும். தன்னுடைய சில கொள்கைகளை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். இன்று உலகளாவிய பொருளாதார மந்த நிலையினால் வெறும் ஆங்கிலம் மட்டும் படித்தால் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்காது என்பதை மக்கள் புரிந்துகொள்ள ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இந்திய மொழிகளிலும் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தென்படத் தொடங்கியுள்ளது. இதை நம்பிக்கையாக மாற்றும் சவால் அரசாங்கத்தின் முன் உள்ளது.

- ஒரு பங்கேற்பாளர்

- தாய்மொழியில் கல்வி அளித்து முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நபர்களை உருவாக்கிய நெதர்ஹாட், சர்தார்படேல் வித்யாலயம் போன்ற பள்ளிகளை எடுத்துக்காட்டுகளாக பெற்றோர் முன் வைக்க வேண்டும். இவற்றில் குறிப்பாக அரசுப் பள்ளிகளை முக்கியமாக சேர்க்க வேண்டும்.
- இவ்வாறு சமுதாயத்தை உருவாக்குவதில் ஆசிரியரின் பங்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. தம் மாணவர்களின் பெற்றோர்களைக் கூட்டிவைத்து தமது தனி நபர் ஆய்வு முதலியவை மூலம் தாய்மொழியின் முக்கியத்துவம் பற்றிக் கூறவேண்டும்.
- வேலை வாய்ப்புப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வெவ்வேறு தொழில்களில்தாய்மொழியின்மகத்துவம்பற்றி(எடுத்துக்காட்டாக மருத்துவம், ஐ.ஏ.எஸ். முதலியன) கதைகள் புனைந்து, தெருமுனை நாடகங்கள் எழுதி ஆங்காங்கே (கிராம மற்றும் நகரப் பள்ளிகளில்) நடிக்கலாம். இதில் சில என்.ஜி.ஓ.க்களின் உதவியை நாடலாம்.
- பள்ளி ஆசிரியர் தன் பொறுப்புகளை நிறைவேற்ற இயலாதவராக ஆகிக்கொண்டே போகிறார். பிள்ளைகளுக்கு அவர்களுடைய தாய்மொழியில் கல்வி கிடைப்பதில்லை. கல்விக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகள் கிடைப்பதில்லை. இப்படியிருக்கும்போது கல்வி நிறுவன நிர்வாகம் அதாவது பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர் தாய்மொழியில் கற்பிக்க ஆசிரியர்களை ஊக்குவிக்கும்பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும். இதற்கு அவர் சமுதாயத்தின் உதவியை ஏற்கலாம். பிள்ளைகளின் அறிவை வளர்க்க பிள்ளைகள், ஆசிரியர் மற்றும் சமுதாயத்திற்கிடையே தலைமையாசிரியர் பாலமாக அமைய வேண்டும். இதற்கு தங்கள் பள்ளியின் கொள்கைகளை நெகிழ்ச்சி உடையதாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நிர்வாகத்தைத் தயார் செய்தல்

- கிராமங்கள் தோறும் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் சரியான முறையில் கல்வி கற்பிக்க மாநில அளவில் நாம் மிகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். கல்வி மத்திய, மாநில அரசுகளின் கூட்டுப்பொறுப்பாகும். தாய்மொழியில் கல்வி கற்பிக்க மாநில அரசு, சமுதாயம், அரசு நிர்வாகம், பள்ளி நிர்வாகம், ஆசிரியர் ஆகிய அனைத்து நிலைகளிலும் ஒத்திசைவு மேற்கொண்டு முழு வீச்சில் தயார் செய்ய வேண்டும்.
- இவ்வாறு தயார் செய்வதில் மத்திய அரசின் பங்கு மிகப் பெரியது. மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுடன் இணக்கம் காணவேண்டும். இதற்கு ஆசிரியர், சமுதாயம், பெற்றோர் ஆகியோருடன்

கருத்தரங்குகள், கலந்துரையாடல்கள், கருத்துப் பரிமாற்றம் ஆகியவற்றுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதன் பிறகு மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுடன் சேர்ந்து திட்டங்களைச் செயல்படுத்த ஆசிரியர், பயிற்சியாளர் ஆகியோரை உருவாக்க வேண்டும். அப்போதுதான் பிள்ளைகளுக்கு தங்கள் மொழியில் பேச, எழுத. படிக்க, உரையாட வாய்ப்பு கிடைக்கும்.

- இப்போது கல்வி உரிமைச் சட்டம் நிறைவேற்றி உள்ளது. இதன்படி பள்ளி மேலாண்மைக்குழுவுக்கு சில உரிமைகள் தர வேண்டும். அவைகள் மூலமாக சமுதாயத்தின் பங்களிப்பு உறுதி செய்யப்படவேண்டும். தேசியக் கலைத்திட்ட கட்டமைப்பு 2005 கூட இவ்வாறு செய்வதனால் பள்ளி நிர்வாகம் நெகிழ்ச்சி உள்ளதாக ஆக இயலும் என்று கூறியுள்ளது. அவை உள்ளூர் அளவில் பாடப்பொருட்கள் தயாரிப்பதில் பங்கு வகிக்கலாம். இது பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும். இது ஒரு சிறந்த முறையாக இருக்கலாம்.
- கல்வி உரிமைச் சட்டம் அமலுக்கு வந்தபின் லட்சக்கணக்கான ஆசிரியர்களை பணியமர்த்த வேண்டிய அவசியம் வரும். இவ்வளவு பெரிய எண்ணிக்கையில் ஆசிரியர்கள் வரும்போது அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் நிறுவனங்களும் பெரும் அளவில் துவங்க வேண்டும். இதைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும்.

உயர் கல்வி: ஒரு சவால்

ஒரு பிள்ளை தாய்மொழியில் கல்விபெற்று உயர் கல்விக்காக பல்கலைக்கழகம் செல்லும்போது அவனுக்கு அவனுடைய தாய்மொழியில் கல்வியளிக்க பல்கலைக்கழகத்தில் வசதிகள் உள்ளனவா? அப்படி இல்லை என்றால் தன் தாய் மொழியில் தேர்வு எழுதும் உரிமை அவனுக்கு இருக்கிறதா? இருந்தால் அவனுடைய விடைத்தாளை ஆங்கில வழி மாணவர்களின் விடைத்தாளைப்போல மதிப்பீடு செய்வார்களா? அவன் தன் பி.எச்.டி. ஆய்வு ஏட்டை தன் தாய்மொழியில் எழுத முடியுமா? உயர்க் கல்வியில் புரிதலின் ஊடகம் நமக்கும், பல்கலைக் கழகத்திற்கும், நாட்டிற்கும் பெரிய சவாலாகும்.

—ஒரு பங்கேற்பாளர்

- பிள்ளைகளின் தாய்மொழியில் பாடப்புத்தகங்கள் தயாரிக்க செயல்திட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
- இது தொடர்பாக மாநில அரசுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் பெரும் பொறுப்பு உண்டாகிறது. பிள்ளைகளுக்கு அவர்களுடைய மொழியில் பாடப்புத்தகம் தயாரிப்பதற்கு நீண்ட காலம் பிடிக்கக் கூடும். இந்த கால இடைவெளியில் மாநில அரசும் ஆசிரியர்களும் கலந்துரையாட வேண்டும். இதில் மத்திய அரசு ஆட்சேபிக்க ஏதும் இல்லை. இது அரசின் கொள்கை முடிவும், நிர்வாக முடிவும் ஆகும்.
- நமது நாட்டில் பல மொழிகள் உள்ளன. எனவே பிள்ளைகளுக்கு தயார் செய்யும் பாடப்புத்தகத்தில் அந்த மொழிகளின் நாட்டுப்புறக் கதைகள், பாடல்கள், கலைகள் ஆகியவற்றைச் சேர்க்கவேண்டும். ஒவ்வொரு மொழியிலும் சிறந்த எழுத்தாளர்கள் நம் நாட்டில் உள்ளனர். அவர்களுடைய உதவியாலும் பாடப்புத்தகங்கள் தயாரிக்கலாம்.
- புரிதலுக்கான மொழியை மனதிற்கொண்டு ஆசிரியர்பயிற்சியின் பாடத்திட்டத்தில் மாற்றம் செய்ய வேண்டும்.
- மொழி சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிகளில் தம் மொழியிலும், ஹிந்தியிலும் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.
- ஹிந்தியிலும் மற்ற இந்திய மொழிகளிலும் அறிவியல், சமூகவியல், கலை பற்றிய நூல்கள் எழுதுவதை வலியுறுத்தவேண்டும். இதற்காக பல்கலைக் கழகங்களுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும்.

வேலை வாய்ப்புச் சவால்-2

தில்லியின் வடமேற்கு மாவட்டத்தில் ஆசியாவின் மிகப்பெரிய காய்கறிச் சந்தைக்கு நேர் எதிரே ஓர பெரிய மீன் குடியிருப்புப் பகுதி உள்ளது. அதன் பெயர் ஜஹாங்கீர்புரி. இங்கு வசிப்பவர்களின் இயல்பில் சக்கரவர்த்தி ஜஹாங்கீரின் இயல்பு மிளிர்கிறது. இந்த குடியிருப்பின் ஒரு புறத்தில் காய்ந்து போகும் நிலையில் இருக்கும் பலஸ்வா ஏரி உள்ளது. இன்னொரு பக்கத்தில் ஒன்றல்ல பல ஏரிகள் உள்ளன. அவற்றுக்கு இந்த குடியிருப்பில் வசிப்போர் புத்துயிர் ஊட்டுகின்றனர். இந்த குடியிருப்பில் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனம் (ஐ.டி.ஐ.) ஒன்றும் உள்ளது. இதில் பிளம்பிங், ஸ்பின்னிங், டையிங், பிட்டர், பிரிண்டிங் போன்ற தொழிற் பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுகின்றன.

இந்தக் குடியிருப்புக்கு அருகில் இருக்கும் 'அயோத்யா டெக்ஸ்டைல்ஸ்' மில்லுக்கும் இந்த ஐ.டி.ஐ.க்கும் உள்ள தொடர்புதான் சுவாரசியமானது.

இந்த மில்லில் துணி தயாரிப்பதும், பிரிண்டிங் போடுவதும் நடைபெறுகிறது. இது சம்பந்தமான பயிற்சியும் அளிக்கப்படுகிறது. இதே பயிற்சி ஐ.டி.ஐ.யிலும் நடைபெறுகிறது. ஆச்சரியம் என்னவென்றால் ஐ.டி.ஐ.யில் படித்தவர்களுக்கு இந்த மில்லில் வேலை கிடைப்பதில்லை. ஐ.டி.ஐ. படித்துத் தேறியவர்களுக்கு அதிகம் சம்பளம் தரவேண்டியிருக்கும் என்று அவர்களை வேலையில் அமர்த்துவது இல்லையோ என்று அனைவரும் நினைத்தனர். ஆனால் ஐ.டி.ஐ. ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் மில் தொழிலாளிகளுடன் கலந்துரையாடியபோதுதான் விஷயம் வேறு என்று விளங்கியது. ஐ.டி.ஐ.யில் பயிற்சி ஆங்கிலம் அல்லது நிலைபெறுபெற்ற (Standard) ஹிந்தியில் அளிக்கப்பட்டது. மில் தொழிலாளர்கள் கிராம வழக்குகளைப் பயன்படுத்தினர். அதை ஐ.டி.ஐ.யில் படித்த மாணவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கடைசியில் கிராமத்து கலைச்சொற்களை ஐ.டி.ஐ. பாடத்திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டனர். ஒரு பாடத்திட்டத்தில் மட்டுமின்றி எல்லா வகைப் பாடத்திட்டத்திலும் சேர்த்துக்கொண்டனர். இப்போது உள்ளூர் மில்களில் வேலை கிடைப்பது சிரமமாக இல்லை.

- ஒரு பங்கேற்பாளர்

- பாடப் புத்தகங்களையும், துணை நூல்களையும் ஹிந்தியிலும், மற்ற இந்திய மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்க வேண்டும். இரு மொழி மற்றும் பன்மொழி அகராதிகளும் தயாரிக்க வேண்டும்.
- முதலாம் வகுப்பிலிருந்து ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படிப்படியாக சில விஷயங்கள் குழந்தைகளின் மொழியில் கற்பிப்பதை வலியுறுத்த வேண்டும். இதற்கு அவர்களுடைய புரிதலுக்கான மொழியை வலுப்படுத்த சில தனியார் பள்ளிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தலாம்.
- பல்கலைக்கழகங்களுடன் இணைந்து மொழி, சமூகவியல், அறிவியல் முதலியவற்றை கற்பிப்பதுபற்றி ஆலோசிக்கவேண்டும். இந்தப் பாடத்திட்டங்களில் தம் மொழிகளில் விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்வதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்த வேண்டும்.

பிற்சேர்க்கை
மாநிலங்களில் பல்வேறு நிலைகளில் பயிற்று மொழிகள்

வ. எண்.	மாநிலம்	துவக்க நிலை	உயர் நிலை	மேல் நிலை
1	ஆந்திரப்பிரதேசம்	தெலுங்கு, உருது, ஒரியா, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, மராட்டி, கன்னடம், தமிழ்	தெலுங்கு, உருது, ஒரியா, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, மராட்டி, கன்னடம், தமிழ்	தெலுங்கு, உருது, ஒரியா, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, மராட்டி, கன்னடம், தமிழ்
2	அருணாச்சல பிரதேசம்	ஆங்கிலம், ஹிந்தி	ஆங்கிலம்	ஆங்கிலம்
3	அஸ்ஸாம்	அஸ்ஸாமி, வங்காளி, போடோ, ஆங்கிலம்	அஸ்ஸாமி, வங்காளி, போடோ, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, மற்ற மொழிகள்	அஸ்ஸாமி, வங்காளி, போடோ, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, மற்ற மொழிகள்
4	பீஹார்	ஹிந்தி, உருது, சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம்	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, சமஸ்கிருதம், உருது	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, சமஸ்கிருதம், உருது, மற்ற மொழிகள்
5	சத்தீஸ்கர்	ஹிந்தி, மற்ற மொழிகள்	ஹிந்தி, மற்ற மொழிகள்	ஆங்கிலம், ஹிந்தி
6	குஜராத்	குஜராத்தி	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, குஜராத்தி	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, குஜராத்தி
7	கோவா	ஆங்கிலம், கொங்கணி, மராட்டி, உருது, கன்னடம்	ஆங்கிலம், மராட்டி	ஆங்கிலம், மராட்டி
8	ஹிமாச்சல பிரதேசம்	ஆங்கிலம், ஹிந்தி	ஆங்கிலம், ஹிந்தி	ஆங்கிலம், ஹிந்தி

9	ஹரியானா	ஆங்கிலம், ஹிந்தி	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, சமஸ்கிருதம்	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, சமஸ்கிருதம்
10	ஜம்மு காஷ்மீர்	டோக்ரி, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, காஷ்மீரி, உருது	டோக்ரி, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, காஷ்மீரி, உருது	டோக்ரி, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, காஷ்மீரி, உருது
11	ஜார்கண்ட்	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, சமஸ்கிருதம்	வங்காளி, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, சமஸ்கிருதம்	வங்காளி, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, சமஸ்கிருதம்
12	கர்நாடகம்	கன்னடம், ஆங்கிலம், ஹிந்தி, மராட்டி, தமிழ், தெலுங்கு, உருது, மலையாளம், சமஸ்கிருதம், அரபி	கன்னடம், ஆங்கிலம், ஹிந்தி, மராட்டி, தமிழ், தெலுங்கு, உருது, மலையாளம், சமஸ்கிருதம், அரபி	கன்னடம், ஆங்கிலம், ஹிந்தி, மராட்டி, தமிழ், தெலுங்கு, உருது, மலையாளம், சமஸ்கிருதம், அரபி, அரபி
13	கேரளா	மலையாளம், ஆங்கிலம், தமிழ், கன்னடம்	மலையாளம், ஆங்கிலம், தமிழ், கன்னடம்	மலையாளம், ஆங்கிலம், தமிழ், கன்னடம்
14	மத்தியபிர தேசம்	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, உருது, மராட்டி	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, உருது, மராட்டி	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, உருது
15	மகாராஷ்டிரா	மராட்டி, ஹிந்தி	ஆங்கிலம், மராட்டி, ஹிந்தி	ஆங்கிலம், மராட்டி, ஹிந்தி
16	மணிப்பூர்	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, மணிப்பூரி	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, மணிப்பூரி	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, மணிப்பூரி
17	மேகாலயா	ஆங்கிலம், காரோ, காஸி	ஆங்கிலம்	ஆங்கிலம்
18	மிஜோரம்	மிஜோ, ஆங்கிலம்	மிஜோ, ஆங்கிலம்	மிஜோ, ஆங்கிலம்

19	நாகாலாந்து	அங்காமி, ஆவோ, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, கொன்யக், லொத்தா, ஸேமா	அங்காமி, ஆவோ, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, கொன்யக், சேமா	அங்காமி, ஆங்கிலம், ஹிந்தி
20	ஓரிஸ்ஸா	ஆங்கிலம், ஓரியா	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, ஓரியா	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, ஓரியா, சமஸ்கிருதம்
21	பஞ்சாப்	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, பஞ்சாபி	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, பஞ்சாபி	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, பஞ்சாபி
22	ராஜஸ்தான்	ஹிந்தி	ஹிந்தி	ஹிந்தி
23	சிக்கிம்	ஆங்கிலம்	ஆங்கிலம்	ஆங்கிலம்
24	திரிபுரா	வங்காளி, கோக்பரோக், ஆங்கிலம்	வங்காளி, ஆங்கிலம்	வங்காளி, ஆங்கிலம்
25	தமிழ்நாடு	ஆங்கிலம், தமிழ்	தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், உருது, கன்னடம்	தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், உருது, கன்னடம்
26	உத்தராகண்ட்	ஹிந்தி	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, உருது	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, உருது
27	உத்திரபிரதேசம்	ஹிந்தி	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, சமஸ்கிருதம்	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, சமஸ்கிருதம்

28	மேற்கு வங்கம்	வங்காளி	வங்காளி, ஹிந்தி, ஆங்கிலம், உருது, ஒரியா, தமிழ், தெலுங்கு, குஜராத்தி, திபெத்தியம், நேபாளி	வங்காளி, ஹிந்தி, ஆங்கிலம், உருது, ஒரியா, தமிழ், தெலுங்கு, குஜராத்தி, திபெத்தியம், நேபாளி
29	அந்தமான் நிக்கோபார்	வங்காளி, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, தமிழ், தெலுங்கு	வங்காளி, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, தமிழ், தெலுங்கு	வங்காளி, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, தமிழ், தெலுங்கு
30	சண்டிகர்	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, பஞ்சாபி	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, பஞ்சாபி	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, பஞ்சாபி
31	தாதர், நகர் ஹவேலி	ஆங்கிலம், குஜராத்தி, ஹிந்தி, மராட்டி	ஆங்கிலம், குஜராத்தி, ஹிந்தி, மராட்டி, சமஸ்கிருதம்	ஆங்கிலம், குஜராத்தி, ஹிந்தி, மராட்டி, சமஸ்கிருதம்
32	தாமன், த்வீப்	குஜராத்தி, ஆங்கிலம்	குஜராத்தி, ஆங்கிலம்	குஜராத்தி, ஆங்கிலம்
33	தில்லி	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, உருது	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, உருது	ஆங்கிலம், ஹிந்தி, உருது
34	லக்ஷத்தீவு	மலையாளம்	ஆங்கிலம், மலையாளம்	ஆங்கிலம், மலையாளம்
35	புதுச்சேரி	ஆங்கிலம், தமிழ்	ஆங்கிலம், தமிழ்	ஆங்கிலம், தமிழ்

ஆதாரம்- இம்பிளிமெண்டேஷன் ஆஃப் தரீ லாங்வேஜ் ஃபார்முலா இன் இண்டியன் ஸ்கூல்ஸ் - எ ஸ்டடி, மொழித்துறை, என்.சி.இ.-ஆர். டி., புது தில்லி, 2009, பக். 80-83

தற்காலத்தில் பல பழங்குடியினர் மொழிகள் பயிற்று மொழியாக பயன்படத் துவங்கி இருப்பதும், அம்மொழிகளில் துவக்க நிலையில் பாடப்புத்தகங்களும் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதும் மகிழ்ச்சிககுரிய விஷயம். வருங்காலத்தில் இன்னும் அதிக எண்ணிக்கையில் இந்திய மாழிகள் (பழங்குடியினரின் மொழிகள் உட்பட) பயிற்று மொழியாக பயன்படவேண்டும் என்பதே இந்த நூலின் குறிக்கோளாகும்.

துணை நூல்கள்

- கல்வி ஆணைய அறிக்கை, 1964-66, கல்வி அமைச்சகம், 1966.
- தேசியக் கல்விக்கொள்கை, 1968, கல்வி அமைச்சகம்.
- செயல்முறைப்படுத்துமட் திட்டம், 1992, (தேசியக் கல்விக்கொள்கை, 1986), கல்வி அமைச்சகம்.
- தேசியக் கலைத்திட்ட அடிப்படை வரைவு, பள்ளிக்கல்வி, 2000, என்.சி.இ.ஆர்.டி.
- தேசியக் கலைத்திட்ட அடிப்படை வரைவு, 2005, என்.சி.இ.ஆர்.டி.
- காந்தி. எம்.கே., ஹிந்த் ஸ்வராஜ், பாரதிய மத், 1909.
- குழந்தைகளின் இலவசக் கட்டாயக்கல்வி உரிமைச்சட்டம், 2009, சட்டத்துறை அமைச்சகம் (சட்டப்பிரிவு), இந்திய அரசு.
- சாம்ஸ்கி, என்., 1959, ரிவ்யூ ஆஃப் ஸ்கினன்ஸ் வர்பல் பிஹேவியர், லாங்க்வேஜ் 35.1:26-58.
- வ்யோகோத்ஸ்கி, எல்.எஸ்., 1978, மைண்ட் இன் சொசைட்டி, தி டெவலப்மெண்ட் ஆஃப் ஹையர் சைக்காலஜிகல் ப்ராசஸ், கேம்பிரிட்ஜ், மாஸ்: ஹார்வர்ட் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்.
- கூப்பர், கே., 2009, லாங்க்வேஜ்: அவர் மீடியம் ஆஃப் அண்டர்ஸ்டேண்டிங், ஜர்னல் ஆஃப் இண்டியன் எஜுகேஷன், வால்யூம்-XXXV, நெ. 1, புது தில்லி, என்.சி.இ.ஆர்.டி. (ISSN: 0972-5628).
- கபூர், கே., 2021, 'இ.எல்.டி. அண்ட் சோஷல் ஜஸ்டிஸ் இன் மல்டி லிங்குவல் க்ளாஸ்ரூம், பாபிலோனியா, டேமா-1, பக். 24.
- பாரதிய பாஷாவோ(ன்) கா சிஷஷன் அடிப்படை வரைவு, 1.3.2006, என்.சி.இ.ஆர்.டி.
- ஹோல்ட், ஜான், சிஷஷாகே பஜாய், நியூ வேலண்டைன் புக்ஸ், 1974.
- அங்க்ரேஜிசிஷஷன் அடிப்படை வரைவு, 1.4.2006, என்.சி.இ.ஆர்.டி.
- பிரபு, என்.எஸ்., 1987, செகண்ட் லாங்க்வேஜ் பெடகாகி, ஆக்ஸ்போர்டு, நியூயார்க், ஆக்ஸ்போர்டு யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்.
- டோவேரா, எஸ்., 1987, எலெக்டிசிஸ்ம் இன் மெதடாலஜி, எம். எஸ். என்.எஃப்.ஜி. இங்கிலீஷ்.
- ஃபெலிக்ஸ், பால், 1998, லேர்னிங் டு ரீட் இங்கிலீஷ், தி மிக்ஸ்ட் கோட்வே இன் விவியன் பேரி அண்ட் ஆர்தர், எம்.சி. நேல் (எடி) பாலிசி அண்ட் ப்ராக்டிஸ், ஹாங்காங், டிபார்ட்மெண்ட் ஆஃப் ஹாங்காங், பக். 175-193.

- வெஸ்ட் மைக்கேல், 1941, லேர்னிங் டூ ரீட் எஃபாரின் லாங்க்வேஜ், லாங்மேன் யு.கே. (லேர்னிங் டூ ரீட் எஃபாரின் லலங்வேஜ் அண்ட் அதர் எஸ்ஸேஸ் ஆன் லாங்க்வேஜ் டீச்சிங் (நியூ எடி.) லண்டன், நியயார்க், லாங்மேன், க்ரீன் (1955).
- மேத்மேஜிக் கிதாப்-2, இரண்டாம் வகுப்பு கணிதப்பாடப் புத்தகம், என்.சி.இ.ஆர்.டி. 2007.
- லுக்கிங் அரௌண்ட் என்விரான்மெண்ட் ஸ்டடீஸ், மூன்றாம் வகுப்புப் பாடப்புத்தகம், என்.சி.இ.ஆர்.டி. 2006.
- விதான் பாகம்-1, 11-ஆம் வகுப்பு ஹிந்தி துணைப்பாடப் புத்தகம், என்.சி.இ.ஆர்.டி. 2006.
- ஹரிஜன் 9-7, 38 பக். 177, மகாத்மாகாந்தி கே சயனித் கார்ய, (பாகம்-5) தவாய்ஸ் ஆஃப் ட்ரூத் (கம்ப்ளீட் புக் ஆன்லைன்) பாகம்-II, பிரிவு-XI, பேசிக் எஜுகேஷன் அண்ட் ஸ்டூடன் பேசிக் எஜுகேஷன்.

<https://www.mk gandhi.org/voice of truth/basic education.htm>

மாணவர்களுக்கு கல்வி முழுவதும் மாநில
மொழியில் (தாய் மொழியில்) அளிக்கப்பட
வேண்டும்.

- நயி தாலீம், மகாத்மா காந்தி

கல்வியில் தாய்மொழி தாய்ப்பால் போன்றது.
தாய் மொழியை போதனா மொழியாக
ஆக்காதவரை கல்வி எல்லோருக்கும்
கிடைக்காது.

- ரவீந்திரநாத் தாகூர்

மலேம் தகவலுக்கு www.ncert.nic.inஐப் பார்வையிடவும்
அல்லது பதிப்பரிமை பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள
முகவரிகளில் வணிகமலோளரதை தொடர்புகொள்ளவும்

32158

विद्यया ऽ मृतमश्नुते

एन सी ई आर टी
NCERT

தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சிக்குழு
NATIONAL COUNCIL OF EDUCATIONAL RESEARCH AND TRAINING

ISBN 978-93-5292-636-7